

Valotyöntekijäsarja

Viestejä Joshualta kanavoinut

Pamela Kribbe
www.jeshua.net

Suomennos: Tapio Närhi

Sisällysluettelo

VALOTYÖNTEKIJÄSARJA	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
ALKUSANAT	3
UUSI MAA I	4
HENKILÖKOHTAISEN KARMAN KIERTOKULKU.....	4
KAKSINAISUUDEN KOKEMISEN TARKOITUS.....	6
KAKSINAISUUDEN VOITTAMINEN (KARMALLISEN KIERTOKULUN PÄÄTTYMINEN)	8
KÄÄNNEKOHTA KAKSINAISUUDESTA IRTI PÄÄSTETTÄESSÄ	10
UUSI MAA II	11
PLANETAARINEN JAKSO	11
VALOTYÖNTEKIJÄT I	14
VALOTYÖNTEKIJÄN IDENTITEETTI.....	14
<i>Huomautus käsitteestä valotyöntekijä</i>	14
<i>Valotyöntekijöiden historialliset juuret</i>	14
<i>Valotyöntekijöiden psykologisia ominaisuuksia:</i>	15
<i>Eksyminen: valotyöntekijän sudenkuopat</i>	16
VALOTYÖNTEKIJÄT II	17
VALOTYÖNTEKIJÖIDEN GALAKTINEN HISTORIA	17
<i>Sielun syntymä</i>	17
<i>Elämän ja tietoisuuden kehittyminen maapallolla</i>	18
TIETOISUUDEN KEHITYS: VAUVAVAIHE, KYPSYYS, VANHUUS	19
<i>Maasielujen saapuminen egovaiheeseen – ihmisen ilmestyminen Maahan</i>	20
<i>Galaktiset vaikutukset ihmiseen ja maapalloon</i>	21
<i>Valotyöntekijäsielujen galaktiset juuret</i>	23
<i>Valotyöntekijöiden egovaiheen loppu</i>	24
VALOTYÖNTEKIJÄT III	28
MAAHAN INKARNOITUVAT VALOTYÖNTEKIJÄT.....	28
EGOSTA SYDÄMEEN I	34
TIETOISUUDEN MUUNTAMISEN NELJÄ VAIHETTA	34
<i>Ensimmäinen vaihe: ego ei enää tyydytä</i>	34
EGOSTA SYDÄMEEN II	39
SISÄISTEN HAAVOJEN TUTKIMINEN.....	39
EGOSTA SYDÄMEEN III	45
VANHASTA ITSESTÄ IRTIPÄÄSTÄMINEN	45
EGOSTA SYDÄMEEN IV	51
AVAUTUMINEN HENGELLE.....	51
<i>Toisten auttaminen Hengen tasolta</i>	53
AIKA, MONIULOTTEISUUS JA SINUN VALOMINÄSI	55
AIKA	55
MONIULOTTEISUUS.....	57
SINUN VALOMINÄSI	59

Alkusanat

Joskus ihmiselle tulee ns. ahaa-elämyksiä tai sitten jokin eteen tuleva asia tuntuu kovasti oikealta. Näin kävi omalla kohdallani, kun näin Joshuan viestejä Pamela Kribben kanavoimana. Mitäpä siinä sen enempää miettimään, eikun töihin, niin kuin sanotaan.

Ne ovat selkeitä, konstailemattomia tekstejä kaikkia koskettavista aiheista. Ilman liian esoteerista tai vaikeatajuista kielenkäyttöä, jollaiseen monesti törmää vaikkapa henkisiä nettisivustoja selaillessa. Vaikka samoista aiheista on kertonut monikin lähde, käytännöllinen käsittelytapa upposi ainakin minuun kuin kuuma veitsi voihin. Ehkä minussa asuu pieni insinööri, ja totta paratkoon pitää asuakin, kun vuosikymmeniä olen teknisiä tekstejä kääntänyt!

Valotyöntekijäsarjassa käsitellään laajasti elämän tarkoitusta ihmettelemään heränneiden valotyöntekijöiden galaktista historiaa, joka ulottuukin tosi kauas. Kuinka pitkä se historia on itse kunkin kohdalla, voisi selvittää menneitä elämiään tutkimalla tai tutkituttamalla. Omakohtaisena kokemuksena siitä voin sanoa, että kovasti mielenkiintoisia ja herkistäviä asioita saattaa tulla esille. Menneet elämät tietysti kuuluvat sarjaan "uskoo ken uskoo", mutta eiköhän nimenomaan sisäinen tunne kerro itse kullekin kannattaako tähän asiaan tai siitä annettuun tulkintaan uskoa vai ei. Edellyttäen, että osaa tuntemuksiaan kuulostella.

Ego on sitten se sisäinen kaverimme, jonka vaikutuksia ja kehitystä tutkitaan myös tässä sarjassa. Vähän sama juttu egolla kuin tulella: hyvä renki mutta huono isäntä. Käsitellään toisaalta pelkoja ja hallinnan tarvetta ja toisaalta intuitiota, tietoisuuden laajentumista ja sydämen energioita.

Toivottavasti olen voinut välittää suomalaisille lukijoille sitä tietoa ja energiaa, mitä tarkoitettu on. Mutta Joshuan itsensä mukaan tärkeintä onkin "tuntea energia sanojemme, kertomustemme ja kielikuviemme takaa".

Tapio Närhi, DKK

Uusi Maa I

Tänä päivänä maapallolla on käynnissä siirtymävaihe. Uusi tietoisuus on valkenemassa ja se tulee aineelliseen muotoon ennemmin tai myöhemmin.

Miten tarkkaan ottaen tämä siirtymävaihe tapahtuu ja minkä muodon se ottaa, sitä ei ole tarkkaan määrätty. Tulevaisuus on aina epämääräinen. Tämä hetki eli nyt-hetki on ainoana asiana todella määrätty. Nyt-hetken uumenista versoaa lukemattomia mahdollisia väyliä, ääretön verkko mahdollisia tulevaisuuksia.

Menneisyyden perusteella voimme ennustaa, että jokin tietty tulevaisuus on todennäköisempi kuin jokin toinen, *mutta valinta on aina sinun*. Ainoastaan sinä päätät haluatko menneisyyden määräävän tulevaisuudestasi! Ennustukset perustuvat aina todennäköisyyksille. Todennäköisyydet liittyvät menneisyyteen. Sinun vallassasi ihmisenä on luopua menneisyydestä ja viitoittaa erilainen tie. Sinulle on suotu vapaa tahto. Sinulla on voima muuttua, *luoda itsesi uudelleen*. Juuri tässä voimassa on sinun jumaluutesi. Se on voima, jolla *luodaan tyhjästä* (luoda *ex nihilo*). Tämä jumalallinen voima kuuluu juuri sille ydinolemukselle, joka sinä olet.

Kun tästä päivästä ja aikakaudesta puhutaan siirtymävaiheen aikana, muista aina, että olet oman todellisuutesi mestari. Ei ole sellaista asiaa kuin ennalta määrätty suunnitelma tai kosminen voima, joka mitätöi yksilöllisen sielusi polun tai yksilöllisen voimasi oman todellisuutesi luomiseksi. Asiat eivät toimi sillä tavoin. Jokainen sielu maan päällä kokee tämän siirtymävaiheen tavalla, joka sopii hänen sisäisiin taipumuksiinsa. Todellisuuksia on monia. Valitsemasi todellisuus on vastaus sinun sisäisiin tarpeisiisi ja toiveisiisi.

Tämän ajan (suunnilleen vv. 1950 – 2070) tekee erityiseksi se, että päättymässä on kaksi erilaista tietoisuusjaksoa: *henkilökohtainen jakso* (tai henkilökohtaisten jaksoiden sarja) ja *planetaarinen jakso*. Näiden jaksoiden päätyminen osuu päällekkäin, joten toinen vahvistaa toista.

Osalle ihmiskuntaa maapallolla elettyjen elämien henkilökohtaisen jakson päätyminen on lähellä. Useimmat tähän päättymiseen liittyvät sielut ovat valotyöntekijöitä. Puhumme myöhemmin paljon tarkemmin tästä valotyöntekijäsielujen ryhmästä. (Katso Valotyöntekijä I, II ja III)

Nyt haluaisimme selittää tämän henkilökohtaisen jakson luonnetta: mitä sen läpi meneminen merkitsee ja mikä on kaikkien näiden maapallolla elettyjen, melko mutkikkaiden elämien tarkoitus.

Henkilökohtaisen karman kiertokulku

Maapallolla kokemasi elämät ovat osa sielusi suurempaa kiertokulkua. Se kiertokulku suunniteltiin, jotta voisit kokea kaksinaisuuden täysin. Olet tämän kiertokulun sisällä kokenut millaista on olla mies ja nainen, terve ja sairas, rikas ja köyhä, "hyvä" ja "paha". Joissakin elämässä olit kovasti sidoksissa aineelliseen maailmaan olemalla maanviljelijä, työntekijä tai ammatinharjoittaja. On ollut henkisemmin suuntautuneita elämiä, jolloin tiedostit vahvasti henkiset alkuperäsi. Noiden elämien aikana uskonnolliset kutsumukset vetivät sinua usein puoleensa. On ollut myös elämiä, jolloin koit vallan, politiikan yms. maallisia piirejä. Mukana on saattanut olla elämiä, jolloin olit omistautunut taiteisiin.

Usein sielut pyrkivät jollakin tavoin erikoistumaan kaikkien elämiensä aikana. Sen voi selvästi tunnistaa ihmisistä, joilla on jokin luontainen lahja tietyllä alueella. Näyttää, että heillä on sellaista potentiaalia jo lapsena, mitä tarvitsee vain koskettaa oikeaan aikaan ja

sitten se kehittyy helposti.

Uskonnollisuus veti usein puoleensa valotyöntekijäsieluja, ja he ovat eläneet useita elämiä munkkeina, nunnina, pappeina, shamaaneina, noitina, meedioina, jne. He tunsivat vetoa olla välittäjiä aineellisen maailman ja henkisten maailmojen välillä. Niinpä heille kehittyi "asiantuntemusta" tällä alueella. Jos tunnet tämän kutsumuksen, tämän vahvan halun olla mukana henkisyydessä, vaikkei se sopisi normaaliin päivittäiseen elämääsi, saatat hyvinkin kuulua valotyöntekijöiden perheeseen.

Elämällä maapallolla saat tilaisuuden kokea täysin *millaista on olla ihminen*. No nyt saatat kysyä, että mikä ihmisenä olemisessa on niin erikoista. Miksi haluaisin sen kokea?

Ihmiskokemus on sekä monipuolinen että voimakas. Kun vietät ihmiselämää, uppoudut väliaikaisesti fyysisten aistimusten, ajatusten ja tunteiden suunnattomaan kenttään. Koska tähän kenttään kuuluu kaksinaisuus, kokemuksillasi on mahtava kontrasti ja intensiivisyys. Paljon suurempi kuin jos olet astraalitasoilla, kuten sinä niitä kutsut. (Ne ovat tasoja, jonne saavut kuoltuasi ja jossa viivyt elämien välillä.) Sinun voi olla vaikeaa kuvitella, mutta monet olennot meidän puolellamme haluaisivat olla sinun saappaissasi. He haluaisivat olla ihmisiä ja saada ihmiskokemuksia. Ihmiskokemuksissa on eräänlaista *toden tuntua*, mikä on heille korvaamattoman arvokasta. Vaikka he voivat luoda lukemattomia todellisuuksia mielikuvituksensa voimalla, he saavat siitä vähemmän tyydytystä kuin luomalla yhden "todellisen" todellisuuden maan päällä.

Maan päällä luomisprosessi on usein kamppailua. Yleensä kohtaat runsaasti vastustusta yrittäessäsi toteuttaa unelmiasi. Astraalimaailmassa mielen avulla luominen on paljon helpompaa. Ajatuksen ja sen todeksi luomisen välillä ei ole aikaviivettä. Lisäksi voit luoda minkä todellisuuden haluat tai mikä mieleesi tulee. Rajoituksia ei ole. Sillä hetkellä kun kuvittelet ihanan puutarhan, se on jo siinä.

Jonkin idean synnyttäminen maan päällä ja sen toteuttaminen aineellisessa maailmassa on suuri ponnistus. Se vaatii vahvaa tahtoa, sinnikkyyttä, mielen selkeyttä ja luottavaa sydäntä. Maapallolla sinun on selviydyttävä aineellisen maailman hitaudesta ja itsepintaisuudesta. Sinun on selviydyttävä itsessäsi olevista vastakkaisista impulsseista, epäilyksestä, epätoivosta, tiedon puutteesta, uskonmenetyksestä, jne. Mikä tahansa näistä voi hankaloittaa luomisprosessia tai jopa saada sen epäonnistumaan. Kuitenkin nämä potentiaaliset ongelmat ja jopa epäonnistumiset ovat niitä syitä, jotka tekevät maallisen elämän kokemuksesta niin arvokkaan. Tässä prosessissa kohtaamasi haasteet opettavat sinua eniten. Ne antavat maalliselle kokemukselle syvällisyyttä, joka on paljon syvempää ja laajempaa kuin vaivaton luomisprosessi astraalitasoilla. Vaivattomuus synnyttää tarkoituksettomuutta. (Palaamme tähän aiheeseen myöhemmin.) Ne astraaliolennot, jotka eivät vielä ole kokeneet elämiä maan päällä, tietävät ja ymmärtävät tämän.

Usein oman todellisuutesi vastahakoisuus lannistaa sinua ja saa sinut jopa epätoivoon. Niin monesti todellisuus jättää vastaamatta sinun toiveisiisi. Niin monesti luovat aikomuksesi näyttävät päätyvän tuskaan ja pettymykseen. Kuitenkin sinä *tulet* löytämään sen avaimen rauhaan ja onneen jossakin vaiheessa. Tulet löytämään sen avaimen *omasta sydäimestäsi*. Ja kun sen teet, sille ilolle ei löydy vertaa mistään astraalitaso luomuksesta. Silloin syntyy sinun mestariutesi, sinun jumaluutesi.

Kun jumaluutesi herää, kokemasi ekstaasi antaa sinulle voimaa itsesi parantamiseen. Tämä jumalallinen rakkaus auttaa sinua toipumaan niistä syvistä vammoista, joita olet kärsinyt maan päällä eläessäsi.

Sen jälkeen pystyt auttamaan toisia parantumaan, jotka ovat käyneet samat koettelemukset ja murheet läpi. Sinä tunnistat heidän tuskansa. Sinä näet sen heidän

silmistään. Ja sinä pystyt opastamaan heitä omalla polullaan jumalallisuuteen.

Kaksinaisuuden kokemisen tarkoitus

Pyydän, ettette aliarvioi maan päällä elettyjen elämien merkitystä. Kuulutte luovimpaan, kehittyneimpään ja rohkeimpaan osaan Jumalaa (Kaikki Mitä On). Olette tuntemattoman tutkijoita ja uuden luoja. Tutkimusmatkanne kaksinaisuuden maailmassa on palvellut tarkoitusta, joka on mielikuvituksenne tuolla puolen. On vaikeaa selittää matkojenne syvintä merkitystä, mutta voimme sanoa, että te olette luoneet uudentyypistä tietoisuutta, jota ei ennen ollut olemassa.

Ensiksi tätä tietoisuutta osoitti Kristus vaikuttaessaan maan päällä. Tämä tietoisuus, jota kutsumme Kristus-tietoisuudeksi, on *henkisen alkemian* tulos. Henkinen alkemia on taito muuntaa lyijy kullaksi. Henkinen alkemia on taito muuntaa pimeä energia "kolmanneksi energiaksi", Kristus-energiassa olevaksi henkiseksi kullaksi.

Huomatkaa, ettemme sano, että tarkoituksena on muuntaa pimeys valoksi tai paha hyväksi. Pimeys ja valo, hyvä ja paha ovat luonnollisia vastakohtia; ne ovat olemassa toistensa armosta.

Todelliseen henkiseen alkemiaan kuuluu "kolmas energia", eräs tietoisuustyyppi, joka sisältää molemmat polariteetit rakkauden ja ymmärryksen energioiden välityksellä. Teidän matkanne todellisena tarkoituksena ei ole pimeyden voittaminen valolla, vaan näiden vastakohtien tuolle puolen meneminen ja sellaisen uudentyypisen tietoisuuden luominen, joka voi säilyttää yhtenäisyyden sekä valon että pimeyden läsnäollessa.

Selitämme tämän melko vaikean asian kielikuvan avulla. Kuvitelkaa olevanne syvänmeren sukeltajia helmiä etsimässä. Yhä uudestaan te sukellatte mereen etsimään sitä erityistä helmeä, josta kaikki puhuvat mutta jota kukaan ei ole nähnyt. Huhutaan, että jopa Jumala, Pääsukeltaja, ei ole milloinkaan koskettanut sitä helmeä.

Mereen sukeltamisessa on paljon vaaroja, koska voitte eksyä tai mennä liian syvälle ettekä ehdi ajoissa pintaan vetämään henkeä. Siitä huolimatta te sinnikkäästi sukellatte mereen yhä uudelleen, koska olette määrätietoisia ja innokkaita. Oletteko järjiltänne?

Ei, olette uuden tutkijoita.

Salaisuus on tässä: *helmen etsimisprosessissa te olette luomassa sitä*. Helmi on Kristus-tietoisuuden henkinen kulta. *Helmi olet sinä, jonka kaksinaisuuden kokemus on muuntanut*.

Tässä meillä on todellinen paradoksi: uutta etsiessänne te luotte sitä. *Teistä on tullut Jumalan luomakunnan helmi*.

Jumalalla ei ollut muuta keinoa sen tekemiseen, sillä mitä teidän oli määrä löytää, sitä ei vielä ollut olemassa: teidän oli se luotava. Miksi Jumala oli niin kiinnostunut luomaan jotakin uutta? Todetaan tämä nyt mahdollisimman yksinkertaisella tavalla.

Ensiksikin Jumala oli kokonaan HYVÄ. Kaikkialla ja joka puolella oli hyvyyttä. Itse asiassa koska mitään muuta ei ollut, asiat olivat ikään kuin paikallaan. Hänen luomakunnassaan ei ollut eloisuutta, siitä puuttui kasvun ja laajentumisen mahdollisuus. Voitaisiin sanoa, että se oli jumissa.

Muutoksen aikaansaamiseksi ja tilaisuuden luomiseksi liikkeelle ja laajentumiselle

Jumalan oli keksittävä luomukseensa elementti, joka erosi kaikkialla vallitsevasta hyvyydestä. Se oli hyvin vaikeaa Jumalalle, sillä miten voit luoda jotakin joka ei ole sinua? Kuinka hyvyys voi luoda pahuutta? Se ei voi. Joten Jumalan oli tehtävä temppu, niin sanoaksemme. Tätä temppua kutsutaan TIETÄMÄTTÖMYYDEKSI.

Tietämättömyys on elementti, joka vastustaa hyvyyttä. Se luo illuusion, että ollaan hyvyyden ulkopuolella, ollaan erillään Jumalasta. Maailmankaikkeudessanne muutoksen, kasvun ja laajentumisen kannustimena on "ettet sinä tiedä kuka olet". Tietämättömyys synnyttää pelkoa, pelko synnyttää hallinnan tarpeen, hallinnan tarve synnyttää valtakamppailuja, ja siinä teillä onkin kaikki ainekset "pahuuden" kukoistukselle. Näyttämö on valmiina hyvän ja pahan väliselle taistelulle.

Jumala tarvitsi vastakohtien dynamiikkaa päästääkseen luomakuntansa "pois jumista". Teidän saattaa olla hyvin vaikea käsittää tätä asiaa tietämättömyyden ja pelon aiheuttaman kärsimyksen valossa, mutta Jumala arvosti näitä energioita suuresti, sillä ne antoivat Hänelle keinon *mennä Itsensä tuolle puolen*.

Jumala pyysi teitä, jotka kuulutte luovimpaan, kehittyneimpään ja rohkeimpaan osaan Häntä Itseään, ottamaan tietämättömyyden verho mukaanne. Jotta kokisitte vastakohtien dynamiikan niin perusteellisesti kuin mahdollista, teidät saatiin väliaikaisesti unohtamaan todellinen olemuksenne. Te suostuitte tekemään sen sukelluksen tietämättömyyteen, mutta tämänkin tosiasian peitti unohduksen verho. Joten nyt te usein kiroatte Jumalaa siitä mikä teitä on kohdannut: vaikeudet, tietämättömyys – ja me ymmärrämme. Silti pohjimmitaan *sinä olet osa Jumalaa, Jumala on osa sinua*.

Kaikista hankaluuksista ja murheista huolimatta syvällä sisimmässasi on yhä kaksinaisuudessa elämisen, uuden kokemisen ja luomisen ihmetystä ja jännitystä. Se on Jumalan alkuperäistä kiihtymystä ja syy, jonka vuoksi Hän ylipäätään aloitti matkansa sinun kauttasi.

Kun aloitit matkasi, kohtasit pahan (pelko, tietämättömyys) ja mielessäsi oli vain epämääräinen muisto hyvästä (Koti). Aloit taistella pelkoa ja tietämättömyyttä vastaan kaivaten Kotiin. Et kuitenkaan palaa Kotiin siinä merkityksessä, että palaisit menneisyydessäsi olevaan tilaan. Sillä luomakunta on muuttunut matkasi ansiosta.

Matkasi tulee loppumaan siihen, että olet tullut suuremmaksi kuin hyvä ja paha, valo ja pimeys. Olet luonut kolmannen energian, Kristus-energian, joka ympäröi ja ylittää molemmat. Olet laajentanut Jumalan luomakuntaa. Olet uusi luomus Jumalasta. Jumala on mennyt Itsensä tuolle puolen, kun Kristus-tietoisuus on täysin syntynyt maan päälle.

Kristus-tietoisuutta ei ollut olemassa ennen "ihmiskokemusta". Kristus-tietoisuus on sellaisen ihmisen tietoisuus, joka on mennyt monikerroksisen kaksinaisuuden kokemuksen läpi, tullut toimeen sen kanssa ja ilmestynyt "toiselle puolelle". Hän tulee olemaan Uuden Maan asukas. Hän on päästänyt kaksinaisuudesta irti. Hän on tunnistanut oman jumaluutensa ja syleillyt sitä. Hän on tullut yhdeksi jumalallisen minänsä kanssa. Mutta hänen jumalallinen minänsä on erilainen kuin ennen. Se on syvempi ja rikkaampi kuin tietoisuus, josta se syntyi. Tai voidaan sanoa niin, että Jumala on rikastuttanut Itseään menemällä kaksinaisuuden kokemuksesta läpi.

Tämä kertomus on yksinkertaistettu ja vääristynyt, sillä ajan ja erillisyyden illuusioiden vääristävät kaikkea mitä me sanomme. Näillä illuusioilla on ollut arvokas tarkoitus. Mutta nyt on tullut aika mennä niiden tuolle puolen. Yrittäkää tuntea sanojemme, kertomustemme ja kielikuviemme takana oleva energia.

Eräässä mielessä tämä energia on *teidän omaanne*. Se on teidän tulevaisuuden *kristusmaisten* minänne energia, joka puhuu minun, Joshuan kautta. Me odotamme teitä

liittymään meihin.

Kaksinaisuuden voittaminen (karmallisen kiertokulun päätyminen)

Maallisten elämiesi kiertokulku päättyy, kun kaksinaisuuden pelillä ei ole enää sinuun otetta. Kaksinaisuuden pelille on olennaista, että tunnistat itsesi tiettyyn asemaan polariteettien pelikentällä. Tunnistat itsesi köyhäksi tai rikkaaksi, kuuluisaksi tai vähäpätöiseksi, mieheksi tai vaimoksi, sankariksi tai konnaksi. Sillä ei ole niinkään paljon väliä mikä osa sinulla on. Niin kauan kuin tunnet olevasi yhtä näyttämöllä olevan näyttelijän kanssa, kaksinaisuudella on yhä luja ote sinusta.

Se ei tietenkään ole väärin. Eräässä mielessä näin sen oli tarkoitus olla. Sinun oli tarkoitus unohtaa todellinen minäsi. Kokeaksesi kaikki kaksinaisuuden puolet sinun oli tarkoitus kaventaa tietoisuutesi tiettyyn rooliin maallisen elämän draamassa.

Ja sinä näyttelit hyvin. Jouduit niin rooliesi pauloihin, että unohdit kokonaan sen päämäärän ja tarkoituksen miksi elämien kiertokulku piti alun alkaen kokea. Olit niin huonomuistinen itsesi suhteen, että kuvittelit kaksinaisuuden pelien ja draamojen olevan ainoa todellisuus. Lopulta se teki sinut hyvin yksinäiseksi ja pelokkaaksi – eikä se ole lainkaan yllättävää, sillä kaksinaisuuden peli perustuu tietämättömyyden ja pelon elementeille, kuten aiemmassa jaksossa mainittiin.

Jotta ymmärtäisit kuinka kaksinaisuus toimii jokapäiväisessä elämässäsi, me haluaisimme mainita muutamia tyypillisiä tuntomerkkejä kaksinaisuuden pelistä.

Kaksinaisuuden peliin liittyviä piirteitä

1) Tunne-elämäsi on pohjimmiltaan epävakaa.

Tunnepuoli ei ole ankkurissa, koska sinä olet aina tietyn mielialan "huipulla" tai "pohjalla". Olet vihainen tai anteeksiantava, ahdasmielinen tai antelias, masentunut tai innostunut, iloinen tai surullinen. Tunnetilasi vaihtelevat alituisesti äärimmäisyydestä toiseen. Näytät pystyvän vain rajallisesti hallitsemaan näitä vaihteluja.

2) Olet vahvasti sitoutunut ulkomaailmaan.

Sinulle on hyvin tärkeää kuinka toiset ihmiset arvioivat sinua. Itsekunnioituksesi riippuu siitä mitä ulkomaailma (yhteiskunta tai rakastettusi) heijastaa sinulle takaisin siitä kuka sinä olet. Yrität elää heidän oikeasta ja väärästä muodostamiensa normien mukaan. Sinä todella yrität parhaasi.

3) Sinulla on vahvoja mielipiteitä siitä mikä on hyvää ja mikä paha.

Tuomitseva asenne antaa sinulle turvallisuutta. Elämä on niin hyvin järjestyksessä, kun toimet, ajatukset tai ihmiset jaetaan oikeisiin ja väriin.

Kaikille näille ominaisuuksille on yhteistä se, että kaikessa mitä teet tai tunnet, sinä *et todella ole läsnä*. Tietoisuutesi asustaa olemuksesi ulkokerroksissa, jossa siihen vaikuttavat ajattelun ja käyttäytymisen pelkomallit.

Otetaanpa taas yksi esimerkki. Jos olet tottunut olemaan kiltti ja myöntäväinen kaiken aikaa, esität käyttäytymismallia, joka ei kumpua sisäisestä olemuksestasi. Olet itse asiassa tukahduttamassa itsesi sisältä tulevia viestejä. Yrität elää toisten odotusten mukaan, jottet menettäisi heidän rakkauttaan, ihailuaan tai huolenpitoaan. Reagoit pelosta. Ilmentymässäsi rajoitat itseäsi. Se osa sinua, joka jää ilmaisematta, elää kuitenkin omaa piiloelämäänsä luoden tyytymättömyyttä ja väsymystä olemukseesi. Illossa saattaa olla suuttumusta ja ärtymystä, mitä kukaan ei tiedosta, et edes sinä itse!

Päaset tästä itsekieltäytymisen tilasta ulos ottamalla yhteyden tukahdutettuihin ja piileviin osiin itsesi sisällä.

Yhteydenotto itsesi tukahdutettuihin ja piileviin osiin ei ole sikäli vaikeaa, että siihen tarvittaisiin tiettyjä taitoja tai tietoa. Älä tee "sisälle menemistä" vaikeaksi prosessiksi, jota toisten on opetettava sinulle tai tehtävä sinun puolestasi. Voit tehdä sen itse ja löydät siihen omat tapasi. Motivaatio ja aikomus ovat paljon tärkeämpiä kuin "taidot" ja "menetelmät". Jos todella aiot tuntea itsesi, jos päättäväisesti menet syvälle itseesi ja muutat pelokkaita ajatuksia ja tunnetiloja, jotka estävät sinulta onnellisen ja täyteläisen elämän, *sinä tulet tekemään sen* millä tahansa eteesi tulevalla menetelmällä.

Tämän sanottuamme haluaisimme silti tarjota yhden yksinkertaisen, vertauskuvallisen visualisoinnin, joka saattaa auttaa sinua pääsemään kosketuksiin tunnetilojesi kanssa.

Rentouta hetki hartioitten ja niskan lihaksia, istu suorassa ja laita jalkapohjat tasaisesti lattialle. Hengitä syvään.

Kuvittele itsesi kävelemässä maantietä paljaan sinisen taivaan alla. Havaitset luonnonääniä ja tunnet tuulen hiuksissasi. Olet vapaa ja onnellinen. Kauempana tiellä näet yhtäkkiä lapsia, jotka juoksevat sinua kohti. He tulevat lähemmäksi. Miten sydämesi reagoi tähän näkymään?

Sitten lapset ovat edessäsi. Kuinka monta heitä on? Miltä he näyttävät? Ovatko he poikia, tyttöjä vai molempia?

Sinä tervehdit heitä kaikkia. Kerro heille kuinka iloinen olet heidän näkemisestään. Sitten saat yhteyden erityisesti yhteen lapseen. Hän katsoo sinua suoraan silmiin. Hänellä on sinulle viesti. Se on kirjoitettu lapsen silmiin. Pystytkö lukemaan sen? Mitä viesti haluaa kertoa sinulle? Se on tuomassa sinulle energiaa, jota tarvitset juuri nyt. Nimeä se energia, jota tämä sisäinen lapsi on tullut tuomaan sinulle, äläkä arvostele sitä. Kiitä vain häntä ja päästä sitten mielikuvasta irti.

Tunne taas maa tukevasti jalkojesi alla ja hengitä syvään hetken aikaa. Olet juuri ottanut yhteyden piilevään osaan itseäsi.

Voit palata takaisin tähän näkymään milloin haluat ja ehkäpä puhua myös toisten lasten kanssa.

Itseesi syventymällä ja itsesi piileviin, tukahdutettuihin osiin yhteyttä ottamalla sinusta on tulossa *läsnäolevampi*. Tietoisuutesi on kohoamassa ajattelun ja käyttäytymisen pelkomallien yläpuolelle, joita olet pitänyt itsestään selvinä niin pitkän aikaa.

Tietoisuutesi on ottamassa vastuuta itsestään. Se huolehtii sisäisestä surusta, kiukusta ja kivusta aivan kuin vanhempi huolehtii lapsistaan. Me tulemme kuvailemaan tätä prosessia paljon yksityiskohtaisemmin toisaalla. (Katso Valotyöntekijä III.)

Kaksinaisuuden vapauttamiseen liittyviä piirteitä

- 1) Kuuntelet sielusi kieltä, joka puhuu sinulle tunnetilojesi välityksellä
- 2) Toimit tämän kielen mukaan ja luot ne muutokset, joita sielusi toivoo sinun tekevän
- 3) Arvostat hiljaista aikaa yksin, sillä vain hiljaisuudessa voit kuulla sielusi kuiskaukset
- 4) Asetat ajatusmallien tai käyttäytymissäntöjen arvovallan kyseenalaiseksi, koska ne estävät sinun todellisten innoitustesi ja pyrkimystesi vapaata ilmentymistä.

Käännekohta kaksinaisuudesta irti päästettäessä

Maallisten elämiesi kiertokulku on päättymässä, kun tietoisuutesi pystyy pitämään kaikki kaksinaisuuden kokemukset hallussaan samalla kun se pysyy keskuksessaan ja täysin läsnäolevana. Niin kauan kuin tunnistat yhden puolen kaksinaisuudesta paremmin kuin toisen (valo vastaan pimeys, rikas vastaan köyhä, jne.), tietoisuutesi heiluu edestakaisin. Karma ei ole muuta kuin luonnollinen harmonisoija heilahduksille, joihin tietoisuutesi osallistuu. Päästät irti karmallisen kiertokulun siteistä, kun tietoisuutesi löytää ankkurointikohdan keinulaudan liikkumattomasta keskipisteestä.

Tämä keskus on karmallisen kiertokulkusi ulostulokohta. Tässä keskuksessa päällimmäisinä tunnevireinä ovat tyyneys, myötätunto ja hiljainen ilo. Kreikkalaisella filosofilla oli ennakkoavistuksia tästä tilasta, jota kutsuttiin termillä *ataraksia*: järkkymätön mielenrauha.

Arvostelu ja pelko ovat niitä energioita, jotka useimmiten suistavat sinut pois keskuksesta. Kun vapautat näitä energioita yhä enemmän, sinusta tulee sisäisesti hiljaisempi ja avoimempi. Saavut todellakin toiseen maailmaan, toiselle tietoisuuden tasolle.

Tämä tulee ilmentymään ulkomaailmassasi. Tulee muutoksen aikoja ja sanot hyvästit elämäsi aspekteille, jotka eivät enää heijasta SINUA. Ihmissuhteissa ja työssä saattaa tapahtua suuria mullistuksia. Useimmiten koko elämäntyyli menee mullin mallin. Tämä on vain luonnollista meidän näkökulmastamme, sillä sisäiset muutokset käyvät aina ulkoisessa maailmassasi tapahtuvien muutosten edellä. Tietoisuutesi luo aineellisen todellisuuden, jossa elät. Se on aina niin.

Kaksinaisuuden otteesta vapautuminen vie aikaa. Kaikkien pimeyden (tietämättömyyden) kerrosten purkaminen tapahtuu asteittain. Silti kun lähdet tälle sisäiseen itseesi johtavalle tielle, loittonet verkalleen kaksinaisuuden pelistä. Kun olet maistanut "ataraksian" todellista merkitystä, käännekohta on saavutettu. Kun olet tuntenut hiljaisen mutta kaiken läpitunkevan ilon pelkästään *olemalla itsesi*, tiedät, että sitä sinä olet kaiken aikaa ollut etsimässä. Suuntaudut sisäänpäin yhä uudelleen kokeaksesi tämän sisäisen rauhan.

Et suinkaan pakene maallisista nautinnoista. Mutta olet löytänyt jumaluuden ankkurin sisältäsi ja koet maailman ja kaiken sen kauneuden tästä onnenhuvan tilasta.

Alun alkaenkaan onnenhuuma ei koskaan ollut aineellisissa asioissa. Se on siinä tavassa, jolla koet niitä. Kun sydämessäsi on rauha ja ilo, asiat ja kohtaamasi ihmiset antavat sinulle rauhaa ja iloa.

Tällä aikakaudella tietty sieluryhmä on valmistautumassa astumaan ulos karmallisesta kiertokulusta. Tulevissa istunnoissa me puhumme syvällisemmin tästä ryhmästä. (Valotyöntekijä I, II, III). Kuitenkaan ei ole kyse vain yhdestä ihmissielujen ryhmästä, joka nyt saavuttaa henkilökohtaisen muuntumisjaksonsa päätöksen. Itse maapallo on läpikäymässä syvää ja perusteellista muuntumista. Myös eräs planetaarinen jakso on päättymässä.

Tämä aikakausi on niin erityinen, koska nämä kaksi jaksoa osuvat päällekkäin.

Seuraavaksi puhumme planetaarisesta jaksosta.

Uusi Maa II

Planetaarinen jakso

Kaikki mikä on kehittyä jaksossa, niin planeetat kuin ihmisetkin. Ei ole mitenkään poikkeuksellista yksilöllisille sieluille (sieluryhmille) astua ulos karmallisesta kiertokulusta jossakin vaiheessa. Tämä aikakausi on kuitenkin erityinen siksi, että itse maapallokin on päättämässä suurta karmallista kiertokulkuaan. Maapallo on mukana sisäisessä muuntumisessa, mistä sille on seurauksena uudentyyppinen tietoisuus planeettana olemisessa. Olivatpa yksilölliset sielut omassa kiertokulussaan missä vaiheessa tahansa, maapallon muuntumisprosessi vaikuttaa heihin.

Maapallo on sinun kotisi.

Vertaa sitä taloon, jossa asut. Kuvittele, että se rakennetaan uudestaan. Se vaikuttaa suuresti päivittäiseen elämääsi. Mielentilastasi riippuen koet sen tervetulleena muutoksena tai hajottavana ja häiritsevänä tapahtumana. Jos olit joka tapauksessa suunnittelemassa ja odottamassa talosi uudistamista, olet "synkronissa" muutosten kanssa ja voit mennä virran mukana. Maapallon muuntumisprosessi tukee ja vahvistaa henkilökohtaista muuntumisprosessiasi.

Jos et halunnutkaan talosi uudistamista, tunnet itsesi turhautuneeksi ympärillä olevan kaaoksen takia. Maapallon sisäiset muutokset suistavat sinut tasapainosta.

Niille, jotka toivottavat maaplaneetan sisäiset muutokset tervetulleiksi, nämä ovat erittäin voimaannuttavia aikoja. Teitä kohottaa valon aalto, joka on juuri tulvimassa maailmankaikkeuteenne.

Tällä hetkellä Maa on lähes murtumassa ihmiskunnan karmallisen taakan alla. Tästä karmallisesta taakasta kumpuava negatiivisuus ja väkivalta muodostaa eräänlaisia energijätettä, jota Maa töin tuskin pystyy käsittelemään (neutraloimaan ja sisäistämään).

Keskitä hetkeksi tietoisuutesi Maan sydämeen. Rentoudu ja keskity.....tunnetko siellä jotakin? Voitko tuntea kuinka Maata revitään rikki; sen päällä on niin paljon väkivaltaa.

Maa tuntee voimattomuutta ja vastarintaa samaan aikaan. Se on luomaisillaan uutta perustusta olemukselleen. Maa tulee vapauttamaan kamppailun, kilpailun ja draaman energiat sisäisillä ja ulkoisilla tasoilla. Maan sisällä sarastava uusi perustus on sydämen energiaa, tasapainon ja yhteydellisyysenergiaa: elävää Kristus-energiaa.

Maa on ihmiskunnan lailla mukana oppimiskokemuksessa. Aivan kuten ihmiskunta, Maan tietoisuus on kehittymässä ja muuntumassa. Ihmiskunnan tavoin Maan matka alkoi tietynlaisesta tietämättömyydestä tai epätietoisuudesta omasta olemuksestaan.

Maa oli kerran "pimeä planeetta", joka imi ja nieli itseensä ympärillään olevia energioita. Se otti sisään kohtamiaan energioita tai olentoja ja sulautti ne kokonaan. Se otti niiltä niiden ainutlaatuisuuden ja eräässä mielessä "tappoi" ne. Tämä juonsi juurensa laajentumisen halusta. Jollakin lailla Maa aisti itsessään puutetta tai riittämättömyyttä, minkä se tulkitsi valloittamisen ja muiden energioiden sulauttamisen tarpeeksi. Koska Maa ei antanut mitään takaisin noille energioille, niiden välillä ei tosiaankaan ollut vuorovaikutusta. Se oli tappava ja kuolemankaltainen prosessi.

Jossakin vaiheessa Maa tiedosti, että tämä prosessi ei tyydyttänyt sitä. Se tunsikin, että tällaisesta itsensä syöttämisestä puuttui jotakin. Sen riittämättömyyden tunne ei poistunut sillä tavalla. Maan laajentumisvimma ei saanut tyydytystä energian tappamisesta.

Sillä hetkellä Maan tietoisuudessa syntyi halu elävyyteen, elämään. Maa ei kylläkään täysin tiedostanut sitä. Se vain tiesi, että se halusi jotakin muuta, jotakin uutta, eräänlaista vuorovaikutusta toisten energioiden kanssa, mikä ei päättyisi niiden energioiden alentamiseen Maa-energiaksi. Maa-tietoisuudessa syntyi tilaa *jonkin siitä itsestä poikkeavan kokemiselle*.

Energiatasolla se merkitsi elämän alkua maapallolla.

On olemassa kosminen laki, että kaikki syvällisesti tunnetut toiveet lopulta luovat keinot niiden toteuttamiseksi. Toiveet, jotka pohjimmiltaan ovat ajatuksen ja tunteen sekoitus, ovat *luovia* energioita. Se pitää paikkansa niin planeettojen kuin ihmistenkin kanssa. Maapallossa planeettana oli kehittynyt kaipuu kokea elämää. Kaipuu säilyttää ja hoivata elämää eikä tuhota sitä.

Ja niin tapahtui.

Kun elämä saapui Maahan, Maa itse alkoi kukoistaa. Maa tuli uuteen kokemusmaailmaan, joka täytti Maan yllätyksellisyydellä ja tyytyväisyydellä. Se oli yllättynyt, että niin yksinkertainen kaipuu, niin epämääräiseltä tuntunut tarve saisi aikaan niin upeita ja uudenlaisia kehitysvaiheita.

Maapallolla avautui elämänmuotojen mahtava kokeilu. Monet elämänmuodot tunsivat vetoa Maahan ilmentääkseen siellä itseään ja kokeillakseen siellä olevia energioita. Maasta tuli uutuuksien kasvatuspaikka. Siellä oli vapautta tutkia uusia teitä, uusia mahdollisuuksia. Siellä kaikilla olennoilla oli ja yhä vielä on vapaa tahto.

Elämän luomisen myötä Maa ja kaikki sillä elävät olennot aloittivat tietyn sisäisen kehitystaipaleen. Tällä kokemuksen polulla oli keskeisenä teemana *antamisen ja ottamisen välinen tasapaino*.

Tietoisuuden sisäisellä tasolla Maa on kautta aikojen pyrkinyt löytämään oikean tasapainon antamisen ja ottamisen välille. Planeettana Maa antaa elämää ja ottaa sen pois. Maan "pimeällä aikakaudella", toisin sanoen vaiheessa, jossa se imi ja nesteytti energioita, painopiste oli vahvasti "ottamisessa".

Tällä hetkellä se on mennyt toiseen äärilaitaan: se antaa niin paljon kuin kykenee.

Maa on pitkään sietänyt väkivaltaa ja hyväksikäyttöä ihmiskunnan taholta, sillä eräässä mielessä se oli karmallisesti soveliasta. Maan oli tutkittava vallan ja sortamisen toista puolta. Sen toimet hyökkääjänä nostattivat vastakkaisen kokemuksen uhrina olemisesta bumerangin tavoin. Niin karma toimii. Kyse ei ole rangaistuksesta. Jotta todella ymmärtäisit valtakysymystä ja tulisit sen kanssa toimeen, sinun on koettava sen molemmat puolet. Aina kun kamppaillet jonkin asian kanssa tai haluat pitää puoliiasi, kohtaat sen uudelleen joko uhrina tai hyökkääjänä, kunnes tunnistat, että olette molemmat YHTÄ, olette molemmat osa yhtä jumalallista energiaa.

Nykyaikojen säälimätön Maan hyväksikäyttö on jossakin määrin karmallisesti tarpeeksi, koska se on antanut Maalle tilaisuuden ymmärtää täysin antamisen ja ottamisen tasapainoa.

Kuitenkin ne rajat ovat näköpiirissä, jolloin epäkunnioitus ja hyväksikäyttö ovat kylliksi karmallisessa mielessä.

Maa on saavuttanut ymmärryksen tasapainosta, ja sen tietoisuuden karmallinen kiertokulku on päättymässä. Se on nyt saavuttanut sellaisen rakkauden ja tiedostamisen tason, joka ei kovin pitkään siedä väärinkäyttöä ihmiseltä. Tämä tietoisuuden taso saa sen vetämään puoleensa samanmielisiä energioita, jotka nauttivat harmoniasta ja kunnioituksesta, ja työntämään luotaan tuhoaikomuksin varustettuja energioita.

On tullut antamisen ja ottamisen välisen uuden tasapainon aika. "Uudessa Maassa" vallitsee rauha ja harmonia maaplaneetan ja kaikkien sillä elävien välillä: näitä ovat ihmiset, kasvit ja eläimet. Kaikkien olentojen välinen harmonia ja sydämellä tunnettava yhteydessyys on suuren ilon ja luovuuden lähde.

Muuntuminen vanhasta Maasta uuteen Maahan on prosessi, jota ei ole kiinnitetty aikaan eikä ihmistyyppiin. Paljon riippuu ihmiskunnan tekemistä valinnoista, kaikkien teidän yksilöinä tekemistänne valinnoista juuri nyt.

Tästä muuntumisen ajasta on tehty ja tehdään paljon ennustuksia. Tällaisten ennustusten tekeminen on aina epäilyttävää. Asian ydin on seuraava: näkyvä, aineellinen todellisuutesi on tietoisuuden sisäisten, kollektiivisten tilojen ilmentymä. Tietoisuus on *vapaa ja luova*, kuten kerroimme jo alussa (katso Uusi Maa I). Voit milloin tahansa muuttaa tulevaisuuttasi ajattelemalla ja tuntemalla eri tavalla. Ajatuksesi ja tunteesi ovat sinun vallassasi. Voit milloin tahansa sanoa "ei" rajoittaville, tuhoaville ajatuksille tai tunteille. Tämä koskee sinua yksilönä, mutta se pätee myös suurempiin ihmisryhmiin.

Kun huomattava ryhmä yksilöitä valitsee itseinhon ja hävityksen sijasta vapauden ja rakkauden, silloin se ilmentyy aineellisessa todellisuudessa. Maa tulee reagoimaan siihen. Maa on herkkä sen suhteen mitä ihmisten sisällä tapahtuu. Se vastaa sinun sisäisiin liikkeisiisi.

Tällä haluamme korostaa, ettei kukaan edes "meidän puolellamme" pysty tekemään tarkkoja ennustuksia tavasta, jolla Uusi Maa synnytetään.

On kuitenkin selvää, että nyt karmallista kiertokulkuaan (katso Uusi Maa I) päättämässä oleva sielujen ryhmä on energiatasolla läheisessä yhteydessä Uuteen Maahan. Näillä ihmisillä, jotka usein tuntevat syvällistä yhteyttä Uuteen Maahan liittyviin ihanteisiin, on mahtava tilaisuus kasvaa ja vapautua, koska planetaariset ja henkilökohtaiset jaksot menevät päällekkäin.

Valotyöntekijäsarjan seuraavissa esitelmissä puhumme erityisesti tästä sieluryhmästä. Heitä kutsutaan usein valotyöntekijöiksi, ja me käytämme samaa nimitystä myös. Syy heidän inkarnoitumiseensa tänä muuntumisen aikana ei ole sattumaa. He ovat syvällisesti yhteydessä maapallon historiaan. Seuraavissa jaksoissamme me kuvailemme niitä psykologisia piirteitä, joita useimmilla valotyöntekijöillä on. Puhumme heidän historiastaan, heidän galaktisista juuristaan ja heidän tehtävästään maapallolla. Käsittelemme yksityiskohtaisesti sisäisen kasvun vaiheita, jotka liittyvät karmallisesta kiertokulusta vapautumiseen.

Valotyöntekijät I

Valotyöntekijän identiteetti

Valotyöntekijät ovat sieluja, joilla on voimakas sisäinen halu levittää valoa (tietoa, vapautta ja itsensä rakastamista) maan päällä. He tuntevat sen omaksi tehtäväkseen. He tuntevat usein vetoa henkisyys- ja jonkinlaiseen terapiatyöhön.

Syvästi tuntemansa tehtävän takia valotyöntekijät vaikuttavat usein erilaisilta kuin muut ihmiset. Elämä haastaa heitä löytämään omat ainutlaatuiset polkunsu, koska he kokevat matkallaan erilaisia esteitä. Valotyöntekijät ovat lähes aina yksineläjiä, jotka eivät sovi kiinteisiin sosiaalisiin rakenteisiin.

Huomautus käsitteestä valotyöntekijä

Sana "valotyöntekijä" saattaa herättää väärinkäsityksiä, koska se nostaa joukosta esiin tietyn sieluryhmän. Lisäksi saatetaan käsittää, että tämä tietty ryhmä on jotenkin parempi kuin muut eli ne, jotka "eivät työskentele valon puolesta". Tällainen ajattelutapa on ristiriidassa valotyön varsinaisen luonteen ja aikomuksen kanssa. Todetaanpa lyhyesti mitä vikaa siinä on.

Ensiksikin paremmuusväitteet ovat yleensä valistumattomia. Ne estävät kasvun vapaata ja rakastavaa tietoisuutta kohti. Toiseksi valotyöntekijät eivät ole "parempia" tai "korkeampia" kuin kukaan muukaan. Heillä yksinkertaisesti on *erilainen historia* kuin niillä, jotka eivät kuulu tähän ryhmään. Tästä erityisestä historiasta johtuen, mitä käsittelemme jatkossa, heillä on tiettyjä psykologisia ominaisuuksia, jotka saavat heidät ryhmänä erottumaan.

Kolmanneksi jokaisesta sielusta tulee valotyöntekijä jossakin kehityksensä vaiheessa, joten termiä "valotyöntekijä" ei ole varattu jollekin rajatulle määrälle sieluja.

Syy miksi käytämme sanaa "valotyöntekijä" (mahdollisista väärinymmärryksistä huolimatta) on siinä, että siihen liittyy miellejhtymiä ja se herättää sinussa muistoja, jotka *auttavat sinua muistamaan*. Siihen liittyy myös eräs käytännön seikka, nimittäin tätä termiä käytetään yleisesti tämänhetkisessä henkisyyskirjallisuudessa.

Valotyöntekijöiden historialliset juuret

Valotyöntekijöillä on kyky saavuttaa henkinen herääminen muita ihmisiä nopeammin. Heillä on sisäiset siemenet nopeaan henkiseen heräämiseen. Tämän suhteen he näyttävät olevan nopeammalla väylällä kuin useimmat ihmiset, mikäli he niin haluavat. Tämä ei taaskaan johdu siitä, että valotyöntekijät ovat jollakin lailla "parempia" tai "korkeampia" sieluja. He ovat kuitenkin *vanhempia* kuin useimmat maapallolle tällä hetkellä inkarnoituneet sielut. Vanhempi ikä pitäisi tässä mieluummin ymmärtää kokeneisuutena kuin aikana.

Valotyöntekijät ovat saavuttaneet tietyn valaistumisvaiheen ennen kuin he inkarnoituvat Maahan ja aloittavat tehtävänsä. He tietoisesti valitsevat "elämän karmanpyörään" joutumisen kokeakseen kaikenlaista hämmennystä ja illuusiota, jota siihen liittyy.

He tekevät sen saadakseen täyden ymmärryksen "maallisesta kokemuksesta". Sen avulla he pystyvät täyttämään tehtävänsä. Ainoastaan menemällä itse tietämättömyyden ja illuusion kaikkien vaiheiden läpi he lopulta saavat itselleen ne työkalut, joilla he voivat auttaa toisia saavuttamaan todellisen onnellisuuden ja valaistumisen tilan.

Miksi valotyöntekijät toteuttavat sydämessään tuntemaa tehtävää ihmiskunnan auttamiseksi, jolloin heillä on vaarana eksyä iäksi ja ajoiksi maallisen elämän raskauteen ja hämmennykseen? Tätä kysymystä me käsittelemme laajasti jatkossa. Tässä vaiheessa me sanomme, että se johtuu *galaktisesta karmatyypistä*. Valotyöntekijät olivat mukana ihmiskunnan maapallolle syntymisen kynnyksellä. He osallistuivat ihmisen luomiseen. He olivat ihmiskunnan kanssaluojia. Luomisprosessissa he tekivät valintoja ja toimivat tavoin, joita he jälkeensä joutuivat syvästi katumaan. He ovat nyt täällä hyvittääkseen silloin tekemiään päätöksiä.

Ennen kuin menemme tähän erityishistoriaan nimeämme muutamia valotyöntekijäsielujen ominaisuuksia, jotka yleensä erottavat heidät muista ihmisistä. Nämä psykologiset piirteet eivät kuulu yksinomaan valotyöntekijöille eivätkä kaikki valotyöntekijät tunnista niitä kaikkia omikseen. Laatimalla tämän luettelon me yksinkertaisesti haluamme antaa yleiskatsauksen valotyöntekijän psykologisesta identiteetistä. Ominaisuuksista puheen ollen ulkoinen käyttäytyminen on vähemmän tärkeää kuin sisäinen motivaatio tai sisäisesti tunnettu aikomus. Mitä tunnet sisälläsi on tärkeämpää kun mitä esität ulospäin.

Valotyöntekijöiden psykologisia ominaisuuksia:

- Jo varhain elämässään he tuntevat olevansa *erilaisia*. Useimmiten he tuntevat olevansa eristyneitä toisista, yksinäisiä ja väärinymmärrettyjä. Heistä tulee usein *individualisteja*, joiden on löydettävä omat ainutlaatuiset keinonsa elämässä.
- Heidän on vaikea tuntea oloaan kotoisaksi perinteisissä töissä tai organisaatorakenteissa. Valotyöntekijät ovat luonnostaan *autoritaarisuutta vastaan*, mikä tarkoittaa, että he luonnostaan vastustavat päätöksiä tai arvoja, jotka perustuvat pelkästään valtaan tai hierarkiaan. Heillä on tämä autoritaarisuuden vastustamispiirre, vaikka he vaikuttaisivat pelokkailta ja ujoilta. Se liittyy heidän maallisen tehtävänsä ydinsisältöön.
- Valotyöntekijät tuntevat *vetoa ihmisten auttamiseen* terapeutteina tai opettajina. He saattavat olla psykologeja, parantajia, opettajia, sairaanhoitajia, jne. Vaikka heidän ammattinsa ei liittyisikään ihmisten auttamiseen suoranaisesti, heillä on selkeästi aikomuksena antaa oma panoksensa ihmiskunnan hyväksi.
- Heidän visiotaan elämästä värittää *henkinen tunne* siitä kuinka kaikki asiat liittyvät toisiinsa. Heillä on tietoisesti tai alitajuisesti muistikuvia valomaailmoista, jotka eivät kuulu maanpäälliseen elämään. He saattavat ajoittain tuntea koti-ikävää näitä maailmoja kohtaan ja he tuntevat olevansa muukalaisia Maan päällä.
- He *kunnioittavat elämää* syvästi, mikä usein ilmenee eläinrakkautena tai huolena ympäristön puolesta. Ihmisen tekojen takia tuhoutuneet osat maan eläin- ja kasvikunnasta herättävät heissä murhetta ja syviä menetyksen tunteita.
- He ovat *hyväsydämiä, herkkiä ja empaattisia*. Heidän saattaa olla hankalaa suhtautua aggressiiviseen käytökseen ja yleensä heillä on vaikeuksia pitää puoliaan. He voivat olla uneksijoita, naiiveja ja erittäin idealistisia sekä riittämättömästi

maadoittuneita, ts. todellisuudentaju on riittämätön. Koska he omaksuvat helposti (negatiivisia) tunteita ja tunnetiloja ympärillään olevilta ihmisiltä, heille on tärkeää olla säännöllisesti omissa oloissaan. Näin he pystyvät erottamaan omat tunteensa toisten ihmisten tunteista. He tarvitsevat aikaa yksin saadakseen kosketuksen itseensä ja Maa-äitiin.

- He ovat eläneet *monia elämiä maapallolla*, jolloin he olivat kiinteästi tekemisissä *henkisyiden tai uskonnon kanssa*. Heitä oli lukuisa määrä menneisyyden vanhoissa uskonnollisissa veljeskunnissa munkkeina, nunnina, erakkoina, meedioina, noitina, shamaaneina, pappeina ja papittarina jne. Juuri he loivat siltaa näkyvän ja näkymättömän välille, maallisen arkipäiväisen elämän sekä kuolemanjälkeisten mysteeristen maailmojen, Jumalan ja hyvän ja pahan henkien välille. Tämän roolinsa takia heitä usein hyljeksittiin ja vainottiin. Monet teistä tuomittiin roviolle niiden lahjojen takia, joita teillä oli. Vainoamisesta jääneet traumat jättivät syviä jälkiä sielunne muistiin. Se saattaa tätä nykyä ilmetä siten, että pelkäätte kokonaan maadoittumista, ts. pelkäätte olla todella läsnä, koska muistatte teitä vastaan raa'asti hyökätyn sen takia keitä olitte.

Eksyminen: valotyöntekijän sudenkuopat

Valotyöntekijät voivat joutua samaan tietämättömyyden ja illuusion tilaan kuin kuka tahansa. Vaikka heillä on erilainen lähtökohta, monet tekijät voivat estää heidän kykyään murtautua pelon ja illuusion läpi saavuttaakseen valaistumisen. (Valaistumisella tarkoitamme olotilaa, jossa tajuat, että olet sisimmältäsi valoa, että pystyt valitsemaan valon milloin tahansa.)

Eräs niistä tekijöistä, jotka sulkevat valotyöntekijöiden tien valaistumiseen, liittyy heidän kantamaansa raskaaseen karmaan, mikä saattaa johtaa heidät harhaan melko pitkäksi aikaa. Kuten aikaisemmin sanoimme, tämä karman taakka liittyy päätöksiin, joita he kerran tekivät ihmiskunnan ollessa vauva-asteella. Pohjimmiltaan näistä päätöksistä puuttui elämän kunnioitus (puhutte tästä vielä myöhemmin). Kaikki tällä hetkellä elossa olevat valotyöntekijät haluavat oikaista eräitä menneitä virheitään ja palauttaa ennalleen ja vaalia sitä mitä niiden takia on tuhoutunut.

Kun valotyöntekijät ovat selvinneet karmallisesta taakastaan, mikä merkitsee *irrottautumista kaikenlaisesta vallantarpeesta*, he tajuaavat olevansa pohjimmiltaan valo-olentoja. Näin he pystyvät auttamaan toisia löytämään oman todellisen minänsä. Mutta ensin heidän on itse käytävä tämä prosessi läpi. Se yleensä vaatii suurta päättäväisyyttä ja sinnikkyyttä sisäisellä tasolla. Koska yhteiskunta syöttää heille arvoja ja arviointeja, mitkä usein menevät ristiin heidän omien luontaisten tuntemustensa kanssa, monet valotyöntekijät ovat eksyneet ja päätyneet epäilemään itseään, kieltämään itsensä ja joutuneet jopa depressioon ja toivottomuuteen. Tämä johtuu siitä, että he eivät sovi asioiden vakiintuneeseen järjestykseen, ja he päättävät, että heissä täytyy olla jotakin pahasti vialla.

Tässä vaiheessa valotyöntekijöiden on lakattava etsimästä vahvistusta ulkopuolelta, vanhemmilta, ystäviltä tai yhteiskunnasta. Jonakin hetkenä sinun (joka luet tätä) on otettava valtava loikka todelliseen voimaantumiseen, mikä merkitsee sitä, että todella uskot itseesi ja todella kunnioitat luontaisia taipumuksiasi ja sisäistä tietämystäsi sekä toimit niiden pohjalta.

Toivomme sinun tekevän niin, ja me vakuutamme sinulle, että olemme kanssasi joka hetki – aivan kuten sinä tulet lähitulevaisuudessa varsin pian olemaan toisten apuna heidän matkallaan.

Valotyöntekijät II

Valotyöntekijöiden galaktinen historia

Sielun syntymä

Valotyöntekijöiden sielut syntyivät kauan ennen kuin maapallo ja ihmiskunta saivat alkunsa.

Sieluja syntyy aaltoina. Eräässä mielessä sielut ovat ikuisia, ilman alkua ja loppua. Mutta toisessa mielessä ne syntyvät jollakin hetkellä. Tuolla hetkellä niiden tietoisuus saavuttaa *yksilöllisen minän tajun*. Ennen tuota hetkeä ne olivat jo olemassa eräänlaisena *mahdollisuutena*. Tietoisuutta itsestä ja toisesta ei ole vielä.

Tietoisuus "minusta" herää, kun energiaryhmien väliin jotenkin vedetään rajalinja. Meidän on turvauduttava kielikuviin tämän selittämiseksi.

Ajattele valtamerä ja kuvittele se valtavaksi virtaavien energioiden kentäksi: virrat sekoittuvat toisiinsa ja erkanevat toisistaan jatkuvasti. Kuvittele, että koko valtameren tunkeutuu hajanainen tietoisuus. Kutsu sitä valtameren hengeksi, jos haluat. Jonkin ajan kuluttua kehkeytyy tietoisuuden keskittymiä tiettyihin kohtiin valtamerästä. Niissä tietoisuus on keskittyneempää eli vähemmän hajanaista kuin niiden välittömässä ympäristössä. Kaikkiällä meressä on käynnissä erilaistumista, mikä johtaa läpinäkyvien muotojen kehittymiseen meren sisällä. Nämä muodot, jotka ovat tietoisuuden keskittyneitä kohtia, liikkuvat itsenäisesti ympäristöönsä verrattuna. Ne kokevat itsensä erilaisiksi kuin valtameri (henki). Tässä tapahtuu itsen tai itsetietoisuuden alkeellisen tajun syntymä.

Miksi tietoisuuden keskittyneitä kohtia syntyi joihinkin osiin valtamerästä eikä jonnekin muualle? Sitä on hyvin vaikea selittää. Voitko kuitenkin tuntea, että tässä prosessissa on jotakin hyvin luonnollista? Kun heität siemeniä maaperään, huomaat, että pienistä orastavista taimista kukin kasvaa omia aikojaan ja omaan tahtiinsa. Toinen ei kasva yhtä suureksi tai yhtä helposti kuin toinen. Eräät eivät kasva lainkaan. Pellossa on erilaisuutta. Miksi? Valtameren energia (valtameren henki) hakee intuitiivisesti parasta mahdollista ilmentymää kaikille sen monista tietoisuuden virroista eli kerroksista.

Kun valtameren on muodostumassa yksilöllisiä tietoisuuskohtia, valtameren vaikuttaa ulkopuolinen voima, tai siltä ainakin näyttää. Se on jumalallisen inspiraation voima, joka voidaan käsittää maskuliiniseksi puoleksi Siitä, joka loi sinut. Kun valtameri edustaa vastaanottavaa feminiinistä puolta, maskuliininen puoli voidaan visualisoida valtameren valuviksi valonsäteiksi, jotka tehostavat erilaistumisprosessia ja eroamista yksilöllisiksi tietoisuuden möhkäleiksi. Ne ovat kuin auringonsäteitä, jotka lämmittävät taimilavaa.

Valtameri ja valonsäteet yhdessä muodostavat entiteetin eli olennon, jota voidaan sanoa arkkienkeliksi. Se on *arkkityyppinen* energia, jossa on sekä mies- että naispuolinen aspekti, ja se on *enkelimäistä* energiaa, joka ilmentää itseään sinulle. Palaamme arkkienkelikäsitteeseen yksityiskohtaisemmin Valotyöntekijäsarjan viimeisessä osassa, jonka nimenä on "Sinun valominäsi".

Kun sielu on syntynyt tietoisuuden yksittäiseksi yksiköksi, se hiljalleen jättää taakseen

merellisen ykseytilan, joka on ollut sen kotina pitkän aikaa. Se tiedostaa yhä enemmän olevansa erillinen ja omillaan.

Tämän tiedostamisen mukana sen olemuksessa herää ensimmäistä kertaa menetyksen tai puutteen tunne. Kun se lähtee tutkimusmatkalle yksilöllisenä olevaisena, sillä on mukanaan tietty kokonaisuuden kaipuu, halu kuulua johonkin itseään suurempaan. Syvällä sisimmässään se säilyttää muiston tietoisuuden tilasta, jossa kaikki on yhtä, jossa ei ole "minua" ja "toista". Juuri sitä se kuvittelee "kodin" olevan: hurmioitunut ykseyden tila, täydellisen turvallisuuden ja virtaavuuden paikka.

Tämä muisto "takaraivossaan" se aloittaa matkansa todellisuuden halki, kokemusten ja sisäisten tutkimusten lukemattomien kenttien halki. Vastasyntyntä sielua ajaa eteenpäin uteliaisuus ja sillä on suuri tarve *kokea*. Se oli se elementti, joka ykseyden merellisestä tilasta puuttui. Sielu pystyy nyt vapaasti tutkimaan mitä tahansa se haluaa. Se on vapaa etsimään kokonaisuutta kaikin tavoin.

Maailmankaikkeudessa on lukemattomia todellisuuden tasoja tutkittavana. Maapallo on vain yksi niistä ja se sai alkunsa suhteellisen myöhään, kun puhutaan kosmisesta mittakaavasta. Todellisuuden tasot tai ulottuvuudet saavat aina alkunsa sisäisistä tarpeista tai toiveista. Kuten kaikki luomukset, ne ovat sisäisten visioiden ja pohdintojen ilmenemismuotoja. Maapallo luotiin sisäisestä toiveesta tuoda eri todellisuuksista elementtejä, jotka törmäsivät toisiinsa. Maasta oli aikomus tehdä hyvin suuren vaikutemäärän sulatusuuni. Selitämme tätä lisää myöhemmin. Riittäköön nyt maininta, että Maa oli suhteellisen myöhäinen tulokas kosmiselle näyttämölle ja että monet sielut elivät monia elämiä tutkien ja kehittyen toisilla todellisuuden tasoilla (planeetat, ulottuvuudet, tähtijoukot, jne.) ennen kuin Maa edes syntyi.

Valotyöntekijät ovat sieluja, jotka elivät monia, monia elämiä näillä toisilla tasoilla ennen kuin he edes inkarnoituivat maapallolle. Juuri se erottaa heidät "maasieluista", kuten me näitä kutsumme mukavuussyistä. Maasielut ovat sieluja, jotka inkarnoituivat fyysisiin kehoihin suhteellisen aikaisin ollessaan kehittymässä yksilöllisiksi tietoisuusyksiköiksi. Joku saattaisi sanoa, että he aloittivat elämien kiertokulun Maassa, kun heidän sielunsa olivat vauva-asteella. Tuolloin valotyöntekijäsielut olivat "aikuisia". Ne olivat jo käyneet monia kokemuksia läpi ja niiden suhdetta maasieluihin voitaisiin verrata vanhempien ja lapsen väliseen suhteeseen.

Elämän ja tietoisuuden kehittyminen maapallolla

Maapallolla elämänmuotojen evoluutio nivoutui läheisesti maasielujen sisäiseen kehitykseen. Vaikka mikään sielu ei ole sidoksissa tiettyyn planeettaan, maasielujen voidaan hyvin sanoa olevan planeettanne alkuasukkaita. Se johtuu siitä, että niiden kasvu ja laajentuminen osuu suurin piirtein yksiin elämänmuotojen nopeaan lisääntymiseen maapallolla.

Kun yksittäisiä tietoisuusyksiköitä syntyy, ne ovat jokseenkin samanlaisia kuin yksittäiset solut, mitä tulee rakenteeseen ja mahdollisuuteen. Aivan kuten yksittäisillä soluilla on suhteellisen yksinkertainen rakenne, vastasyntyneen tietoisuuden sisäiset liikkeet ovat läpinäkyviä. Vielä ei ole nähtävissä paljoakaan erilaistumista. Niiden jalkojen juuressa (sekä fyysisesti että henkisesti) on mahdollisuuksien maailma. Vastasyntyneen tietoisuusyksikön kehittymistä tietoisuustyypiksi, joka on itseään heijastava ja kykenevä havainnoimaan ympäristöään ja reagoimaan siihen, voidaan karkeasti verrata yksisoluisen organismin kehitykseen monimutkaiseksi eläväksi organismiksi, joka on vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa monin tavoin.

Vertaamme tässä sielun tietoisuuden kehitystä elämän biologiseen kehitykseen, emmekä tee niin pelkästään kielikuvan vuoksi. Itse asiassa elämän biologinen kehitys siten kuin se

tapahtui Maassa tulisi nähdä maasielujen tutkimusten ja kokemusten henkistä tarvetta vasten. Tämä tutkimustarve tai -halu sai aikaan moninaisia elämänmuotoja maapallolle. Kuten sanoimme, luominen on aina tietoisuuden sisäisen liikkeen tulosta. Vaikka evoluutioteoria, niin kuin tieteenne sen tällä hetkellä käsittää, kuvaa jossakin määrin oikein elämänmuotojen kehittymistä planeetallanne, se unohtaa täysin sen sisäisen palon, sen "piilevän" motiivin tämän syvällisen luomisprosessin takaa. Elämänmuotojen nopea lisääntyminen maapallolla johtui sielutason sisäisistä liikkeistä. Kuten aina, henki edeltää ja luo ainetta.

Ensiksi maasielut inkarnoituivat fyysisiin muotoihin, jotka parhaiten sopivat niiden alkeelliseen itsetajuun: yksisoluisiksi organismeiksi. Saatuaan kokemuksia ja sisäistettyään ne omaan tietoisuuteensa virisi tarve monimutkaisemmille ilmentymismuodoille. Niin saivat alkunsa monimutkaisemmat elämänmuodot. Tietoisuus loi fyysisiä muotoja vastauksena maasielujen sisäisille tarpeille ja toiveille, joiden kollektiivinen tietoisuus maapalloa pääasiassa asutti.

Uusien lajien muodostaminen ja maasielujen inkarnoituminen näiden lajien yksilöllisiksi jäseniksi edustaa elämän ja tietoisuuden suurta kokeilua. Vaikka evoluutio on tietoisuuslähtöistä (eikä lähtöisin vahingosta tai sattumuksesta), se ei noudata kehityksen ennalta määrättyä linjaa. Tämä johtuu siitä, että tietoisuus itse on vapaa ja ennalta arvaamaton.

Maasielut kokeilivat kaikenlaisia eläinten elämänmuotoja. Ne asustivat eläinkunnan monissa fyysisissä ruumiissa, mutta ne eivät kaikki kokeneet samaa kehityslinjaa. Sielun kehityspolku on paljon mielikuvituksellisempi ja jännittävämpi kuin luuletkaan. Sinun ylä- tai ulkopuolellasi ei ole lakeja. Sinä olet itsesi laki. Joten jos esimerkiksi haluat kokea elämää apinan kannalta, saatat jossakin vaiheessa huomata olevasi apinan ruumiissa syntymästä eteenpäin tai väliaikaisena vierailijana. Sielu ja varsinkin nuori sielu halajaa kokemuksia ja ilmentymiä. Tämä tutkimushalu on syynä Maassa kukoistaneiden elämänmuotojen monimuotoisuudelle.

Tässä suuressa elämänkokeilussa ihmiselämän alku merkitsi tärkeän vaiheen alkua sielutietoisuuden kehitykselle maapallolla. Ennen kuin perehdymme tähän tarkemmin, käsittelemme ensin sielun sisäistä kehitystä yleisesti.

Tietoisuuden kehitys: vauvavaihe, kypsyys, vanhuus

Jos katsomme sielutietoisuuden kehitystä sen jälkeen kun se on syntynyt yksittäiseksi yksiköksi, se käy läpi karkeasti ottaen kolme sisäistä vaihetta. Tietoisuus käy läpi nämä vaiheet, jotka se on valinnut asuttavakseen tai koettavakseen riippumatta siitä mikä on sen varsinainen todellisuuden taso (planeetta, ulottuvuus, tähtijoukko).

- 1) Viattomuuden vaihe (paratiisi)
- 2) Egon vaihe ("synti")
- 3) "Toisen viattomuuden" vaihe (valaistuminen)

Näitä vaihteita voidaan vertauskuvallisesti verrata vauvaikään, kypsyteen ja vanhuuteen.

Sen jälkeen kun sielut ovat syntyneet tietoisuuden yksittäisiksi yksiköiksi, ne jättävät ykseyden merellisen tilan, jonka ne muistavat onnentäyteisenä ja täydellisen turvallisena. Sitten ne lähtevät tutkimaan todellisuutta kokonaan uudella tavalla. Hitaasti ne alkavat tiedostaa itseään ja sitä tapaa, jolla ne ovat ainutlaatuisia verrattuna kanssamatkustajiinsa. Ne ovat hyvin vastaanottavaisia ja herkkiä tässä vaiheessa, aivan kuten nuori lapsi, joka katselee maailmaa avoimin silmin ilmaisten uteliaisuutta ja viattomuutta.

Tätä vaihetta voidaan kutsua paratiisimaiseksi, koska ykseyden kokemus ja turvallisuus on vielä vastasyntyneiden sielujen tuoreessa muistissa. Ne ovat yhä lähellä Kotia; ne eivät vielä epäile oikeuttaan olla keitä ovat.

Kun niiden matka jatkuu, muisto Kodista hälvenee samalla kun ne uppoutuvat erilaisiin kokemuksiin. Alussa kaikki on uutta ja vauvavaiheessa ne imevät itseensä kaikkea kriitikittömästi. Uusi vaihe tulee kuvaan, kun nuori sielu alkaa *kokea itsensä oman maailmansa polttopisteenä*. Silloin se todella alkaa tajuta, että on sellaisia asioita kuten "minä" ja "toinen". Se alkaa kokeilla kuinka se voi vaikuttaa ympäristöönsä reagoimalla siihen. Jo pelkkä mielikuva jonkin omasta tietoisuudesta kumpuavan asian tekemisestä on uutta. Aiemmin se vain enemmän tai vähemmän otti vastaan passiivisesti mitä ohi virtasi. Nyt sielun sisällä on kasvava taju oman voiman vaikutusvallasta siihen, mitä se on kokemassa. Tämä on egovaiheen alku. Alunperin ego edustaa kykyä käyttää omaa tahtoa ulkomaailmaan vaikuttamiseksi. Huomatkaa, että alkuperäinen egon toiminta on yksinkertaisesti sitä, *mikä mahdollistaa sielun kokemaan itsensä täysin erillisenä entiteettinä*. Se on luonnollinen ja positiivinen kehitysvaihe sielun evoluutiossa. Ego ei sinällään ole "paha". Sillä on kuitenkin taipumus olla laajentuva ja aggressiivinen. Kun vastasyntynyt sielu huomaa pystyvänsä vaikuttamaan ympäristöönsä, se rakastuu egoon. Syvällä sisimmässään kypsävällä sielulla on yhä tuskallinen muisto – se muistaa Kodin, se muistaa menetetyn paratiisin. Egolla näyttää olevan vastaus tähän tuskaan, tähän koti-ikävään. Se näyttää kykenevän antamaan sielulle aktiivisen otteen todellisuudesta. Se huumaa nuoren sielun vallan illuusiolla.

Jos yleensä koskaan tapahtui joutumista epäsuosioon tai pois paratiisista, se tarkoitti tätä: nuoren sielun tietoisuus on yhtäkkiä haltioissaan egon antamista mahdollisuuksista, vallan lupauksista. Kuitenkin tietoisuuden nimenomainen tarkoitus yksittäisiksi sieluiksi syntyemisessä on tutkia, *tutkia kaikkea mitä on*, niin paratiisia kuin helvettiä, niin viattomuutta kuin "syntiä". Joten joutuminen pois paratiisista ei ollut "virheliike". Siihen ei liity syyllisyyttä, paitsi jos uskot näin olevan. Kukaan ei moiti sinua, itseäsi lukuun ottamatta.

Kun nuori sielu kypsyy, asioiden tarkkailemisen ja kokemisen "minäkeskeisyyteen" tulee muutos. Vallan illuusio lisää sielujen välistä erillisyyttä yhteydessyyden sijasta. Tästä johtuen sieluun asettuu yksinäisyys ja vieraantumisen tunne. Vaikkei sielu todella tiedostakaan sitä, siitä tulee taistelija, vallan soturi. Valta näyttää olevan ainoa asia, joka saa mielen rauhaan – hetkeksi.

Aiemmin me jaoimme sielutietoisuuden kehityksen kolmanteenkin vaiheeseen: valaistumisvaiheeseen, "toiseen viattomuuteen" eli vanhuuteen. Tästä vaiheesta meillä on paljonkin sanottavaa, ja varsinkin siirtymisestä toisesta kolmanteen vaiheeseen kerromme tämän sarjan myöhemmissä osissa (erityisesti jaksossa "Egopohjaisesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen", osat III ja IV).

Nyt me palaamme kertomukseen maasieluista ja selvennämme kuinka egovaiheen herääminen sopi ihmisen ilmestymiseen Maahan.

Maasielujen saapuminen egovaiheeseen – ihmisen ilmestyminen Maahan

Vaihe, jolloin maasielut tutkivat kasvien ja eläinten elämää, osui yhteen sisäisen tason viattomuus- eli paratiisivaiheen kanssa. Elämä kukoisti Maassa enkeli- ja devamaailmoista olleiden henkiolentojen ohjauksessa ja suojeluksessa. (Devat toimivat eetteritasolla, ts. lähempänä fyysistä maailmaa kuin enkelit.) Kasvien ja eläinten eetterikehot olivat kriitikittömän vastaanottavaisia enkeli- ja devamaailmojen hoivaaville ja ravitseville äitienergioille. Niillä ei ollut aikomusta "irtaantua" tai lähteä tiehensä ja etsiä omia tapoja asioiden tekemiseen. Kaikkien elävien olioiden välillä oli yhä mahtava ykseyden ja harmonian tunne.

Ihmisapinan synty kuitenkin merkitsi käännekohtaa tietoisuuden kehityksessä. Kahdella raajalla pystyssä kulkeminen ja aivojen kehittyminen aiheutti pohjimmitaan sen, että ihmisapinassa asustava tietoisuus sai paremman otteen ympäristöstään. Ihmisapinaan inkarnoitunut tietoisuus alkoi kokea millaista oli hallita paremmin omaa lähiympäristöään. Se alkoi huomata oman valtansa, oman kykynsä vaikuttaa ympäristöönsä. Se alkoi tutkia *vapaata tahtoa*.

Tämä kehitys ei ollut sattumaa. Se oli vastaus maasielujen tuntemaan sisäiseen tarpeeseen tutkia yksilöllisyyttä syvemmillä tasoilla kuin ennen. Maasielujen kasvava itsensä tiedostaminen valmisteli biologisesti näyttämöä meidän tuntemamme ihmisolennon ilmestymiselle.

Kun maasielut olivat valmiita siirtymään egovaiheeseen, ihmisen luominen antoi näille sieluille mahdollisuuden kokea elämänmuoto, jolla on *vapaa tahto*. Tällöin myös ruumiillistunut tietoisuus tiedosti paremmin "minän" vastakohtana "toiselle". Tämän myötä oltiin valmiita mahdollisille ristiriidoille, joita syntyi "minun tavoitteeni" ja "sinun tavoitteesi" sekä "minun haluni" ja "sinun halusi" välille. Yksilö irtaantui selviönä pidetystä ykseydestä, "antamisen ja ottamisen" luonnollisesta järjestelmästä ottaakseen selville mitä muita teitä oli tarjolla. Se merkitsi "paratiisin loppua" Maassa, mutta me pyydämme teitä käsittämään tämän luonnollisena prosessina traagisen tapahtuman sijasta (aivan kuten teidän vuodenaikanne). Tapahtumien luonnollinen kulku antaisi lopulta teille (tänä päivänä ja tällä aikakaudella) mahdollisuuden tasapainottaa jumaluus ja yksilöllisyys olemuksessanne.

Kun maasielun tietoisuus tuli egovaiheeseen ja alkoi tutkia "ihmisenä olemista", devojen ja enkelien vaikutus vetäytyi hitaasti taustalle. Näiden voimien nimenomaiseen luonteeseen kuuluu kunnioittaa kaikkien energioiden vapaata tahtoa. Ne eivät koskaan käytä vaikutusvaltaansa pyytämättä. Joten egotietoisuus sai vapaat kädet ja maasielut saivat tutustua kaikkiin vallan valo- ja varjopuoliin. Se vaikutti myös kasvi- ja eläinkuntaan. Voitaisiin sanoa, että ilmaantuva soturienergia imeytyi osittain näihin ei-inhimillisiin maailmoihin aiheuttaen niissä myllerrystä. Tämä on nähtävissä yhä nykyäänkin.

Kun maasielut janoivat uusia kokemussuuntia, ne tulivat vastaanottavaisiksi myös uusille ulkoisille vaikutteille. Nyt haluamme kiinnittää huomiota erityisiin Maan ulkopuolelta tuleviin galaktisiin vaikutustyyppeihin, jotka suuresti vaikuttivat kypsyviin mutta yhä nuoriin maasieluihin. Juuri tässä historiamme vaiheessa sielut, joita olemme kutsuneet valotyöntekijäsieluiksi, saapuivat näyttämölle.

Galaktiset vaikutukset ihmiseen ja maapalloon

Galaktisilla eli Maan ulkopuolisilla vaikutuksilla tarkoitamme tiettyihin tähtijoukkoihin, tähtiin tai planeettoihin liittyviä kollektiivisia energioita. Maailmankaikkeudessa on monia olemassaolon tasoja eli ulottuvuuksia. Yksi planeetta tai tähti saattaa olla olemassa eri ulottuvuuksissa alkaen aineellisesta aina eteerisempiin ulottuvuuksiin saakka. Yleensä maasieluihin vaikuttaneet galaktiset yhteisöt olivat olemassa vähemmän "tiheässä" eli aineellisessa todellisuudessa kuin mitä te olette Maassa.

Galaktisia maailmoja asuttivat kypsät sielut, jotka olivat syntyneet paljon ennen maasieluja ja jotka olivat egovaiheensa kukoistuksessa. Kun Maa tuli kaikenlaisten elämänmuotojen ja lopulta ihmisen asuinpaikaksi, Maan ulkopuoliset maailmat katselivat tätä kehitystä kovasti kiinnostuneina. Heidän huomionsa kiinnittyi elämänmuotojen moninaisuuteen ja runsauteen. He tunsivat, että siellä oli jotain erityistä tekeillä.

Eri galaktisten yhteisöjen välillä oli ollut käynnissä runsaasti taisteluja ja kamppailuja pitkän aikaa. Se oli luonnollinen ilmiö eräässä mielessä, koska mukana olleiden sielujen tietoisuus *tarvitsi taistelua* saadakseen selville kaiken minäkeskeisyydestä ja vallasta. He tutkivat egon toimintatapoja, ja "edistyessään" heistä tuli hyvin taitavia tietoisuuden manipuloinnissa. Heistä tuli asiantuntijoita toisten sielujen tai sieluyhteisöjen alistamisessa määräysvaltaansa käyttämällä hienovaraisia ja vähemmän hienovaraisia henkimaailman välineitä.

Galaktisten yhteisöjen Maata kohtaan tuntema kiinnostus oli pääasiassa egokeskeistä. He tunsivat, että siellä oli tilaisuus oman vaikutusvallan käyttämiseen uusin ja voimallisoin keinoin. Voitaisiin sanoa, että tuolloin galaksien väliset taistelut olivat tulleet umpikujaan. Kun toista vastaan taistellaan yhä uudestaan, jonkin ajan kuluttua saavutetaan tietynlainen tasapaino, niin sanottu valtavyöhykkeiden jako. Vastapuoli tunnetaan niin hyvin, että tiedetään missä on tilaa toimia ja missä ei. Tällä tavoin tilanne muodostuu umpikujaksi, ja galaktiset viholliset toivoivat uusia tilaisuuksia maapallolta. He ajattelivat, että Maa saattaisi tarjota näyttämön taistelun uudistamiseen ja umpikujan ratkaisemiseen.

Galaktiset yhteisöt pyrkivät vaikuttamaan Maahan manipuloimalla maasielujen tietoisuutta. Kun maasielut tulivat egovaiheeseen, he olivat erityisen vastaanottavia näille vaikutteille. Tätä ennen he olivat immuuneja kaikille vallan motivoimille ulkoisille voimille, koska heillä ei itsellään ollut mitään taipumuksia vallankäyttöön. Olet immuuni aggressiolle ja vallalle, kun sisälläsi ei ole mitään, mihin nämä energiat voivat kiinnittyä. Joten galaktiset energiat eivät päässeet käsiksi maasielujen tietoisuuteen ennen kuin nämä olivat itse päättäneet tutkia vallan energiaa.

Siirtymä egovaiheeseen teki maasielut haavoittuviksi, koska lukuun ottamatta aikomustaan tutkia egotietoisuutta he olivat yhä suureksi osaksi viattomia ja naiiveja. Joten galaktisten voimien ei ollut vaikeaa kajota energioillaan maasielujen tietoisuuteen. He käyttivät keinona tietoisuuden manipulointia eli mielenhallintaa. Heidän tekniikkansa olivat hyvin pitkälle kehittyneitä. Heillä oli enimmäkseen psyykkisiä keinoja, kuten aivopesua alitajuisten hypnoottisten suggestioiden välityksellä. He toimivat henkisillä ja astraalitasoilla, mutta he vaikuttivat ihmiseen aina kehon aineelliseen ja fyysiseen tasoon saakka. He vaikuttivat ihmisaivojen kehittymiseen kaventaen ihmisten käytettävissä olevaa kokemuspiiriä. Pohjimmiltaan he stimuloivat pelkoon liittyviä ajatus- ja tunnemalleja. Pelko oli jo läsnä maasielun tietoisuudessa, mikä johtui nuoren sielun sisällä olevasta tuskasta ja koti-ikävästä. Tämän olemassa olevan pelon galaktiset voimat ottivat lähtökohdakseen suurentaakseen pelon ja alistuvuuden energiaa maasielujen mielissä ja tunteissa. Näin ihmisten tietoisuutta pystyttiin kontrolloimaan.

Tämän jälkeen galaktiset soturit yrittivät taistella aiempien galaktisten vihollistensa kanssa ihmisen välityksellä. Ihmiskunnan hallinnasta käyty kamppailu oli kamppailua vanhojen galaktisten vihollisten välillä, jotka käyttivät ihmisiä välikappaleinaan.

Tämä väkivaltainen väliintulo, tämä ihmiskunnan sydäimestä käyty sota katkaisi maasielujen parhaimmillaan olleen herkän yksilöllisyyden ja itsenäisyyden. Kuitenkaan galaktiset valloittajat eivät todella pystyneet viemään heidän vapauttaan. Olipa Maahan kohdistunut ulkoinen vaikutus kuinka massiivista tahansa, kunkin yksilöllisen sielutietoisuuden jumalallista ydinolemusta oli mahdotonta hävittää. Sielua ei voida tuhota, vaikka sen vapaa ja jumalallinen luonne saatetaan verhota piiloon pitkäksi aikaa. Tämä liittyy siihen, että valta ei loppujen lopuksi ole todellista. Valta saavuttaa aina päämääränsä pelon ja tietämättömyyden illuusioiden kautta. Valta voi vain piilottaa ja verhota asioita, mutta se ei pysty aidosti luomaan tai tuhoamaan mitään.

Tämä maasieluihin kohdistunut hyökkäys ei tuonut ainoastaan pimeyttä maapallolle. Lisäksi se käynnistäisi tarkoittamatta perinpohjaisen muutoksen galaktisten sotureiden tietoisuudessa, käänteen tietoisuuden seuraavan vaiheeseen: valaistumiseen eli "toiseen

viattomuuteen".

Valotyöntekijäsielujen galaktiset juuret

Kuinka käsite valotyöntekijäsieluista liittyy tähän historiaan?

Valotyöntekijöiden sielut, kuten te heitä kutsutte, liittyvät kiinteästi Plejadien tähtijoukkoon. Plejadit ovat tähtiryhmä, joista seitsemän voidaan nähdä paljaalla silmällä Maasta katsoen.

Valotyöntekijäsielut asuttivat tätä tähtijoukkoa pitkän aikaa ennen kuin ne tulivat Maahan inkarnoitumaan ihmiskehoihin. Tietoisuuden 3-vaiheisessa kehitysmielessä ne viettivät suuren osan aikuisiästään siellä. Juuri tässä vaiheessa ne tutkivat egotietoisuutta ja kaikkia siihen liittyviä valtakysymyksiä. Se oli vaihe, jolloin ne tutkivat pimeyttä ja jolloin ne käyttivät valtaansa suuresti väärin.

Tuolloin plejadilaiset olivat ihmisolennon kanssaluojia sen kehittyessä. Aivan kuten toisetkin galaktiset voimat, plejadilaisilla oli tarkoituksena käyttää ihmistä välikappaleena päästäkseen valta-asemaan maailmankaikkeuden muissa osissa. He istuttivat ihmiseen eräänlaisen energiatutkan, jonka avulla he saivat tietoa (vihollisistaan).

On vaikea selittää tekniikoita, joita galaktiset voimat käyttivät taisteluissaan, koska niille ei ole mitään vastineita teidän maailmassanne, ainakaan siinä määrin kuin ne olivat heillä huippuunsa hiottuina. Pohjimmiltaan galaktinen sotateollisuus perustui energian aineettomaan tieteeseen. He tiesivät psyyken voiman ja he tiesivät, että tietoisuus luo fyysistä todellisuutta. Heidän metafysiikkansa oli enemmän kuin riittävää verrattuna teidän nykyisten tiedemiesten ja –naisten aineellisiin näkemyksiin. Koska tieteenne vakiintunut linja pitää tietoisuutta aineellisten prosessien tuloksena eikä päinvastoin, se ei pysty selvittämään mielen luovia ja kausaalisia voimia.

Cro-Magnon-ihmisen aikoihin plejadilaiset sekaantuivat ihmisen luonnolliseen kehitykseen geenitasolla. Tämä geneettinen sekaantuminen teidän tulisi käsittää ylhäältä alas tapahtuneeksi manipulaatioksi: he syövyttivät ihmisaivoihin/tietoisuuteen tiettyjä ajatusmuotoja, jotka vaikuttivat organismin fyysiseen solukerrokseen. Näiden mielellisten jälkien vaikutus oli sellainen, että ihmisaivoihin istutettiin robottimainen, mekaaninen elementti, joka poisti osan ihmisen luonnollisesta vahvuudesta ja itsetietoisuudesta. Tämä keinoitekoinen implantti teki ihmisen sopivammaksi välineeksi plejadilaisten strategisia päämääriä varten.

Sekaantumalla tällä tavoin elämän kehittymiseen Maassa plejadilaiset loukkasivat asioiden luonnollista kulkua. He eivät kunnioittaneet kehittyvässä ihmislaajissa asustaneiden maasielujen koskemattomuutta. He tavallaan ryöstivät sieluilta näiden (juuri saaman) vapaan tahdon.

Eräässä mielessä kukaan ei voi ryöstää sielun vapaata tahtoa, kuten mainitsimme edellisen luvun lopussa. Käytännössä kuitenkin, johtuen plejadilaisten yliveraisuudesta kaikilla tasoilla, maasielut menettivät itsemääräämiskykynsä merkittävässä määrin. Plejadilaiset näkivät ihmisolennot työkaluina, pohjimmiltaan *esineinä*, joiden avulla he toteuttivat tavoitteensa. Siinä vaiheessa he eivät olleet valmiita kunnioittamaan elämää siten, että se olisi itsessään arvokasta. He eivät tunnistanee "toisessa" (vihollisissaan tai orjissaan) elävää sielua itsensä kaltaiseksi.

No niin, tämän arvostelussa ei ole mitään mieltä, koska se on kaikki osa tietoisuuden mahtavaa ja syvällistä kehitystä. Minä, Joshua, olin itsekkin osa tätä historiaa. Olen itsekin kokenut kaksinaisuuden ääripäät tehden pahoja tekoja aivan samoin kuin valon tekoja.

Syvimmällä tasolla ei ole syyllisyyttä, on vain vapaa valinta. Ei ole uhreja, ei hyökkääjiä, on lopulta vain kokemuksia.

Te valotyöntekijäsielut, jotka kerran käyttitte näitä sorron pimeitä keinoja, olette tuominneet itsenne hyvin ankarasti tekojenne vuoksi, jälkikäteen. Vielä nytkin teidän sisällänne on syvä syyllisyyden tunne, jonka te osittain tiedostatte tunteeksi, *ettette ole riittävän hyviä* (teittepä mitä tahansa). Tämä tunne on peräisin väärinkäsityksestä.

On tärkeää ymmärtää, että "valotyöntekijä" ei ole jotain sellaista, mitä sinä olet tai et ole. Se on jotakin, joksi sinä *tulet*, kun käyt kokemusten matkaa läpi: kokemalla *valo ja pimeyttä*. *Olemalla* valo ja pimeys. Jos meidän pitäisi antaa teille nimitys, kutsuisimme teitä kristusmaisiksi sieluiksi valotyöntekijöiden sijasta.

Onko sinulla koskaan ollut sellaista kokemusta, että tekemäsi paha virhe on lopulta muuttanut asioita positiivisin ja odottamattomin tavoin? Jotakin samankaltaista aiheutti galaktinen sekaantuminen Maahan ja ihmiskuntaan. Istuttamalla maasieluihin omia energioitaan galaktiset voimat itse asiassa loivat maapallolle vaikutteiden suuren sulatusuunin. Saatettaisiin sanoa, että eri "galaktisten sielujen" taistelevat elementit istutettiin ihmiskuntaan roduksi, jolloin ihminen pakotettiin keksimään keino niiden yhdistämiseksi tai saamiseksi rauhanomaiseen rinnakkaiseloon. Vaikka tämä pahasti vaikeutti maasielujen matkaa, se lopulta loisi parhaat mahdollisuudet myönteiselle läpimurrolle, tien ulos pattitilanteesta, johon galaktiset konfliktit olivat joutuneet.

Muistakaa, että kaikki asiat liittyvät toisiinsa. On olemassa taso, jossa sama aikomus ajaa/ajoi maasieluja ja galaktisia sieluja eteenpäin. Se on enkelitaso. Jokainen sielu on ydinolemukseltaan enkeli. (Puhumme tästä 10. osassa, "Sinun valominäsi".) Enkelitasolla sekä galaktiset soturit että maasielut suostuivat osallistumaan yllä kuvailtuun kosmiseen draamaan.

Galaktinen väliintulo "auttoi" Maata tulemaan sulatusuuniksi, joksi se (enkelitasolla) oli tarkoitettu. Sen lisäksi se merkitsi myös uudentyyppisen tietoisuuden alkua galaktisille satureille.

Tavalla, jota ei voitu aavistaa, se merkitsi heidän osaltaan egovaiheen eli kypsyyden loppua, ja jonkin uuden alkua.

Valotyöntekijöiden egovaiheen loppu

Galaksien väliset sodat olivat tulleet umpikujaan ennen kuin Maa tuli mukaan kuvioihin. Kun taistelua jatkettiin Maassa, *se itse asiassa siirrettiin Maahan*. Tämän siirron myötä jotakin alkoi muuttua galaktisessa tietoisuudessa. Galaktisten sotien aika päättyi.

Galaktiset sielut vetäytyivät hitaasti tarkkailijan rooliin, vaikka he pysyivätkin aktiivisessa kanssakäymisessä ihmiskunnan ja Maan kanssa. Tässä roolissaan he alkoivat tiedostaa tietynlaista *väsämystä* olemuksessaan. He tunsivat olonsa sisäisesti tyhjäksi. Vaikka taistelu ja kamppailu jatkui, se ei enää kiehtonut heitä yhtä paljon kuin aiemmin. He alkoivat esittää filosofisia kysymyksiä, kuten: mikä on minun elämäni tarkoitus, miksi minä taistelen koko ajan, tekeekö valta minut todella onnelliseksi? Näitä kysymyksiä esiin nostamalla heidän sotaväsämöksensä vain vahvistui.

Galaktiset soturit olivat vähitellen tulossa egovaiheensa loppuun. He olivat tietämättään siirtäneet egon energian ja valtakamppailut Maahan eli paikkaan, joka energiatasolla oli avoinna tälle energialle. Ihmissielut olivat tuohon aikaan juuri alkamassa tutkia tietoisuuden egovaihetta.

Galaktisten soturien tietoisuudessa syntyi tilaa: tilaa epäilykselle, tilaa pohdiskelulle. He tulivat muuntumisvaiheeseen, jota me kuvaamme ottamalla esille seuraavat kohdat:

1. Tyytymättömyys siihen mitä egopohjainen tietoisuus pystyy tarjoamaan, "jonkin muun" kaipuu: *lopun alku*.
2. Tiedostetaan siteet egopohjaiseen tietoisuuteen, tunnistetaan siihen liittyvät tunteet ja päästetään niistä irti: *lopun keskivaihe*.
3. Annetaan vanhojen egopohjaisten sisäisten energioiden kuolla, heitetään kotelokuori pois, tullaan uudeksi minäksi: *lopun loppu*.
4. Sisimmässä herää sydänpohjainen tietoisuus, jota motivoi rakkaus ja vapaus; autetaan toisia ylimenovaiheen aikana.

Nämä neljä vaihetta kuvaavat siirtymistä egopohjaisesta tietoisuudesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen. Pyydän muistamaan, että Maa, ihmiskunta ja galaktiset maailmat käyvät läpi tämän saman, vaikkakaan ei samanaikaisesti.

Maa-planeetta on nyt menossa 3. kohtaan. Monet teistä valotyöntekijöistä olette myös 3. kohdassa eli sopusoinnussa Maan sisäisen prosessin kanssa. Eräät teistä kamppailevat vielä 2. kohdassa ja jotkut ovat jo päässeet 4. kohtaan maistelemaan sydämellisen ilon ja inspiraation riemuja.

Suuri osa ihmiskuntaa ei kuitenkaan halua irrottautua egopohjaisesta tietoisuudesta ollenkaan. He eivät vielä ole päässeet siirtymävaiheen 1. kohtaan. Tätä ei kannata arvostella tai kritisoida tai murehtia. Yrittäkää nähdä se luonnollisena prosessina aivan kuten kasvin kasvaminen. Ettehän arvostele kukkaa, kun se on nappuna eikä vielä täydessä kukoistuksessaan. Yrittäkää nähdä asia tässä valossa. Moraalisten tuomioiden antaminen egopohjaisen tietoisuuden tuhoavista vaikutuksista maailmassanne perustuu oivalluksen puutteeseen henkisestä dynamiikasta. Lisäksi se heikentää teidän omaa vahvuuttanne, koska sitä kiukkuja ja turhautumista, jota joskus tunnette katsellessanne uutisia tai lukiessanne sanomalehtiä, ei voida muuntaa rakentavaksi asiaksi. Se pelkääntään kuluttaa teitä loppuun ja alentaa teidän omaa värähtelytasianne. Yrittäkää nähdä asiat etäältä, luottamuksen asenteesta käsin. Yrittäkää intuitiivisesti aistia kollektiivisen tietoisuuden pohjavirrat eli ne asiat, joista tuskin luette tai kuulette tiedotusvälineistä.

Ei ole järkeä yrittää muuttaa sieluja, jotka ovat vielä kiinni egopohjaisen tietoisuuden todellisuudessa. He eivät halua teidän "apuanne", koska he eivät vielä ole avoimia sydänpohjaisille energioille, joita te – valotyöntekijät – haluatte antaa heille. Vaikka he näyttäisivät tarvitsevan apuanne, niin kauan kuin he eivät halua sitä, he eivät tarvitse sitä. Niin yksinkertaista se on.

Valotyöntekijät pitävät kovasti antamisesta ja auttamisesta, mutta usein he menettävät arvostelukykynsä tällä alueella. Se johtaa energian haaskaamiseen ja saattaa saada valotyöntekijän epäilemään itseään ja pettymään. Käyttäkää tässä omaa arvostelukykynne, sillä auttamishalusta voi traagisesti tulla valotyöntekijöille sudenkuoppa, joka estää heitä todella pääsemästä siirtymävaiheen 3. kohdan loppuun. Käsittelemme auttamisen käsitettä osassa IV "Egosta sydämeen" ja myöskin parantamissarjaan kuuluvassa kanavoinnissa "Sudenkuoppia parantajaksi ryhdyttäessä".

Päätämme nyt kuvauksemme valotyöntekijöistä heidän egovaiheensa loppuun. Kuten kerroimme, silloin kun kuulitte Plejadien tähtijoukkoon, te muiden galaktisten imperiumien kanssa sekaannuitte ihmiskuntaan nykyihmisen ollessa muotoutumassa. Kun ryhdyitte tarkkailijan rooliin, te väsyitte taistelemaan.

Valta, joka teillä oli ollut niin pitkän aikaa, johti eräänlaiseen mahtiasemaan, joka teki tyhjäksi hallinnassanne olevien ainutlaatuiset ja yksilölliset ominaisuudet. Joten todellisuuteenne ei voinut tulla mitään uutta. Tapoitte kaiken, mikä oli "toista". Tällainen menettely teki jonkin ajan kuluttua todellisuudestanne staattista ja ennustettavaa. Kun tulitte tietoisiksi valtakamppailuun liittyvästä tyhjyydestä, tietoisuuteenne avautui uusille mahdollisuuksille. Syntyi "jonkin muun" kaipuu.

Olitte päättäneet 1. kohdan siirtymisessä sydänpohjaiseen tietoisuuteen. Aikakausia valloillaan olleet egon energiat asettuivat ja antoivat tilaa "jollekin muulle". Sydämessänne heräsi uusi energia kuin herkkä kukkanen. Aavistuksenomainen ja hiljainen ääni alkoi puhua teille "kodista" eli paikasta, jonka olitte kerran tunteneet, mutta jonka olitte ajan kuluessa kadottaneet näkyvistä. Tunsitte sisällänne koti-ikävää.

Aivan kuten maasielutkin, te olitte kerran kokeneet ykseyden merellisen tilan, josta jokainen sielu on syntynyt. Vähitellen te kehityitte tästä valtamerestä tietoisuuden yksilöllisiksi yksiköiksi. Näinä "pieninä sieluina" teillä oli suuri tutkimusinto ja samaan aikaan sisällänne oli tuskallinen muisto paratiisista, joka teidän oli pitänyt jättää taakseen.

Kun myöhemmin tulitte tietoisuuden egovaiheeseen, tämä tuska oli yhä sisällänne. Pohjimmiltaan te yrititte täyttää tämän sydämenne tyhjän kohdan vallan avulla. Yrititte tyydyttää itseänne pelaamalla taistelun ja valloittamisen peliä.

Valta on sitä energiaa, joka eniten vastustaa ykseyttä. Valtaa käyttämällä te eristätte itsenne "toisesta". Valtaa hamuamalla te etäännytte vielä enemmän Kotoa: yhtenäisyyden tietoisuudesta. Teiltä oli pitkän aikaa piilossa se, että valta vie teitä kauemmaksi Kotoa eikä tuo lähemmäksi, sillä valta on vahvasti kytköksissä *illuusion*. Valta voi helposti kätkeä todelliset kasvonsa naiivilta ja kokemattomalta sielulta. Valta luo illuusion runsaudesta, täyttymyksestä, tunnustuksen saamisesta ja jopa rakkaudesta. Egovaihe on rajoittamatonta tutkimusta vallasta: voittamisesta, häviämisestä, kamppailusta, dominoinnista, manipuloinnista, hyökkääjänä olemisesta ja uhrina olemisesta.

Sisäisellä tasolla sielu repeytyy rikki tämän vaiheen aikana. Egovaihe sisältää hyökkäyksen sielun koskemattomuutta vastaan. Koskemattomuudella tarkoitamme sielun luonnollista yhtenäisyyttä ja kokonaisuutta. Egopohjaisen tietoisuuden saapuminen saa sielun skitsofrenian tilaan. Se menettää viattomuutensa. Toisaalta se kamppailee ja valloittaa ja toisaalta se tajuaa, että toisten elävien olentojen vahingoittaminen tai tuhoaminen on väärin. Jonkin objektiivisen lain tai tuomarin mukaan se ei ole niinkään väärin. Mutta alitajuisesti sielu ymmärtää, että se tekee jotakin, joka on vastoin sen omaa jumalallista luonnetta. Sen oman jumalallisen ydinolemuksen luonteeseen kuuluu *luoda ja antaa elämää*. Kun sielu toimii henkilökohtaisen vallan halusta, syvällä herää tunne *syyllisyydestä*. Taaskaan syylliseksi itseään väittävä sielu ei saa ulkoista tuomiota. Sielu itse tajuaa, että se on menettämässä viattomuutensa ja puhtautensa. Kun se hakee valtaa ulkopuolelta, kasvava *arvottomuuden* tunne syö sitä sisäpuolelta.

Egopohjaisen tietoisuuden vaihe on luonnollinen vaihe sielun matkalla. Itse asiassa siihen liittyy sielun olemuksen erään puolen täysimittainen tutkiminen, joka on tahto. Tahto muodostaa sillan sisäisen ja ulkoisen maailman välille. Tahto on se osa sinua, joka keskittää sielusi energian aineelliseen maailmaan. Tahtoa saattaa inspiroida vallanhalu tai ykseydenhalu. Se riippuu sisäisen tiedostamisen tilastasi. Kun sielu pääsee egovaiheen loppuun, tahdosta tulee yhä enemmän sydämen jatke. Ego tai oma tahto ei tuhoudu, vaan se virtaa sydämen viisauden ja inspiraation mukaisesti. Siinä vaiheessa

ego riemulla hyväksyy sydämen henkiseksi oppaakseen. Sielun luonnollinen kokonaisuus on palautunut.

Kun te, Plejadeilta tulleet valotyöntekijäsielut, pääsitte 2. kohtaan siirtyessänne egosta sydänpohjaiseen tietoisuuteen, tunsitte vilpittömän halun hyvittää mitä olitte tehneet väärin Maassa. Tajusitte, että olitte kohdelleet Maan eläviä ihmisolentoja huonosti ja että olitte estäneet maasielujen vapaan ilmentymisen ja kehityksen. Tajusitte, että olitte loukanneet itse ELÄMÄÄ yrittämällä manipuloida ja kontrolloida sitä tarpeidenne mukaan. Halusitte vapauttaa ihmisen pelon ja rajoitusten siteistä, jotka olivat aiheuttaneet runsaasti pimeyttä heidän elämäänsä, ja tunsitte, että voisitte saada aikaan eniten tässä suhteessa inkarnoitumalla itse ihmiskehoon. *Joten muuttaaksenne luomuksianne sisältäpäin te ruumiillistuitte ihmiskehoon, jonka geneettisen koostumuksen te itse olitte osittain luoneet.* Maahan tässä tehtävässä lähteneet sielut aikoivat levittää valoa omiin (manipuloituihin) luomuksiinsa.

Tämän vuoksi heitä kutsutaan valotyöntekijöiksi. Te päätitte tehdä tämän – ja takertua maanpäällisten elämien kokonaiseen sarjaan – vastasyntyneestä vastuun tunteesta ja myöskin sydämellisestä halusta ottaa tämä karman taakka hartioillenne, jotta pystyisitte päästämään menneisyydestä täysin irti.

Valotyöntekijät III

Maahan inkarnoituvat valotyöntekijät

Kun inkarnoiduitte Maahan, olitte juuri aloittaneet siirtymävaiheen egopohjaisesta tietoisuudesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen. Olemme hahmotelleet tämän siirtymävaiheen 4-kohtaiseksi. Ensimmäisessä kohdassa tiedostitte kaipaavanne "jotakin muuta". Jotakin erilaista kuin sitä valtakamppailua, joka ennen täytti elämänne.

Tämä kamppailu antoi elämäänne merkitystä ja tarkoitusta huomattavan pitkäksi aikaa. Vallanhurmanne johti teidät käyttämään ihmistä välikappaleena galaktisissa taisteluissanne. Kaikki galaktiset imperiumit olivat tässä osallisena. Mutta kun "sotaisat energiat" siirrettiin Maahan ihmisen ollessa niiden pelikenttänä, teistä tuli enemmänkin tarkkailijoita ja vetäydytte suoranaista taisteluista. Katselitte mitä Maassa tapahtui. Näitte ihmisen kehittyvän joksikin, eräänlaiseen olemisen tilaan, jonka te olitte saavuttaneet jo kauan sitten. Teistä oli tullut pitkälle kehittyneitä sotureita, joilla oli hienostuneet psyykkisen manipuloinnin ja sodankäynnin menetelmät. Ihminen oli tuleva samaan, koska teidän geeni-implantit olivat paikoillaan.

Ihmisessä nämä geeni-implantit saivat *mielen* kehittymään korkealle tasolle. Luontaiset vaisto- ja tunnetoiminnot oli enemmän tai vähemmän tukahdutettu ajattelu- ja päättelytoimintojen hyväksi.

Mainitsimme, että galaktiset vaikutteet aiheuttivat suurta pelkoa kehittyvässä ihmisessä. Itse asiassa pelon elementti liittyi tiiviisti ajattelun ylikorostamiseen. Tasapainoisessa tilanteessa pelko voitetaan tai se saadaan oikeisiin mittasuhteisiin luontaisilla, *intuitiivisilla* taidoilla ja kyvyllä *tuntea* minkä tekeminen on oikein tai tarkoituksenmukaista. Kun ajattelukyky saa yliotteen, pelolla on taipumus vahvistua, koska ajattelu turvautuu mekaanisiin, loogisiin prosesseihin, jotka eivät päästä intuitiota tai tunnetta mukaan. Kun pelon tunnetilat syöttävät mieltä, sillä on taipumus villiintyä ja tuottaa harhaisia ajatuksia. Ajatuksia kaiken ja kaikkien kontrolloimisesta. Diktatoriset hallintojärjestelmät ovat yksi esimerkki mielen villiintymisestä.

Vastauksena pelkoon ei ole koskaan *ajatella lisää*, vaan *ajatella vähemmän* ja luottaa elämänvirtaan. Siis palautua takaisin suopeuden tilaan, joka on teidän syntymäoikeutenne. Siis *päästää irti* eikä tarttua kiinni.

Kun egon hallintavaihe päättyi valotyöntekijäsieluissa, ne avautuivat uudelle olemistavalle. Intuitiivisesti te tavoittelitte sydämen energiaa. Olitte itse asiassa etsimässä eräänlaista luovuutta, joka oli pelkän valtapelin ulottumattomissa. Tunsitte, että valtakamppailu oli tuhoisaa ja ettei se voinut luoda mitään uutta, koska se tappoi ja sulautti itseensä kaiken mikä oli "toista".

Itse asiassa te yrititte tehdä todellisuudesta staattista ja ennustettavaa yrittämällä kontrolloida ja dominoida elämää, olipa se teidän sisä- tai ulkopuolellanne. Loppujen lopuksi valta on uskomattoman pitkästyttävää.

Tajusitte tiedostettuanne tämän, että aito halunne ei ollut vallan hankkiminen, vaan aidosti luovana oleminen. Aidosti luovana oleminen tarkoittaa yhteyttä omaan jumalallisuuteensa.

Koska olette jumalallisia olentoja, olette aina luomassa jonkinlaista todellisuutta teittepä tai jätitte tekemättä mitä tahansa. Luovuus on nimenomaan osa teidän luontoanne. Egovaiheessa te tutkitte mahdollisuutta *kieltää* todellinen luonteenne. Niin, se on luova teko jollakin tasolla, eräänlaisella kieroutuneella tavalla. Kuitenkin aidosti luovana oleminen on luomista elämän mukaisesti, ei kuoleman mukaisesti.

Kun tämä valkeni teidän tajuntaanne, muisto "kodista" heräsi. Epämääräinen muistikuva puhtaan ja onnenhuumaisen ykseyden tilasta saapui jälleen tietoisuuteenne, ja te tiesitte, että siinä jotenkin oli se avain onneen. Mutta te tunsitte itsenne avuttomiksi ja tietämättömiksi, koska teillä ei ollut mitään käsitystä mitä sitten pitäisi tehdä. Tiesitte, että vastaus ei ollut egossa, mutta te ette todella olleet päässeet sydäntietoisuuden maailmaan vielä.

Samaan aikaan teissä heräsi kasvava katumuksen ja syyllisyyden tunne siitä mitä olitte tehneet Maan ihmisille.

Erytisesti Maassa tietoisuudella oli mahtavat mahdollisuudet ilmaista itseään vapaasti monin eri tavoin. Maan oli tarkoitus olla eri energioiden yhdistäjä, sulatusuuni, jossa erilaiset ja jopa vastakkaiset energiat voisivat löytää harmonisen rinnakkaiselon. Maan energiatason pelikenttä oli luotu hyvin heterogeenisiä energioita varten.

Erona Maassa elämiseen ja "universumin" muissa paikoissa elämiseen – oltiinpa sitten fyysisillä tai astraalitasoilla – on Maassa esiintyvä valtava energioiden moninaisuus. Kaiken lisäksi tämä moninaisuus ei esiinny pelkästään elämänmuotojen tai lajien valtavana runsautena, vaan se esiintyy itse asiassa yhdessä ainoassa olennossa, ihmisessä. Ihminen kykenee pitämään sisällään sellaisen energiakirjon, joka on laajempi kuin mihin mikään muu olento pystyy. Teissä on murhaajan ja pyhimyksen energia, lapsen, aikuisen ja vanhuksen energia, miehen ja naisen energia, aktiivisen ja passiivisen energia, järkevän ja tunteellisen energia, veden, ilman, tulen ja maan energia, jne. Tämä saattaa näyttää teistä vähäpätöiseltä tai yksinkertaisesti luonnolliselta, koska olette ihmisiä, mutta mille tahansa muulle maailmankaikkeuden olennolle se on melkoinen saavutus. On melkoinen saavutus *olla ylipäätään ihminen*, tarvitsematta tehdä mitään erityistä.

Mutta ihmisen kaikkein ainutlaatuisin ominaisuus on kyky *sulauttaa energioita*, jotka aiemmin näyttivät yhteensopimattomilta. Ihminen oli suunniteltu pitämään kaikkia näitä energioita hallussaan ja sen lisäksi toimimaan välittäjänä, siltojen rakentajana niiden välille.

Koska maailmankaikkeus oli joutunut liikkumattomuuden tilaan, siinä oli se syy, miksi Henki eli Jumala eli Kaikki-Mitä-On päätyi ihmisolentoon. Tutkiessaan elämää "ykseyden ulkopuolella" tietoisuus pyrki kokeilemaan erilaisia elämänmuotoja maailmankaikkeuden eri tasoilla ja paikoissa. Kun sielu oli kokenut kaikki mitä tietystä elämänmuodosta oli koettavaa, se lähti – siis inkarnoitumatta enää uudelleen siihen – ja siirtyi toisiin elämänmuotoihin, jotka antoivat vastauksen sen tiettyihin tarpeisiin. *Tietyissä elämänmuodossa eletessä ei ollut tarvetta muuntaa energiaa*. Kun halusitte muutosta, vaihdotte "kehosta" toiseen. Se ei ollut sielun laiskuutta tai pinnallisuutta. Useimmat kehot, jotka tiheydeltään vaihtelivat fyysisistä astraalisiin, tarjosivat rajallisesti kokemuksia ja siksi ne rajoittivat kasvamis- tai muuntumismahdollisuuksia kyseisessä kehossa. Kehossa ei voinut olla kovin monia erilaisia energioita. Jos esimerkiksi elitte vesiplaneetalla inkarnoituneena vesiolennoiksi, se mahdollisti veden luonteen kokemisen kaikilla tavoilla. Nestemäisenä, ei kiinteänä, virtaavana, liikkuvana olemisen "tunne" on todellakin ihmeellistä. Mutta kun halusitte kiinteänä ja liikkumattomana olemisen kokemuksen, teidän oli jätettävä se keho ja eletävä vuoren sisällä jonkin aikaa. Ja kun elitte galaktisina olentoina etsimässä valtaa, te ette todellakaan voineet muuttaa tietoisuuttanne siinä kehossa.

Tällaisen tiettyyn kehoon rajoittuneen tai erikoistuneen kokemuspiirin seurauksena oli, että elämänmuotojen luotu maailma jäi jumiin. Se ei voinut kasvaa tai laajentua, ja se ikään kuin lukittui liikkumattomuuden tilaan.

Ihminen suunniteltiin kattamaan valtava määrä energioita. Erikoistuminen ei ollut tarkoituksena. Itse asiassa jako eri sukupuoliin aiheutti eräänlaista erikoistumista, mutta maskuliiniset ja feminiiniset energiat olivat jo siihen mennessä niin eriytyneet ja epätasapainossa, että oli yksinkertaisesti liian monimutkaista pitää niitä sama määrä yhdessä kehossa. Jos ne olisi epätasapainoisina ollessaan kaadettu yhtä vahvoina annoksina yhteen olentoon, se olisi luhistunut.

Ihmisen ainutlaatuisena voimana on kyky pitää hallussaan laaja kirjo energioita ja saada ne luovan (eikä staattisen) tasapainon tilaan. Itse asiassa tämä voima on sama kuin kyky muuntaa pimeys valoksi, ts. henkisen alkemian voima. Aiemmat vastakkaiset energiat saadaan dynaamisen harmonian tilaan *kristusmaisella energialla*, joka säilyttää ykseyden kaksinaisuudesta huolimatta. Se on sama energia, joka muuntaa pimeyttä hyväksymällä sen ja siten sallimalla pelon muuntua iloksi. Kristusmainen energia on "kolmas energia", joka yhdistää hyväksymällä. Sen alkeminen voima on kaiken syleilevyydessä, kaiken hyväksyvyydessä ja pelottomuudessa.

Sinä ihmisenä olet *ainoa* olento, jolla on tämä henkisen alkemian kyky. Ei kasveilla, eläimillä, enkeleillä, "pimeyden herroilla" ole tätä voimaa.

Kaikki sielut voivat kokea millaista on olla valo, millaista on olla pimeys, millaista on olla kaikkia niitä eri olentoja, joita maailmankaikkeudessa elää, mutta ne eivät voi kokea millaista on muuntaa pimeys valoksi pysymällä edelleen nykyisessä elämänmuodossaan. Ne eivät voi kuvitella millaista on muuttua sisäisillä tasoilla siten, että luo itsellensä erilaisen (fyysisen ja henkisen) todellisuuden matkan varrella.

Myös sielut, jotka inkarnoituivat muihin elämänmuotoihin kuin ihmiseksi, "luovat oman todellisuutensa", ja niillä on vapaa tahto, mutta niillä on vähemmän mahdollisuuksia kattaa niin erilaisia ja jopa vastakkaisia tietoisuuden tiloja samalla kun ne pysyvät samassa kehossa. Te ihmiset olette sillanrakentajia – eli henkisiä alkemisteja – ja se on ainutlaatuista Maassa ja ihmisissä.

Palaamme nyt kertomukseemme valotyöntekijäsieluista, jotka tunsivat ahdistusta ja katumusta sekaantuessaan ihmisen asioihin. He tajusivat, että Maahan oli järjestetty aivan uusi peli, täynnä lupauksia oleva peli, jota he olivat parhaan kykynsä mukaan tukahduttaneet itsensä takia. Tämän johdosta he tunsivat tuskaa. Jollakin tasolla he myös tajusivat, että he olivat itsekkäillä teoillaan estäneet omaa henkistä matkaansa valoon ja aitoon iloon.

Herättyään egon horroksesta he näkivät myös, että Maa oli niin kaunis paikka, elämää kuhiseva vihreä planeetta. Monet teistä valotyöntekijöistä tuntevat yhteyttä Lemurian kulttuuriin tai maahan, eli Mu-mantereeseen, kuten me mieluummin sitä kutsumme. Mu on todellakin "uponnut paratiisi". Se kuului aikakauteen, jota ei voida sijoittaa teidän nykyiseen aikakehykseenne. Se kuului eri ulottuvuuteen eli aikasarjaan. Maa ei ollut vielä silloin menettänyt viattomuuttaan. Siinä ulottuvuudessa te olitte osa Maan paratiisimaisia aikoja, olitte enkeliolehtoja hoivaamassa elämää ja huolehtimassa siitä. Kuten tulemme myöhemmin selvittämään, te olette moniulotteisia olentoja, jotka asuvat monilla todellisuuden tasoilla samaan aikaan. Ajan käsite ei ole niin kiinteä ja lineaarinen kuin luulette. Kun näyttelitte pimeää puoltanne galaktisina satureina, te näyttelitte myös – eri aikasarjassa – valon ja puhtauden puolta itsestänne Mu-mantereella, jonne valmistelitte planeettaa maasielujen tuloa varten. Te annoitte panoksenne vihreän planeetan kukoistukselle ja jollakin tasolla tiesitte sen, kun tulitte ulos tietoisuuden

"soturivaiheesta". Te tiesitte, että olitte olleet tuhoamassa sitä mitä olitte olleet luomassa.

Kun tajusitte Maan tarjoaman lupauksen ja kauneuden, tunsitte sisäistä paloa mennä sinne restauroimaan mitä oli tuhottu. Te ruumiillistuitte ihmiskehoon aikomuksena tuoda valoa ja luoda sydänpohjaisia arvoja ympäristöön, jota egoistiset arvot olivat pohjimmiltaan hallinneet. Haluamme hieman käsitellä laajemmin tätä valon tuomisen motiivia, koska siinä on jotakin, joka usein aiheuttaa teissä hämmennystä ja väärinkäsityksiä.

Kun te valotyöntekijät inkarnoiduitte Maahan, aloititte itse asiassa *sisäisen* muunnosprosessin, jossa te saisitte päätökseen siirtymävaiheenne egopohjaisesta tietoisuudesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen. Olitte päästämässä irti egopohjaisesta tietoisuudesta kokonaan, ja elämä Maassa antoi teille mahdollisuuden käsitellä sitä mitä egopohjaisesta energiasta oli teissä vielä jäljellä. Ne energiat, joihin halusitte myöntää syyllistyneenne, te tulisitte kohtaamaan manipuloimassanne olennessa, ja nyt ne asustaisivat ihmisessä, omassa itsessänne.

Teidän syvin motiivinne maapallolle tulemiseen oli päästä väleihin oman sisäisen pimeytenne kanssa, ja suostuitte kohtaamaan tämän pimeyden itsessänne ihmisolentoina.

Vaikka te usein kuvittelette olevanne täällä auttamassa toisia tai auttamassa Maa-äitiä, *perussy teidän täällä olemiseen on itsenne parantaminen.* Se on teidän aito valotyönne. Kaikki muu on toissijaista.

Syvimmällä tasolla sielunne halusivat ottaa vastuun pimeydestä, jota ne olivat levittäneet. Periaatteessa vastuun ottaminen pimeästä puolestanne on kuitenkin *yksin* tehtävä hanke. Siihen ei liity toisia, joita tarvitsisit auttamaan tai parantamaan. Siihen liittyy vain sinä itse. Sinä *tulet* auttamaan toisia prosessissa, mutta se on toissijainen vaikutus. Tässä on tärkeää tajuta asioiden oikea järjestys, sillä teillä on taipumuksena olla liian ahkeria toisten auttamisessa. Toisten auttamisinto muodostuu usein sudenkuopaksi, koska energianne sotkeutuu toiseen ihmiseen ja useimmiten tunnette jälkepäin itsenne loppuun kulutetuiksi ja pettyneiksi. Siis muistakaa: *kun antaa enemmän kuin vastaanottaa, se ei ole jaloa tai sydänpohjaista, se on yksinkertaisesti virhe.* Virheenä on se, että olette osittain vastuussa jonkun toisen tilanteesta tai mielentilasta. Se ei ole totta. Jokainen on vastuussa omasta onnestaan tai epäonnestaan. Se on todellakin siunaus, sillä se antaa jokaiselle vallan luoda ja siten muuttaa omaa todellisuuttaan.

Te ette ole täällä "korjatakseenne" toisia ihmisiä tai Maa-äitiä. Olette täällä parantaaksenne oman olemuksenne syvät haavat. Hoitakaa tätä tehtävää ja kaikki muu loksahaa paikalleen ilman mitään ponnisteluja teidän puoleltanne.

Kun tulitte Maahan ja inkarnoiduitte ihmiskehoihin, teillä oli taipumus *taistella* niitä energioita vastaan, jotka halusitte voittaa. Siinä vaiheessa te olitte paradoksaalisessa tilanteessa. Toisaalta tiesitte haluavanne "jotakin muuta" kuin valtaa, ja inhositte itseänne sen takia mitä olitte ennen tehneet väärin. Mutta te ette olleet vapautuneet siitä, mitä inhositte itsessänne. Ette olleet vapautuneet egon hallinnasta vielä. Kun tulitte Maahan, teillä oli taipumus mennä pois tolaltanne pimeyden takia, suuttua sille ja reaktionanne oli *taistella* sitä vastaan. Paradoksi on siinä, että halusitte taistella egoistisia energioita vastaan kamppailun keinoin eli juuri niillä energioilla, joista halusitte irti.

Te ette vielä olleet tietoisia sydänpohjaisen tietoisuuden todellisesta sisällöstä. Kun teette havaintoja sydäimestä käsin, hyvän ja pahan välillä ei ole taistelua. Sydämen todellisuus ylittää molemmat. Sydän ei vastusta pimeyttä. Sydänpohjainen tietoisuus perustuu siihen, että hyväksytään kaikki, kaikki mitä on. Se on tietoisuuden tyyppi, joka päästää irti ajatuksesta, että kamppailu on ratkaisu kaikkeen.

Vaikka kaipasitte todellisuuden käsittelyä rauhallisin keinoin ilman kamppailua, teillä ei ollut kokemusta tämän ihanteen varsinaisesta toteuttamisesta. Olitte todellakin "välivyohtyöhykkeellä", ei-kenenkään-maalla ennen kuin saavuitte tietoisuuden uudelle tasolle.

Joten te rupesitte tekemään kaikenlaisia "virheitä" siinä mielessä, että palasitte takaisin olemisen tapoihin, joista halusitte päästä irti. Halusitte kiihkeästi muuttaa tai käännäyttää jokaisen ihmisen tai ryhmän, jolla oli egomaista käytöstä tai egopohjaisia arvoja. Nämä kuitenkin vastasivat teille aggressiivisesti eivätkä he useimmiten ymmärtäneet mitä te yrititte heille välittää. Valotyöntekijöitä on vuosisatoja vainottu noitina, pakanoina tai (poliittisina) agitaattoreina. Heitä näyttivät ajavan eteenpäin ihanteet, joille maailma ei ollut valmis. He vaikuttivat erilaisilta eivätkä sopineet joukkoon. Tyypillisesti he kohtasivat paljon vastarintaa.

Tässä tapahtui se, että vaihdotte uhrin rooliin oltuane melkoisen ajan hyökkääjän roolissa galaktisissa maailmoissa. Teidän "henkinen suuttumuksenne" herätti suuttumusta ympärillänne ja teistä tuli uhreja, jotka kokivat nöyryytystä, syvää tuskaa ja voimattomuutta. Toistuvasti hylätyksi tai karkotetuksi tulemisen trauma useiden elämien ajan on jättänyt sieluunne arpia. Lopulta tunsitte, että olitte menettäneet voimanne ettekä olleet tervetulleita. Tässä elämässä monet teistä tuntevat väsymystä ja koti-ikävää rakastavampaan ja tarkoituksenmukaisempaan maailmaan.

Teidän on hyvin tärkeää tajuta, että uhrin rooli on juuri tuo: näyteltävä rooli. Se on tosiasioiden yksi mahdollinen tulkinta, mutta se on kapea ja vääristynyt. Te ette ole uhreja ettekä hyökkääjiä. Te olette sielun tietoisuus, joka on luonut teille rooleja näyteltäväksi joksikin aikaa.

Te ette todellakaan ole materiaalismielisen, itsekkään maailman uhreja.

Itse asiassa monissa elämässänne kohtaamanne aggressiiviset, yhteistyöhaluttomat energiat vain heijastivat takaisin *teidän omia sidoksianne egopohjaiseen tietoisuuteen*, teidän omaa riippuvuuttanne siitä. Jos pyritte tuloksiin kamppailun keinoin, saatte itsellenne takaisin kamppailun energiaa. Se on/oli omaa energiaanne, joka tuli takaisin luoksenne! Ja se on karman ainoa merkitys.

Taipumus taistella "paha" vastaan perustuu uskomukseen, että paha on teidän ulkopuolellanne ja se on karkotettava todellisuudestanne. Teidän valotyöntekijöiden henkisenä kannustimena kaikkien inkarnaatioidenne ajan on aina ollut oman pimeän puolenne tunnustaminen ja hyväksyminen ja sen roolin ja tarkoituksen ymmärtäminen.

Tärkeimpänä kannustimena on *antaa itsellenne anteeksi ja löytää oma viattomuutenne uudelleen*. Te olette viattomia ja olette aina olleet sitä. Voitteko aidosti ymmärtää sen? Jos voitte, te ette enää halua muuttaa maailmaa tai taistella epäoikeudenmukaisuutta vastaan. Te haluatte leikkiä, pitää hauskaa ja nauttia elämänne jokaisesta hetkestä ja aivan yksinkertaisesti *olla keitä olette ja jakaa se toisten kanssa*.

Kun te valotyöntekijät päästätte irti siitä ajatuksesta, että teidän on kamppailtava jonkin asian tai henkilön puolesta, "ulkomaailma", yhteiskunta tai toiset ihmiset yleisesti eivätkä enää vastusta teitä, koska olette erilaisia. Te ette halua muuttaa mitään ja siksi te ette kohtaa vastustusta. Te tiedätte, että olette tervetulleita, että panoksenne tähän todellisuuteen on arvokasta ja että toiset arvostavat teitä.

Kun olette täysin päästäneet irti egopohjaisesta tietoisuudesta, tiedätte olevanne vapautetut vainoamiselta tai ulkopuolisilta uhkilta. Olette päässeet uhrin ja vainoajan roolien toiselle puolen, matkanne on tehnyt täyden ympyrän. Olette päästäneet irti karmallisista taakoistanne ja olette kokonaan vapaita luomaan mitä tahansa haluatte.

Te olette aivan uuden tietoisuuden synnyttämisen partaalla. Se on tietoisuutta, joka on täysin päästänyt irti kontrolloimisen tai omistamisen tarpeesta. Se on pelosta vapaa. Se on kristusmaista tietoisuutta.

Kun Jeesus eli Maan päällä, hän halusi kertoa, että henkisyys ei ole valon ja pimeyden välistä sotaa. Se on sellaisen tiedostamisen tason löytämistä, joka menee hyvän ja pahan tuolle puolen paikkaan, jossa te voitte ymmärtää kaikkia asioita ja hyväksyä ne. "Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä." Kaikki mitä tarvitsette on sisäpuolella. Rauha, ilo ja tyyneys ovat teidän, kun todella tajuatte keitä te olette: jumalallisia olentoja.

Vasta kun tajuatte olevanne täällä muuntaaksenne ja parantaaksenne *itsenne*, asiat todellakin alkavat muuttua niin teillä kuin sivuvaikutuksena ympärillänne olevilla ihmisillä. Maailman on mitä on ja suurin asia mitä voitte tehdä sen puolesta on yksinkertaisesti rakastaa sitä sen vuoksi mitä se on. Rakastakaa ja nähkää jokaikisen olennon kauneus, joka on matkaamassa todellisuuden tämän tason halki.

Jeesuksen energia liikuttaa monia teistä. Se johtuu siitä, että hän on teidän sukuanne. Jeesus oli yksinkertaisesti valotyöntekijä, joka oli vapaa karman sidoksista, jolla oli korkea itsensä ymmärtämisen kyky. Hänen energiansa koskettaa teitä, koska tiedätte, että sitä energiaa kohti te olette menossa. Kristuksen energia on teidän oman tulevaisuuden minänne energiaa.

Egosta sydämeen I

Tietoisuuden muuntamisen neljä vaihetta

Aiemmissä osissa olemme kuvailleet valotyöntekijöiden matkan historiallista taustaa egopohjaisesta tietoisuudesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen.

Tämän osan omistamme kokonaan muuntumisprosessin psykologisille ominaisuuksille. Olemme jakaneet tämän prosessin neljään kohtaan tai vaiheeseen, jotka toistamme uudelleen selkeyden vuoksi:

1. Tyytymättömyys siihen mitä egopohjainen tietoisuus pystyy tarjoamaan, "jonkin muun" kaippu: *lopun alku*.
2. Tiedostetaan siteet egopohjaiseen tietoisuuteen, tunnistetaan siihen liittyvät tunteet ja päästetään niistä irti: *lopun keskivaihe*.
3. Annetaan vanhojen egopohjaisten sisäisten energioiden kuolla, heitetään kotelokuori pois, tullaan uudeksi minäksi: *lopun loppu*.
4. Sisimmässä herää sydänpohjainen tietoisuus, jota motivoi rakkaus ja vapaus; autetaan toisia ylimenovaiheen aikana.

Ensimmäinen vaihe: ego ei enää tyydytä

Siirtymävaihe egopohjaisesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen käynnistyy, kun koetaan *sisäinen tyhjiö*. Asiat, joihin ennen kiinnitit täyden huomion, tai tilanteet, joihin jäit täydellisesti koukkuun, jättävät sinut nyt tyhjäksi tai innottomaksi. Jotenkin asiat näyttävät menettäneen normaalin merkityksensä ja tarkoituksensa.

Ennen kuin tämä tyhjiö koetaan, tietoisuus on pelon otteessa ja siitä seuraavassa tarpeessa hakea itselleen jatkuvasti lisävahvistusta. Se on alituisesti etsimässä ulkopuolista vahvistusta, koska se on haluton kohtaamaan pohjalla olevaa hylätyksi tulemisen ja yksinäisyyden pelkoa. Vahva pelko ja ulkopuolisen vahvistuksen tarve saattavat pitkään piiloutua monien tekojesi todellisiksi motiiveiksi. Koko elämäsi saattaa olla niiden varassa ilman että tiedostat sitä. Ehkäpä tiedostat sisälläsi olevan epämääräisen levottomuuden tai jännityksen. Mutta usein on tultava jokin suurempi tapahtuma, kuten ihmissuhteen katkeaminen, jonkun rakkaan poismeno tai työpaikan menettäminen ennen kuin todella ryhdyt tutkimaan mistä tässä jännityksessä tai levottomuudessa on kyse.

Kun ego on olemuksesi keskustassa, tietoisuutesi ja tunne-elämäsi ovat *krampissa*. Pelko panee sinut matalaksi ja siinä asemassa olet jatkuvasti puolustuskannalla. Kun olet egovaiheessa, koet aina *puutetta*, tarvetta saada *enemmän*. Ajatustesi, tunteittesi ja toimiesi perustus on kuin musta reikä, tyhjiö, jota ei voida koskaan täyttää kokonaan. Se on pelon reikä, varjojen peittämä paikka, koska käännät tietoisuutesi pois päin siitä. Varjoissa on aina tyhjiö, jonka tiedostat epämääräisesti muttet halua mennä sinne.

Tässä vaiheessa erillisyyden tunteet leimaavat suhdettasi Jumalaan eli Kaikkeen-Mitä-On. Syvällä sisimmässäsi tunnet itsesi yksinäiseksi ja hylätyksi. Sinusta tuntuu aivan kuin

olisit särkynyt, merkityksetön sirpale ilman mitään tarkoitusta. Ja kun peität tämän pelkosi, koet sen vain epäsuorasti, ikään kuin varjon.

Ihmiset kauhistuvat, jos he joutuvat kohtaamaan sisäisen tyhjiönsä täysin tietoisina. He kauhistuvat sisäisen pimeytensä kohtaamista silmästä silmään ja sen tutkimista. Ellet kohtaa sitä, se on kuitenkin yhä siellä ja sinun on kehitettävä "selviytymisstrategioita" tehdäkseen elämästä siedettävää. Egon strategiana on aina kohdata ongelma reuna-alueilla keskustan sijasta. Ego pyrkii ratkaisemaan ongelman kääntämällä tietoisuutesi ulospäin. Se yrittää lievittää sisäistä tuskaa *ruokkimalla sinua ulkopuolisilla energioilla*. Se on erityisen ihastunut tunnustuksen saamisen, ihailun, vallan, huomion yms. energioihin. Tällä tavoin ego näennäisesti luo vastauksen sielun syvään ykseyden, turvallisuuden ja rakkauden kaipuuseen.

Tämä kaipuu itsessään on täysin perusteltu ja aito. Se on Jumala kutsumassa sinua. Se on sinun oma luontosi kutsumassa sinua. Sinä olet Jumala! Jumala on ykseyden, turvallisuuden ja rakkauden energia. Kaikki kaipaavat pyyteetöntä rakkautta ja Jumalaksi kutsumasi energian syleilyä. Ydinolemukseltaan tämä kaipuu on kaipuuta olla täysin tiedostava ja siten yhtä oman jumalallisen itsesi kanssa. Oma jumaluutesi on sinun sisäänkäyntisi pyyteettömään rakkauteen. Löydät sen ainoastaan menemällä sitä ympäröivän pelon ja pimeyden läpi, ja sen voit tehdä *kääntymällä sisäänpäin* eikä ulospäin. Teet sen käyttämällä tietoisuuttasi valona, joka ajaa varjot tiehensä. Tietoisuus on valoa. Siksi valon ei tarvitse taistella pimeyttä vastaan, valon pelkkä läsnäolo hälventää sen. Kääntämällä tietoisuutesi sisäänpäin sinulle todellakin alkaa sattua ihmeitä.

Ego kuitenkin etenee täsmälleen päinvastaisella tavalla. Se rekisteröi rakkauden ja turvallisuuden tarpeen, mutta se pyrkii vastaamaan tähän tarpeeseen kohtaamatta sisäistä pimeyttä ja pelkoa. Tämän saavuttaakseen se käyttää tiettyä "temppea": se muuntaa rakkauden tarpeen toisilta ihmisiltä saatavan hyväksymisen ja tunnustuksen tarpeeksi. Se muuntaa ykseyden ja harmonian tarpeen erinomaisuuden ja toisia parempana olemisen tarpeeksi. Kun ajattelet, että rakastettuna oleminen on ihailtuna olemista saavutustesi vuoksi, sinun ei tarvitse enää kääntyä sisäänpäin rakkautta varten; sinun on vain tehtävä töitä kovemmin! Tällä tavoin ego pyrkii pitämään pelkokattilan kannen kiinni.

Alkuperäinen rakkauden ja onnenhuumaisen ykseyden kaipuusi on nyt vääristynyt tunnustuksen saamisen haluksi. Olet alituisesti etsimässä ulkopuolista vahvistusta, mikä hieman rauhoittaa väliaikaisesti. Tietoisuutesi on keskittynyt ulkoiseen maailmaan.

Turvaudut toisten ihmisen arvioihin ja olet hyvin varuillasi mitä ihmiset ajattelevat sinusta. Se on sinulle erittäin tärkeää, koska itsekunnioituksesi riippuu siitä. Itse asiassa itsetuntosi alenee ja alenee, koska luovutat omaa voimaasi ulkopuolisille tahoille, jotka arvioivat sinua ulkoisten suoritusten eikä aidon olemuksesi perusteella.

Sillä välin syvään juurtunut hylätyksi tulemisen ja yksinäisyyden tunne ei hellitä. Se itse asiassa pahenee, koska kieltäydyt katsomasta sitä. Mitä et halua katsoa, siitä tulee sinun "varjopuolesi". Pelko, kiukku ja negatiivisuus voivat vaellella siellä ja vaikuttaa sinuun, mitä vielä kieltäytyminen sisäänpäin kääntymisestä vahvistaa.

Ego voi olla hyvin härkäpäinen mitä tulee tiettyjen epäilysten, aavistusten ja tuntemusten tukahduttamiseen – se ei luovu kontrollista helpolla.

Se mitä havaitset maailmassa "pahana", on aina tulosta henkilökohtaiseen valtaan takertumisesta. Se on kieltäytymistä luopua kontrollista ja hyväksyä sisäinen pelko ja pimeys.

Ensimmäisenä askeleena valaistumiseen on antautuminen "sille mitä on". Valaistuminen tarkoittaa, että *sallit* olemuksesi kaikkien puolten tulla tietoisuutesi valoon. Valaistuminen

ei tarkoita, että olet täysin tietoinen kaikesta sisälläsi olevasta, vaan että olet *halukas* kohtaamaan jokaisen puolen tietoisesti.

Valaistuminen on yhtä kuin rakkaus. Rakkaus merkitsee, että hyväksyt itsesi sellaisena kuin olet.

Sisäinen pimeys, se sielun syvyyksissä oleva hylkäämisen tunne, jota te kaikki pelkätte niin paljon, on väliaikaista. Egovaihe on vain yksi askel tietoisuuden suuressa kehityksessä ja avautumisessa. Tässä vaiheessa ensimmäinen loikka otetaan kohti *yksilöityä, jumalallista tietoisuutta*.

Yksilöllisen tietoisuuden syntymä, sinun syntymäsi "erillisenä sieluna" kulkee käsi kädessä yksinjäämiskokemuksen kanssa, Äidistäsi/Isästäsi eroon joutumisen kanssa. Se on verrattavissa traumaan, jonka fyysiseen maailmaan syntyminen aiheuttaa. Kohdussa vauva kokee merellisen tunteen ykseydestä äidin kanssa. Kun vauva syntyy, siitä tulee oma kokonaisuutensa.

Tämän syntymätrauman takia – puhumme nyt sielun syntymästä – sielu ottaa mukaansa irtirepeytymisen tunteen; sen oli erottava kaikesta mitä se piti itsestään selvänä.

Vastasyntynyt sielu kaipaa paluuta ykseyden puolitetoiseen tilaan, josta se tuli ja jota se pitää Kotinaan. Koska se on mahdotonta, sielu kokee valtavaa pelkoa sekä lohduttomuuden ja epäilyksen tunteita. Tämä sisäinen tuska ja oikean suunnan kadottaminen muodostavat vähitellen kasvualustan egon vallankaappaukselle. Sielun on käsiteltävä pelkoa ja tuskaa, ja ego lupaa tarjota ratkaisun. Ego esittää sielun tietoisuudelle näkymää vallasta ja kontrollista. Tuntien itsensä voimattomaksi ja eksyneeksi sielu antaa periksi ja luovuttaa egolle käskyvallan.

Ego on se osa sielua, joka suuntautuu aineellista ulkomaailmaa kohti. Ydinolemukseltaan ego on sielun väline itsensä ilmentämiseen fyysisenä olentona ajassa ja tilassa. Ego antaa tietoisuudelle *polttopisteen*. Se tekee tietoisuudesta täsmällisen korvaten valtamerellisen "tässä ja nyt" ja "kaikkialla olemisen" olotilan. Ego kääntää sisäiset impulssit määrättyyn aineelliseen muotoon. Se on se osa sinua, joka muodostaa sillan sinun ei-fyysisen (henkisen) osasi ja fyysisen osasi välisen kuilun yli.

Ei-fyysisenä henkisenä olemuksena sielulle on aivan luonnotonta olla kiinnittyneenä aikaan ja tilaan. Sielu on pohjimmiltaan riippumaton mistään (aineellisesta) muodosta. Kun näet unta lentelemisestä, olet yhteydessä tähän riippumattomaan ja vapaaseen osaan itseäsi. Toisaalta ego *sitoo ja kiinnittyy*. Se mahdollistaa sinun toimimisen fyysisessä todellisuudessa. Siinä egolla on hyvin arvokas tehtävä, jolla ei ole mitään tekemistä "hyvän" tai "pahan" kanssa. Kun se toimii tasapainoisessa tilanteessa, se on neutraali ja korvaamaton apuväline maapallolla fyysisessä kehossa asuvalle sielulle.

Kuitenkin, kun ego alkaa *hallita* sielutietoisuutta eikä toimi sen apuvälineenä, sielu joutuu pois tasapainosta. Kun ego ryhtyy sanelemaan sielulle (egopohjaisen tietoisuuden tuntomerkki), ego ei pelkästään käänne sisäisiä impulsseja aineelliseen muotoon, vaan se *kontrolloi ja valikoidusti tukahduttaa* noita impulsseja. Sitten ego esittelee sinulle vääristyneen kuvan todellisuudesta. Tasapainoton ego on aina hakemassa valtaa ja kontrollia, ja se tulkitsee kaikki tosiasiat positiivisiksi tai negatiivisiksi tässä valossa.

On melko opettavista paljastaa omat valtaan ja kontrolliin perustuvat motiivinsa päivittäisistä toimista. Yritä huomata kuinka usein haluat taivuttaa asioita tai ihmisiä omaan tahtosi, vaikka se tapahtuisi jalostakin syystä. Kuinka usein närkästyit asioista, jotka eivät mene mielesi mukaan?

On tärkeää ymmärtää, että hallinnan tarpeen alla on aina hallinnan menettämisen pelko. Joten kysy itseltäsi: mikä on hallinnan vapauttamisen tai ennustettavuuden tarpeen

irtipäästämisen riski? Mikä on pahin pelkoni?

Suhtautumisesi elämään on kireä ja pidättelevä, mikä on nyt maksamasi hinta siitä, että pidät asiat "hallinnassa".

Jos uskallat elää sisäisen inspiraation mukaan ja teet ainoastaan sitä mikä tuo iloa, se luo luonnollisen ja aidon järjestyksen elämääsi. Tunnet itsesi rennoksi ja onnelliseksi eikä sinun tarvitse muokata elämänvirtaa. Tämä on elämistä ilman pelkoa: elät täysin luottaen siihen, mitä elämä sinulle tuo. Voitko tehdä sen?

Nuorelle sielulle egopohjaisen tietoisuuden sudenkuoppa on lähes väistämätön. Ego tarjoaa keinon ulos ongelmasta (pelosta ja hylkäyksestä). Se siirtää huomiosi siitä "mitä sisäpuolella on" siihen "mitä voit saada ulkoisesta maailmasta". Se ei ole todellinen ratkaisu ongelmaan, mutta se todellakin näyttää tuovan helpotusta hetkeksi. Vallan ja hallinnan käyttäminen ympäristöosi saattaa antaa sinulle väliaikaista tyydytystä tai "huvia". Saat lyhytkestoisen tunteen rakastettuna, ihailtuna ja kunnioitettuna olemisesta. Se lievittää tuskaasi joksikin aikaa. Mutta sitä kestää vain hetken ja sinun on taas ponnistettava erottuaksesi, ollaksesi vielä parempi, mukavampi tai avuliaampi.

Olethan tietoinen siitä, että egon lipun alla voit olla herttainen ja iljettävä, antava ja ottava, dominoiva ja alistuva. Näennäisen epätietoisuuden antaminen on paljolti alitajuinen pyyntö saada huomiota, rakkautta ja tunnustusta lahjan vastaanottajalta. Kun olet aina hoivaamassa toisia ja antamassa heille, sinä yksinkertaisesti piilottelet itseltäsi. Joten ymmärtäksesi mitä egon dominointi merkitsee, sinun ei välttämättä tarvitse ajatella julmia tyranneja, kuten Hitleriä tai Saddam Husseinia. Pidä asiat yksinkertaisina, tarkkaile itseäsi päivittäisessä elämässäsi. Egon dominoinnin voi tunnistaa asioiden kontrolloimisen tarpeesta. Haluat esimerkiksi tietyn henkilön käyttäytyvän tietyllä tavalla. Saadaksesi sen tapahtumaan, sinä esität tiettyjä käyttäytymismalleja. Olet esimerkiksi mukautuva ja herttainen etkä koskaan yritä loukata toisen tunteita. Tämän käytöksen takana on kontrolloinnin tarve. "Koska haluan sinun pitävän minusta, minä en toimi sinua vastaan." Tällainen ajattelutapa pohjautuu pelkoon. Se on omana itsenäsi olemisen pelkoa, torjutuksi ja hylätyksi tulemisen pelkoa. Mikä vaikuttaa herttaiselta ja mukavalta, onkin itse asiassa itsekieltäytymisen eräs muoto. Siinä on ego työssään.

Niin kauan kuin ego hallinnoi sielua, sinun on ruokittava itseäsi toisten energialla, jotta tuntisit olosi hyväksi. Näyttää siltä, että sinun on ansaittava hyväksyntää toisilta ihmisiltä, joltakin itsesi ulkopuoliselta auktoriteetilta. Kuitenkaan ympäröivä maailma ei ole paikallaan tai vakaa. Et voi koskaan luottaa siihen, että kohde johon turvaudut pysyisi käsillä, olipa se sitten kuka tahansa: puoliso, esimies tai vanhemmat. Sen vuoksi sinun on "työskenneltävä" kaiken aikaa, oltava aina hakemassa sinulle tulevia "hyväksynnän annoksia". Siinä on selitys kireälle ja hermostuneelle mielentilalle, jossa egovaiheessa oleva ihminen on pysyvästi.

Ego ei voi tarjota sinulle aitoa rakkautta ja itsekunnioitusta. Sen tarjoama ratkaisu hylkäyksen traumalle on itse asiassa pohjaton kuoppa. Nuoren sielutietoisuuden todellinen tehtävä on *tulla siksi vanhemmaksi, jonka se on menettänyt*.

Tiedostathan sen, että Maan elämän rakenne, eli prosessi avuttomasta vauvasta itsenäiseksi aikuiseksi kasvamiseen, usein rohkaisee sinua tekemään juuri näin. Kuinka usein avain todelliseen onneen elämässä onkin siinä, että sinusta tulee oma isäsi ja äitisi, ja että annat itsellesi sitä rakkautta ja ymmärrystä, jota olet ollut vailla toisilta. Laajemmalla metafyyllisellä tasolla, josta olemme puhuneet, tämä merkitsee, että tulet ymmärtämään olevasi osa Jumalaa etkä yksi hänen pienistä kadonneista lampaistaan. Tämän tajuamalla pääset Kotiin. Tämän tajuamalla pääset käsiksi siihen ytimeen kuka sinä olet, eli mitä on rakkaus ja jumalallinen voima.

Egovaiheen loppu on näkyvässä, kun sielu tajuaa, että se toistelee samoja toiminta- ja ajatusmalleja yhä uudelleen. Ego menettää valta-asemansa, kun sielu väsyä ja kyllästyy kaiken aikaa kamppailemaan aarteesta, joka on vaikeasti tavoitettavissa. Sitten sielu alkaa epäillä, että pelissä annetut lupaukset ovatkin perättömiä ja että sillä ei todellakaan ole mitään voitettavaa. Kun sielu väsyä yrittämään ja olemaan asioista perillä kaiken aikaa, se päästää irti kontrollista hieman.

Kun ajatusten ja käyttäytymisen kontrollointiin kuluu vähemmän energiaa, avautuu energinen tila, joka mahdollistaa uusia ja erilaisia kokemuksia.

Aluksi tullessasi tähän vaiheeseen saatat tuntea itsesi hyvin väsyneeksi ja sisäisesti tyhjäksi. Aiemmin tärkeinä pitämäsi asiat saattavat nyt vaikuttaa täysin merkityksettömiltä. Myöskin pintaan saattaa tulla pelkoja, joilla ei ole selvää tai välitöntä syytä. Ne saattavat olla epämääräisiä kuolemanpelkoja tai rakkaiden ihmisten menettämispelkoja. Myös työhön tai avioliittoon liittyvää suuttumusta saattaa ilmaantua. Kaikki mikä näytti itsestään selvältä, on nyt epävarmaa.

Viimeinkin tapahtuu se, mitä egopohjainen tietoisuus ryhtyi estämään.

Asteittain kattilan kansi nousee, ja kaikenlaiset hallitsemattomat tunnetilat ja pelot ponnahtavat ulos ja tulevat tietoisuuteesi kylväen epäilyä ja sekaannusta elämääsi. Siihen saakka olit suureksi osaksi toiminut automaattiohjauksella. Monet ajatus- ja tunnemallit toimivat sinussa automaattisesti, ja annoit niiden mennä ohi kyselemättä. Se antoi tietoisuudellesi yhtenäisyyttä ja vakautta. Kun tietoisuutesi kasvaa ja laajenee, persoonallisuutesi kuitenkin jakautuu kahtia. Yksi osa sinusta haluaa pitäytyä vanhoissa tavoissa, toinen osa asettaa nämä tavat kysymyksenalaiseksi ja pistää sinut vastatusten epämiellyttävien tunteiden, kuten vihan, pelon ja epäilyn kanssa.

Tietoisuuden laajentuminen, joka tapahtuu egovaiheen lopussa, koetaan siten tunnelman pilaajana, epätoivottuna tunkeutujana, joka tarvitsee pelin. Uusi tiedostaminen sekoittaa kaiken, mikä näytti aikaisemmin ilmiselvältä, ja se herättää sinussa tunnetiloja, joista et tiedä miten niitä käsittelisi. Kun alat epäillä egopohjaisia ajattelu- ja toimintakuvioita, tietoisuutesi astuu kokonaan uusi puoli sinusta. Se on osa sinua, joka pitää totuudesta vallan sijasta.

Egon sanelujen mukaisesti eläminen on hyvin lannistavaa. Palvelet pientä ja pelokasta diktaattoria, joka pyrkii valtaan ja kontrolliin hallitakseen ympäristösi lisäksi nimenomaan sinua. Se pidättelee sinun spontaania tunnevirtaasi ja intuitiotasi. Ego ei niinkään pidä spontaanisuudesta. Se estää sinua vapaasti ilmaisemasta tunteitasi, koska tunteet ja tunnetilat ovat hallitsemattomia ja ennalta arvaamattomia, mikä on vaarallista egon kannalta. Ego toimii naamioiden suojassa.

Jos ego määreilee sinua näin: "ole herttainen ja huomaavainen voittaaksesi ihmisten sympatiat", tukahdutat järjestelmällisesti mielipahan ja suuttumuksen tunteet sisältäsi. Jos alat epäillä tämän määreilyn toimivuutta, nämä tukahdutetut tunnetilat tulevat heti pintaan. Tunteita ei poisteta niitä tukahduttamalla. Ne elävät edelleen ja voimistuvat mitä pitempään tukahdutat niitä.

Kun sielu kokee tyhjyyttä ja epäilyä, joka on niin tyypillistä egovaiheen lopulle, on mahdollista kohdata silmätysten kaikki aiemmin pimeään piilotetut tunteet ja tunnetilat. Nämä padotut tunnetilat ja tunteet ovat sisääntuloportti sinun korkeampaan Itseesi. Tutkimalla mitä todella tunnet sen sijasta mitä sinun otaksutaan tuntevan, palautat takaisin spontaanisuutesi ja koskemattomuutesi eli sen osan sinua, jota kutsutaan myös "sisäiseksi lapseksi". Ottamalla yhteyttä todellisiin tunteisiisi ja tunnetiloihisi pääset vapautumisen tielle. Siirtymävaihe sydänpohjaiseen tietoisuuteen on silloin alkanut.

Egosta sydämeen II

Sisäisten haavojen tutkiminen

Erotamme neljä kohtaa siirryttäessä egopohjaisesta tietoisuudesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen.

1. Tyytymättömyys siihen mitä egopohjainen tietoisuus pystyy tarjoamaan, "jonkin muun" kaippu: *lopun alku*.
2. Tiedostetaan siteet egopohjaiseen tietoisuuteen, tunnistetaan siihen liittyvät tunteet ja päästetään niistä irti: *lopun keskivaihe*.
3. Annetaan vanhojen egopohjaisten sisäisten energioiden kuolla, heitetään kotelokuori pois, tullaan uudeksi minäksi: *lopun loppu*.
4. Sisimmässä herää sydänpohjainen tietoisuus, jota motivoi rakkaus ja vapaus; autetaan toisia ylimenovaiheen aikana.

Tässä osassa käsittelemme 2. kohtaa.

Kun lakkaat tunnistamasta itseäsi egon avulla, joudut ensiksi hämmennyksen tilaan koskien sitä kuka olet. Hämmennys voi olla syvällistä ja luonteeltaan hyvin filosofista. Kyselet elämän tarkoituksesta, kyselet hyvästä ja pahasta, kyselet mitä todella tunnet ja ajattelet päinvastoin kuin mitä toiset ovat opettaneet sinua tuntemaan ja ajattelemaan. Nämä kysymykset ovat yhtäkkiä hyvin todellisia sinulle ja niillä on suora vaikutus tekemiisi elämänvalintoihin. Katsot itseäsi ja ajattelet: olenko se minä? Onko tämä mitä minä haluan? Nyt on vaikeaa tehdä valintoja, koska mikään ei enää ole itsestään selvää.

Itse asiassa olet nyt ottamassa askelta *taaksepäin*, askelta syvyyteen: askelta sisäänpäin. Tiedostat itsestäsi syvällisemmät osat, joita kasvatus tai yhteiskunta on vähemmän päässyt ehdollistamaan. Saat välähdyksiä siitä kuka todella olet: ainutlaatuisuudestasi, yksilöllisyydestäsi. Muistat, että sinussa on osa, joka ei ole riippuvainen mistään ympärilläsi olevasta, ei vanhemmistasi, työstäsi, ihmissuhteistasi, ei edes kehostasi. Silloin sinä epämääräisesti tunnet oman jumaluutesi, sen osan sinusta, joka on täysin vapaa ja ikuinen.

Itse asiassa te olette kaikki moniulotteisia olentoja: te ilmennätte itseänne useissa eri todellisuuksissa samaan aikaan. Ette ole sidoksissa lineaariseen aikakehykseen. Nykyinen persoonallisuutesi on vain yksi puoli moniulotteista entiteettiä, joka sinä olet. Aina kun tajuat, että nykyinen ilmentymäsi fyysisenä ihmisenä on vain yksi puoli sinua, menet sen tuolle puolen ja pääset kosketuksiin korkeamman Itsesi kanssa.

Mutta ennen kuin pääset sinne, sinun on parannettava haavoittuneet osat sisältäsi.

Egon sanelujen ja vaatimusten mukaisesti eläminen on tehnyt psykologisia haavoja sinuun. Egopohjaisesta tietoisuudesta irtipäästäminen luo alkuun hämmennystä ja epäilyä ja oikea suunta katoaa. Tämän ensimmäisen vaiheen jälkeen saavut uuteen: se on tarkkailun, ymmärtämisen ja sisäisten haavojen parantamisen vaihe. Aiomme nyt puhua tästä vaiheesta.

Egon pitäessä kontrollia tekosi ja ajatuksesi ovat pitkään perustuneet pelolle. Eräissä mielessä olet säälimättömästi tavoitellut valtaa, tunnustuksen saamista ja hallintaa. Siinä sinä olet ollut ristiriidassa oman luontosi kanssa. Käytöksesi on perustunut ulkoihin normeihin omien aitojen tarpeidesi sijasta. Et myöskään ole todella pystynyt rakastamaan jotakuta toista, sillä rakkaus on täysin vastakkainen kontrollin ja dominoinnin tarpeelle. Tällainen tietoisuuden tila muodosti hyökkäyksen sielusi koskemattomuutta vastaan. Sielu kärsi egon valtakaudella.

Kun vapautat itsesi egon otteesta, sisäinen tuska tulee yhä näkyvämmäksi sinulle. Se paljastaa itsensä sinulle – alastomana ja raakana – vailla naamioita. Sinä et kuitenkaan vielä tiedä miten tätä tuskaa pitäisi käsitellä, sillä olet yhä hämmennyksen tilassa ja suuntasi menettäneenä. Useimmiten menet vaiheeseen, jossa arvostelet sisäisiä haavojasi, koska ne näyttävät johtavan sinut kielteisiin käytösmalleihin: riippuvuuteen, masennukseen, hallitsemattomiin mielialan vaihteluihin, kommunikointiongelmiin, ihmissuhdeongelmiin läheisten kanssa.

Tämä itsensä arvostelu aiheuttaa lisää tuskaa sielulle, joka on juuri alkanut kääntyä valoa kohti. Se on päästämässä irti vallan ja kontrollin tarpeesta, se on tulossa herkemmäksi... ja sitten se joutuu arvostelun kohteeksi.

Monet ihmiset vaeltelevat egon ja sydämen välisellä ei kenenkään maalla. He ovat etsimässä rakastavampaa todellisuutta, mutta he ovat yhä egon ruoskan ulottuvilla.

Itse asiassa sisäinen tuskasi ei ole se, joka saa sinut joutumaan itsesi "kielteisten piirteiden" uhriksi, kuten niitä nimität. Vaan *vamman arvosteleminen* on se, joka aiheuttaa kielteisyyttä. Jos katsot itseäsi hyväksynnän asenteella, et näe riippuvuuteen sortunutta tai masentunutta tai epäonnistunutta henkilöä. Näet vain sisäisen tuskan, jota on hoivattava ja josta on huolehdittava mahdollisimman hellästi ja hyväntahtoisesti.

Tärkein 2. vaiheen kohta siirryttäessä egosta sydämeen on se, *että olet halukas ymmärtämään sisäistä kipuasi*: hyväksy se, ymmärrä sen alkuperät ja salli sen olla.

Jos voit aistia pelon ytimen, joka kuuluu luontaisesti egopohjaisen tietoisuuden kaikkiin ilmentymiin, olet saapunut sydäntietoisuuden todellisuuteen. Olipa jonkun käytös kuinka moitittavaa tahansa, jos tunnistat alla olevan tuskan, yksinäisyyden ja itsesuojelun tarpeen, olet kosketuksissa *sielun*, joka osoittaa kielteistä käytöstä. Heti kun aistit pelkäävän sielun, pystyt *antamaan anteeksi*.

Tämä koskee ennen kaikkea itseäsi.

Otapa itsestäsi jokin piirre, jota todella inhoat. Jokin seikka, joka todella ärsyttää sinua ja josta sinun olisi omasta mielestäsi pitänyt päästä eroon jo kauan sitten. Se saattaa olla epävarmuus tai laiskuus tai kärsimättömyys tai riippuvuus; mikä tahansa mistä tunnet *ettei sitä pitäisi olla*. Yritä nyt ymmärtää tämän piirteen tai taipumuksen takana oleva todellinen motiivi. Mikä pakottaa sinut tuntemaan tai tekemään näin yhä uudelleen? Voitko aistia pelon elementin motivaatiossasi?

Huomaatko, että heti kun tajuat pelon läsnäolon, sisälläsi pehmenee ja sinusta tuntuu aivan kuin "jestas, enpä tiennyt, että olit niin peloissasi! Minäpä autan sinua." Nyt asenteessasi on suvaitsevaisuutta. Siinä on rakkautta ja anteeksiantoa.

Heti kun arvostelet pelkoon pohjautuvaa käytöstä, kuten aggressiota, riippuvuutta, alistuvuutta, turhamaisuutta (ja niin edelleen) "pahaksi", "synnilliseksi" tai "tyhmäksi", olet tuomaroidessa. Mutta tuomarointi on sekin pelkoon perustuva toiminto. Oletko huomannut, että kun arvostelet, muutut sisältä tylyksi. Jokin kiristyy aivan kuin huulet puristuvat yhteen ja silmät muuttuvat kylmiksi. Pitääkö meidän arvostella? Mikä on se asioita oikeaksi ja vääräksi supistava vimma? Mikä on arvostelun tarpeen alla oleva

pelko? Se on pelko oman sisäisen pimeytemme kohtaamisesta. Se on pohjimmiltaan *elämisen pelkoa*.

Päästäessäsi irti egopohjaisesta tietoisuudesta haluat kehittää aivan uuden tavan katsoa asioita. Tätä katsantotapaa voidaan parhaiten kuvata *neutraaliksi*, mikä tarkoittaa, että siinä vain pannaan merkille *mitä on*, eikä siinä tunneta mielenkiintoa kuinka asioiden "tulisi olla". Egopohjaisen käytöksen syitä ja seurauksia havainnoidaan, sisällä olevan pelon ydin tunnustetaan, ja näin egosta tulee aidosti läpinäkyvä sinulle. Mikä tahansa on sinulle läpinäkyvää, voit päästää siitä irti mikäli haluat.

Jokainen ihminen tietää pelon. Jokainen teistä tietää pimeyden ja yksinäisyyden, kun joutuu pelon uhriksi. Kun pelko näkyy avoimesti lapsen kasvoilta, useimmat ihmiset reagoivat välittömästi ojentamalla hänelle kätensä. Mutta kun pelko näkyy epäsuorasti väkivallan ja julmuuden naamioiden kautta, se näyttää anteeksiantamattomalta. Mitä tuhoisampaa ja julmempaa käytös on, sitä vaikeampaa on havaita taustalla oleva pelko ja lohduttomuus.

Silti sinä pystyt tekemään niin.

Oman pelon ja lohduttomuuden kokemustesi syvyyksistä pystyt saamaan kosketuksen murhaajien, raiskaajien ja rikollisten sielujen syvään pelkoon.

Sinun on mahdollista *ymmärtää* heidän tekonsa. Ja jos oman pimeydestä saamasi läheisen kokemuksen perusteella ymmärrät, voit päästää siitä irti. Voit *antaa sen olla*, tarvitsematta ollenkaan arvostella sitä. Jos aidosti ymmärrät pelon voimaksi, joka on ja johon olet perusteellisesti tutustunut elämäkokemustesi kautta, voit luopua arvostelemisesta. Pelko ei ole hyvää eikä pahaa. Pelko ON, ja sillä on tietty rooli näyteltävänä.

On hyvin vaikea ilmaista tätä ihmisen ymmärtämin käsittein, mutta pelko on sekä siunaus että kidutus. Joka tapauksessa valintaa pelon sallimisesta tulla teidän todellisuuteenne ei tehty teidän *puolestanne*. Te olitte jumalia – niin sanoaksemme – jotka sallivat pelon näyttävän olennaista roolia todellisuudessanne. Te ette tehneet niin kiduttaaksenne itseänne, vaan LUODAKSENNE. Luodaksenne todellisuuden, jossa on enemmän sisältöä, enemmän "täyteläisyyttä" kuin yksinomaan rakkauteen perustuvassa maailmassa. Ymmärrän, että tämä saattaa kuulostaa uskomattomalta, mutta ehkä voitte intuitiivisesti käsittää mitä yritän tässä sanoa.

Pelko on elinkelpoinen osa luomista. Missä on pelkoa, siellä ei ole rakkautta. Missä rakkautta ei ole, rakkaus voidaan *löytää* uusin ja ennalta arvaamattomin tavoin. Rakkauden puuttuminen mahdollistaa kokonaisen tunnetilavalikoiman tutkimisen ja jopa luomisen. Rakkauden puute voidaan *tuntea* monin tavoin. Rakkauden läsnäolo voidaan ainoastaan *tuntea* pelon taustaa vasten. Muutoin se olisi kaiken läpituokeaa ettekä huomaisi sitä sellaisenaan.

Joten luomalla pelon, sinkoamalla itsenne ympäröivän rakkauden valtameren ulkopuolelle te sallitte itsellenne *rakkauden kokemuksen ensimmäistä kertaa*.

Ymmärrättekö?

Te ette luoneet rakkautta, mutta te loitte rakkauden *kokemuksen*. Te tarvitsitte siihen vastakohtan, jotakin muuta kuin rakkautta, ja käyttitte välineenä pelkoa. Me toisella puolella verhoa voimme selvästi nähdä sen henkisen roolin, joka pelolla on teidän todellisuudessanne. Sen vuoksi me vetoamme teihin yhä uudelleen, älkää *arvostelko*. Älkää arvostelko pelkoa ja sen tuomaa pimeyttä itsessänne taikka kenessäkään toisessa. Teidät kaikki luotiin rakkaudesta ja rakkauteen te tulette palaamaan.

Kun saavut egosta sydämeen -siirtymäprosessin toiseen vaiheeseen, joudut vastatusten sisäisten vammojesi ja pelkojesi kanssa, ja sinua rohkaistaan katsomaan niitä

ymmärtäen ja hyväksyen.

Tiedostaessasi sisäiset vammasi ja pelkosi saatat ensin käydä läpi itsesi arvostelun aikoja, jolloin sinussa saattaa ilmetä tuhoisaa käytöstä. Saattaa näyttää, että olet menossa taaksepäin etkä eteenpäin. Siinä vaiheessa olet vaaravyöhykkeellä, egon ja sydämen välisellä ei kenenkään maalla. Tiedät, että haluat päästä irti vanhasta, mutta et voi vielä todella ottaa vastaan uutta, joten jäät kiinni itsesi epäilyyn ja itsesi arvosteluun. Käännekohta tapahtuu silloin, kun lakkaat arvostelemasta itseäsi – ainakin joksikin aikaa.

Vasta kun olet valmis katsomaan itseäsi kiinnostuksen ja avoimuuden asenteella, saavut sydänpohjaisen tietoisuuden todellisuuteen. Sitä ennen sinä pelkästään vertaat itseäsi keinotekoiseen normiin tai ihanteeseen, josta sinä useimmiten jäät jälkeen. Soimaat itseäsi tämän takia ja sitten yrität uudestaan pakottaa itseäsi siihen muottiin, jonka loit itsellesi omassa päässäsi.

Kuulehan nyt, tällainen täydellisyyden tavoittelu on murhaava ase. Se on täysin vastakkainen rakkaudelle. Aito rakkaus ei vertaa, ja mikä tärkeämpää, se ei koskaan pakota sinua mihinkään tai muuta sinua millään tavalla. Rakkaudella ei ole silmää sille, mitä *pitäisi* olla. Sydämen tietoisuudesta puuttuu koko kategoria "pitäisi". Sydäimestä nähtynä moraaliset kategoriat ovat yksinkertaisia keinoja todellisuuden tulkitsemiseen tai "osiin jakamiseen". Ne ovat päässäsi olevia ajatuksia, ja kuten tiedät, ne saattavat suuresti erota päänupista toiseen. Normien asettamisen ja "hyvän" määrittämisen tarve on ihmisten välisten konfliktien ja sotien edeltäjä. Aggressioita ja konflikteja aiheuttavat kontrollon ja takertumisen tarve, eivät niinkään ajatukset.

Poliittiset, henkilökohtaiset tai henkiset ihanteet, terveysnormit, kauneus ja puhtaus, kaikki nämä tyrkyttävät sinulle normeja miten asioiden pitäisi olla, miten sinun pitäisi käyttäytyä. Ne kaikki yrittävät määrätä ja määrittää mikä on HYVÄÄ.

Mutta RAKKAUS ei ole kiinnostunut HYVÄN määrittämisestä. Se ei ole kiinnostunut ideoista, vaan todellisuudesta. Rakkaus kääntyy sen puoleen mikä on todellista.

Sydän on kiinnostunut kaikesta mitä on, jokaisesta sinun varsinaisesta ilmentymästäsi, niin tuhoisista kuin rakentavistakin. Se yksinkertaisesti huomioi, se vain on, ympäröiden sinut läsnäolollaan, jos annat sille luvan.

Jos avaudut rakkauden todellisuudelle, sydämen todellisuudelle, silloin päästät irti arvostelusta. Sinä hyväksyt kuka olet tällä hetkellä. Tajuat, että olet kuka olet johtuen monista syistä, joita olet nyt ryhtymässä tunnustelemaan ja tutkimaan.

Kun tämä hetki saapuu, se on sielulle suuri siunaus. Pystyt nyt parantamaan itsesi. Palaat edelleen itsesi arvostelemiseen ajoittain, mutta nyt sinulla on tietoinen muisto miltä rakkaus tuntuu. Ja heti kun sinulla on se, palaat löytääksesi sen uudelleen, sillä olet haistellut Kodin ihanaa hajuvettä.

Egosta sydämeen -siirtymän toisessa vaiheessa pääset lähempään yhteyteen itsesi kanssa. Olet ottamassa menneisyyden matkatavaroitasi lähempään tarkasteluun. Elät uudelleen (kipeitä) muistoja. Muistoja tästä elämästä, ehkäpä muistoja menneistä elämistä. Kaikista elämästäsi kertyneet psykologiset matkatavarat nykyhetkeen saakka muodostavat nykyisen identiteettisi. Saatat katsoa näitä matkatavaroita kuten vaatteita täynnä olevaa matkalaukkaa. Olet näytellyt monia rooleja menneisyydessä, omaksunut monia identiteettejä aivan kuin vaatekappaleita. Uskoit joihinkin rooleihin niin vahvasti, että aloit nähdä ne osaksi omaa identiteettiäsi. "Se minä olen", ajattelet sellaisista rooleista eli "vaatteista".

Kun aidosti tutkit mitä tekemistä näillä rooleilla on sinun kanssasi, tulet kuitenkin huomaamaan, että *sinä et ole niitä*. Et ole niitä psykologisia rooleja tai identiteettejä mitä luulet. Sinä et ole sinun vaatteesi. Sinä olet *käyttänyt* näitä rooleja sielun tuntemasta

kokemuksen tarpeesta.

Sielu ilahtuu kaikista kokemuksista, koska ne ovat osa oppimisprosessia, johon se sitoutui. Siinä suhteessa kaikki kokemukset ovat avuksi ja arvokkaita.

Kun tarkastelet lähemmin omia roolejasi tai identiteettejasi, huomaat pian, että menneisyydessäsi on ollut kipeitä, jopa traumaattisia kokemuksia, jotka yhä "takertuvat" sinuun. Et näytä pystyvän päästämään niistä irti. Niistä on tullut kuin "toinen iho": iho pelkän vaatekappaleen sijasta.

Ne ovat menneisyytesi vaikeita elementtejä, palasia, jotka nyt pidättelevät sinua elämästä aidosti ja nauttimasta elämästäsi. Olet samaistunut niin paljon näihin osiin, että luulet olevasi niitä. Tämän takia tunnet, että olet *uhri*, ja päädyt siten negatiiviseen johtopäätökseen elämästä. Mutta nämä johtopäätökset eivät pidä paikkaansa elämässä sellaisenaan, ne pitävät paikkansa vain sielutietoisuutesi vaurioituneiden osien suhteen.

Juuri nämä osat tarvitsevat nyt parantelua. Teet sen menemällä jälleen menneisyyteen, mutta käyttäen tietoisuutta, joka on rakastavampi ja viisaampi kuin mitä sinulla koskaan on ollut. Egosta sydämeen -siirtymäprosessin toisessa vaiheessa parannat menneisyyden episodeja ympäröimällä ne nykyisellä tietoisuudellasi. Kokemalla ne uudestaan nykyisyydessä sydänkeskeisyydestä käsin tulet päästämään irti menneisyytesi traumaattisista osista.

Trauma syntyy, kun koet suuren menetyksen tai tuskan tai pahuutta, etkä pysty ymmärtämään miksi näin tapahtuu. Te olette kaikki kokeneet traumoja monissa elämässänne. Itse asiassa sielun tietoisuus egovaiheen aikana on vammautunut alusta alkaen: on olemassa Ykseyden eli Kodin menetys, jonka se muistaa eikä voi ymmärtää.

Kun menet takaisin alkuperäiseen traumaattiseen tapahtumaan mielikuvituksessasi ja ympäröit sen sydämen tietoisuudella, *olet muuttamassa alkuperäistä reagointiasi* tapahtumaan. Muutat sen kauhusta ja epäuskosta siihen, että yksinkertaisesti panet merkille mitä tapahtuu. Regressiossa sinä *vain panet merkille* mitä tapahtui, ja tämä nimenomainen teko luo *tilaa ymmärrykselle*, tilaa henkiselle ymmärrykselle mitä siinä tapahtumassa itse asiassa tapahtui. Kun tilaa on, olet taas tulossa todellisuutesi mestariksi. Pystyt nyt hyväksymään koko episodin, koska ymmärrät sydämeistäsi käsin, että jokaisella tapahtuvalla asialla on jokin merkitys ja tarkoitus. Havaitset sydämeistäsi, että kaikilla tapahtumilla on vapaan valinnan elementti, ja niin kasvat hyväksymään oman vastuusi kyseisestä tapahtumasta. Kun hyväksyt oman vastuusi, olet vapaa siirtymään eteenpäin.

Vasta kun suhtaudut oman menneisyytesi identiteetteihin kuten näyttelijä rooleihinsa, olet vapaa menemään minne tahdot. Silloin olet vapaa saapumaan sydänpohjaiseen tietoisuuteen. Sinun ei enää tarvitse takertua johonkin mitä olet ollut menneisyydessä: uhri tai hyökkääjä, mies tai nainen, musta tai valkoinen, köyhä tai rikas, jne. Kun voit leikitellä kaksinaisuuden aspekteilla ja yksinkertaisesti käyttää niitä aina kun saat siitä iloa ja luovuutta, olet päässyt jyvälle elämän tarkoituksesta maapallolla. Koet suurta onnea ja eräänlaista kotiinpaluuta. Se johtuu siitä, että olet pääsemässä kosketuksiin eri roolien ja identiteettien pohjalla olevan tietoisuuden kanssa. Olet jälleen kosketuksissa omaan jumalalliseen tietoisuuteesi, oivallukseen että kaikki on yhtä, eli lyhyesti sanoen rakkauden todellisuuteen.

Päätämme tämän osan antamalla sinulle kaksi harjoitusta, jotka saattavat auttaa sinua pääsemään kosketuksiin sen ykseyden virran kanssa, sen jumalallisen tietoisuuden kanssa, joka on kaikkien kokemustesi pohjavirta.

Harjoitus 1

- Mitkä psykologiset ominaisuudet, joita pidät olennaisena osana itseäsi, aiheuttavat sinulle eniten ongelmia elämässäsi? Nimeä kaksi tällaista ominaisuutta.

- Keskity näiden ominaisuuksien vastakohtiin. Joten jos valitsit "kärsimättömyys" tai "epävarmuus", keskity nyt niiden vastapuoliin: kärsivällisyyteen ja itseluottamukseen. Tunne näiden ominaisuuksien energia hetken aikaa.

- Mene sisällesi ja katso näitä energioita sisälläsi. Nimeä kolme esimerkkiä omasta elämästäsi, jolloin osoitit näitä positiivisia ominaisuuksia.

- Nyt kun olet kosketuksissa näiden positiivisten ominaisuuksien kanssa, anna niiden energian virrata lävitseesi ja tunne kuinka ne tasapainottavat sinua.

Harjoitus 2

- Rentoudu ja anna mielikuvituksesi matkata takaisin johonkin hetkeen, jolloin olit hyvin onnellinen. Ota ensimmäinen asia, joka mieleesi tulee. Tunne onnellisuus uudelleen.

- Siirry nyt johonkin hetkeen, jolloin olit äärimmäisen onneton. Tunne se ydinsisältö mitä tunsit tuolloin.

- Sieppaa se mikä on yhteistä molemmille kokemuksille. *Tunne* mikä on samaa molemmissa hetkissä.

Kummankin harjoituksen tarkoituksena on, että tiedostat pohjalla olevan tietoisuuden, sen aina läsnäolevan "sinuuden" kaikista kokemuksistasi. Tämä aina läsnä oleva tietoisuuden alus, tämä kokemustesi kantaja, on jumalallinen Sinä. Se on sinun sisäänpääsysi kaksinaisuuden tuolla puolen olevaan todellisuuteen: sydämen todellisuuteen.

Egosta sydämeen III

Vanhasta itsestä irtipäästäminen

Siirtyminen egopohjaisesta tietoisuudesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen etenee muutamien vaiheiden kautta:

1. Tyytymättömyys siihen mitä egopohjainen tietoisuus pystyy tarjoamaan, "jonkin muun" kaipuu: *lopun alku*.
2. Tiedostetaan siteet egopohjaiseen tietoisuuteen, tunnistetaan siihen liittyvät tunteet ja päästetään niistä irti: *lopun keskivaihe*.
3. Annetaan vanhojen egopohjaisten sisäisten energioiden kuolla, heitetään kotelokuori pois, tullaan uudeksi minäksi: *lopun loppu*.
4. Sisimmässä herää sydänpohjainen tietoisuus, jota motivoi rakkaus ja vapaus; autetaan toisia ylimenovaiheen aikana.

Puhumme nyt 3. vaiheesta. Mutta ennen sitä me haluamme korostaa, että siirtymävaihe ei etene suoraan ja lineaarisesti. On hetkiä, jolloin palaat takaisin vaiheeseen, jonka jätit jo taaksesi. Tällainen palautuma saattaa myöhemmin viedä sinua pitkän askeleen eteenpäin. Joten kiertotiet saattavat osoittautua oikoteiksi. Jokaisen sielun henkinen polku on myös ainutlaatuinen ja yksilöllinen. Niinpä tämä neljän vaiheen kaavio tulisi käsittää yhdeksi tavaksi korostaa eräitä prosessin käännekohtia. Kaaviot ja luokat ovat vain välineitä, joilla tuodaan näkyviin todellisuus, jota ei voida siepata mielellä (mentaaliosalla osalla sinua).

Kun olet hyväksynyt sisäiset haavasi ja parantanut tietoisuutesi traumoja kokeneet osat, kuten olemme kuvanneet edellisessä osassa, energiasi muuttuu. Olet päästämässä vanhasta itsestäsi irti. Olet tekemässä tilaa täysin erilaiselle olemisen ja kokemisen tavalle. Tässä osassa haluamme selittää mitä tapahtuu *energiatasolla* päästäessäsi egokeskeisestä tietoisuudesta irti. Siirtyessäsi egon hallinnasta sydänpohjaiseen tietoisuuteen tapahtuu energiatasolla sellaista, että *sydänchakra menee tahdon eli kolmannen chakran edelle*.

Chakrat ovat pyöriviä energiakehiä, joita on pitkin selkäranka. Kaikki energiakeskukset liittyvät tiettyihin elämän teemoihin, esimerkiksi henkisyteen (kruunuchakra), kommunikointiin (kurkkuchakra) tai tunnetiloihin (sakraalichakra). Chakrat ovat jossakin määrin osa aineellista todellisuutta, koska ne liittyvät tiettyihin kohtiin kehoa. Mutta niitä ei voi silmällä nähdä, joten voitaisiin sanoa, että ne ovat hengen ja aineen välimaastossa: ne muodostavat sillan. Ne muodostavat sisäänpääsykohdan hengelle (sielutietoisuudellesi), jolloin se voi ottaa fyysisen muodon ja luoda niitä asioita, joita elämässäsi tapahtuu.

Keskellä rintaa sijaitseva sydänchakra on varsinainen rakkauden ja ykseyden energian tyyssija. Sydämen energiat yhdistävät ja harmonisoivat. Kun kiinnität hetkeksi huomiota tähän keskukseen, saatat tuntea lämpöä tai jotakin avautuvan. Ellet tunne mitään, anna olla ja yritä ehkä joku toinen kerta.

Sydämen alla olevan chakran nimi on solar plexus, ja se sijaitsee lähellä vatsaa. Se on tahdon tyyssija. Tämä keskus keskittää energiasi fyysiseen todellisuuteen. Siksi se

chakrana liittyy luovuuteen, elinvoimaisuuteen, kunnianhimpoon ja henkilökohtaiseen voimaan.

Ego ja tahto liittyvät läheisesti yhteen. Tahdon avulla pystyt keskittymään johonkin, joko ulkoiseen tai sisäiseen. Se mitä haluat ja mitä toivot vaikuttaa suuresti havaintoihisi sekä itsesi että toisten todellisuudesta. Usein pelko sekoittuu toiveisiin. Usein haluat jotakin, koska tunnet tarvitsevasi sitä. Pohjalla on puutteen tunne. Koska monissa toiveissasi on läsnä pelkoa, solar plexus saa usein käyttövoimaa egon energialta. Ego nimenomaan ilmaisee itseään solar plexuksen kautta.

Tahdon avustuksella ego kirjaimellisesti asettaa paineita todellisuudelle. Todellisuus on puristettava siihen mitä ego haluaa sinun uskovan. Egon toiminta pohjautuu perusolettamukseen siitä kuinka todellisuus toimii, ja ne ovat kaikki pelkoon perustuvia. Ego esittää sinulle erittäin valikoivan kuvan todellisuudesta, koska sen näkökantaa värittävät ennakkoluulot sen omista tarpeista ja peloista. Sen on myös arvosteltava kaikkea mitä se huomaa. Asioiden pelkälle merkille panemiselle ei ole tilaa. Kaikki on jaettava luokkiin ja leimattava oikeaksi tai vääräksi.

Kun elät sydäimestä käsin, ei ole mitään kiinteitä uskomuksia, joiden mukaan tulkitset tai arvostat tosiasioita. Sinulla ei ole enää vahvaa vakaumusta mistään. Sinusta on tullut enemmänkin tarkkailija. Lykkäät ongelmien moraalisia arviointeja, koska tunnet, ettet ehkä ole ymmärtänyt kaikkea mitä jostakin tilanteesta on ymmärrettävissä. Arvosteluihin liittyy aina jotakin määrättyä, mutta sydän ei ole kiinnostunut määritelmistä. Se yrittää aina ylittää sen, mikä näyttää määrättyltä ja määritellyltä. Sydän on avoin, tutkiva ja valmis tutkimaan uudelleen, valmis antamaan anteeksi.

Kun käytät egokeskeistä tahdonvoimaa, voit tuntea solar plexus -chakraan kohdistuvaa vetoa. Kun käytät tahtoasi tällä tavoin, se on energinen tapahtuma, jonka voit halutessasi tiedostaa tietoisesti. Aina kun sinulla on tämän vetämisen tunne, jota säästää vahva halu hoitaa asiat omalla tavallasi, yrität muokata todellisuutta toiveittesi mukaan. Yrität pakottaa uskomuksesi todellisuuteen.

Kun toimit sydäimestä käsin, menet asioiden virran mukana siten kuin ne eteen tulevat. Et työnnä etkä pakota.

Jos teet kovasti töitä saadaksesi jotakin ja epäonnistut tavoitteidesi saavuttamisessa kerta toisensa jälkeen, kysy itseltäsi mistä chakrasta, mistä energiakeskuksesta olet tekemässä sitä. Voit myös virittäytyä sydämeesi ja kysyä miksi tämä asia ei toimi tai miksi siihen on käytettävä niin paljon energiaa.

Yrität usein saada tiettyjä päämääriä toteutumaan menemättä aidosti sisäänpäin ja tarkistamatta sydämellesi onko tämä todella sellaista, joka palvelee sinua sisäisellä polullasi viisauteen ja luovuuteen. Siis vaikka tavoitteesi edustavatkin syvällä sydämessä tunnettavia toiveita, sinulla saattaa olla epärealistisia odotuksia aikakehyksestä, jossa asiat tulevat tapahtumaan. Saatat olla aikajanalla, joka ei ole sydäimestä, vaan henkilökohtaisesta tahdosta.

Kaikille asioille on luonnollinen rytmensä eikä se välttämättä kulje mielesi mukaiseen tahtiin. Tavoitteidesi toteuttaminen vaatii, että energiaa on siirrettävä. Energiansiirrot vievät usein enemmän aikaa kuin odotat tai toivot. Itse asiassa energiansiirrot eivät ole muuta kuin *sinä muuttumassa*.

Kun olet saavuttanut päämääräsi, *sinä* et enää ole sinä. Sinusta on tullut laajentunut versio nykyisestä itsestäsi, ja sinussa on nyt enemmän viisautta, enemmän rakkautta ja enemmän sisäistä voimaa. Päämääräsi täyttymiseen kuluva aika on se aika, joka kuluu, kun muutat tietoisuuttasi siten, että toivomasi todellisuus voi saapua nykyiseen todellisuuteesi. Joten jos haluat nopeuttaa asioita, keskity itseesi äläkä niin paljon todellisuuteen.

Usein sinun on jopa *annettava tavoitteidesi mennä* ollaksesi avoin vastaanottamaan. Tämä kuulostaa paradoksaaliselta. Mutta itse asiassa me vain sanomme, että sinun on täysin hyväksyttävä nykyinen todellisuutesi ennen kuin voit astua eteenpäin uuteen. Jos et hyväksy nykyistä todellisuuttasi ja pidät tiukasti kiinni tavoitteistasi, et pääse eteenpäin.

Mikään ei poistu todellisuudestasi ennen kuin rakastat sitä. Rakastaminen on yhtä kuin "vapaaksi laskeminen".

Ellet aidosti syleile nykyistä todellisuuttasi ja hyväksy sitä *omaksi* luomukseksi, se ei voi jättää sinua, koska olet kieltämässä osaa itsestäsi. Olet sanomassa "ei" sille osalle sinua, joka on luonut tämän todellisuuden sinua varten. Haluaisit leikata tämän ei-toivotun osan itsestäsi ja siirtyä eteenpäin.

Mutta et voi luoda rakastavampaa todellisuutta itseinhosta. Et voi "tahtoa itseäsi" uuteen todellisuuteen työntämällä ei-toivotut osat syrjään. Tässä tahdonvoima ei palvele sinua.

Sinun on pyrittävä kosketuksiin sydämesi kanssa. Ymmärryksen ja hyväksynnän energiat ovat uuden ja täyteläisen todellisuuden todellisia rakennuspalikoita.

Kun olet vuorovaikutuksessa todellisuuden kanssa sydäimestä käsin, *annat todellisuuden olla*. Et yritä muuttaa sitä. Sinä vain yksinkertaisesti ja huolellisesti panet merkille mitä on.

Kun sydäimestä tulee olemuksesi taloudenhoitaja, tahdon keskus (solar plexus) seuraa sen mukana. Egoa (eli tahdonvoimaa) ei eliminoida, koska se luonnostaan palvelee kääntämällä energiaa tietoisuuden tasolta fyysisen todellisuuden tasolle. Kun sydän ohjaa tätä kääntämistä tai ilmenemistä, tahdon energia luo ja virtaa vaivattomasti. Työntämistä tai pakottamista ei ole mukana. Juuri silloin tapahtuu *synkronismia*: merkittäviä tapahtumien yhteensattumia, jotka suuresti parantavat tavoitteidesi toteutumista. Sinusta näyttää ihmeelliseltä, kun asiat käyvät yhteen sillä tavoin. Itse asiassa tätä tapahtuu kaiken aikaa luodessasi sydäimestä käsin. Vaivattomuus on sydäimestä luomisen tuntomerkki.

Todellisuuden luominen sydäimestä käsin

Aito luovuus ei perustu päättäväisyyteen ja vahvaan tahtoon, vaan avoimeen sydämeen. Avoimena sekä vastaanottavaisena uudelle ja tuntemattomalle oleminen on ehdottoman tärkeää todellisena luojana olemiselle.

Yksi avainkohta aitoon luovuuteen on siten kyky *olla tekemättä mitään*: pidättyä tekemästä, korjaamasta, keskittymästä. Se on kykyä asettaa tietoisuutesi puhtaasti *vastaanottavaan mutta valppaaseen olotilaan*.

Vain ei-tietämällä, pitämällä asiat avoinna, voit antaa tilaa jollekin uudelle saapua todellisuuteesi.

Tämä on päinvastoin kuin mitä suuri osa New Age -kirjallisuudesta sanoo "oman todellisuuden luomisesta". On totta, että olet koko ajan luomassa omaa todellisuuttasi. Tietoisuutesi on luovaa tiedostitpa sen tai et. Mutta kun haluat luoda todellisuuttasi *tietoisesti*, kuten monet kirjat ja terapiat opettavat tekemään, on tärkeää ymmärtää, että voimakkain luomisen muoto ei perustu *tahtoon* (aktiivisena olemiseen), vaan *itsensä tiedostamiseen* (vastaanottavaisena olemiseen).

Kaikki aineellisen maailman muutokset, esimerkiksi työssä, ihmissuhteissa tai ympäristössä, ovat heijastusta sisäisen tason muutoksista. Vasta kun sisäiset muuntumisprosessit ovat valmiita, aineellinen todellisuus voi vastata peilaamalla ne

sinulle takaisin elämässäsi muuttuvien olosuhteiden kautta.

Kun yrität luoda tahdon avulla, esimerkiksi keskittymällä päämääriisi tai visualisoimalla niitä kaiken aikaa, sinä jätät huomiotta sisäisen muuntumisen, joka on muutoksen todellinen edellytys. Olet luomassa keinotekoisella tavalla ja olet tuomittu pettymään. Et ole luomassa sielusi pohjasta.

Sielu puhuu sinulle hiljaisuuden hetkillä. Kuuntelet aidosti sen ääntä, kun *et tiedä* enää. Usein sielu puhuu hyvin selvästi silloin kun annat periksi ja heität pyyhkeen kehään. Silloin kun *annat periksi* ja luovut toivosta, silloin sinä *avaudut uudelle*. Vapautat kaikki odotuksesi ja olet aidosti vastaanottavainen sille *mikä on*.

Epätoivoa aiheuttavat vahvat uskomukset, joita sinulla oli siitä mitä elämässäsi *pitäisi tapahtua*. Kun todellisuus ei enää vastaakaan näitä uskomuksia, joudut pettymään ja vaivut jossakin vaiheessa jopa toivottomuuteen.

Jos kuitenkin luovut vahvoista odotuksista ja uskallat olla avoin uudelle, sinun ei tarvitse päätyä epätoivon partaalle ennen kuin pääset taas kosketuksiin sielusi kanssa. Voit tyyntyä, tulla vastaanottavaiseksi ja avoimeksi sille mitä se sinulle kertoo, eikä sinun tarvitse ensiksi pettyä.

Niin kauan kuin "tiedät tarkkaan mitä haluat", sinä usein rajoitat niitä mahdollisuuksia, joita sinulle on energiatasolla tarjolla. Siinä uudessa todellisuudessa, jota olet etsimässä, olipa se työ tai suhde tai parempi terveys, on monia sinulle tuntemattomia elementtejä. Usein ajattelet, että se mitä toivot, on *jotakin jonka tiedät* (mukava työ, rakastava kumppani), *heijastettuna tulevaisuuteen*. Mutta ei se niin mene. Mitä todella olet tekemässä luodessasi uutta todellisuutta menee sinun omien psykologisten rajojesi ulkopuolelle. Etkä voi *tietää* nyt mitä noiden rajojen takana on.

Voit tuntea hyvin selvästi, että siellä on jotakin hyvin toivottavaa, mutta sinun ei tarvitse kaventaa sitä keskittymällä siihen tai visualisoimalla sitä. Voit yksinkertaisesti odottaa sitä avoimena ja uteliaana.

Todellakin, luodaksesi eniten haluamasi todellisuuden itsellesi, itsesi hyväksyminen on paljon tärkeämpää kuin ajatustesi tai tahtosi kohdentaminen. Et voi luoda jotakin sellaista, mitä et ole. Saatat toistella mantroja tuhat kertaa ja luoda mielessäsi paljon myönteisiä mielikuvia, mutta niin kauan kuin ne eivät heijasta mitä aidosti tunnet (esimerkiksi kiukkua, masennusta, levottomuutta), ne eivät luo mitään muuta kuin sekaannusta ja epäilyä. ("Yritän niin kovasti, mutta mitään ei tapahdu.")

Itsensä hyväksyminen on eräs rakkauden muoto. Rakkaus on elämäsi myönteisten muutosten suurin magneetti. Jos rakastat itseäsi ja hyväksyt itsesi sellaisena kuin olet, tahtosi vetää puoleensa olosuhteita ja ihmisiä, jotka heijastavat sinun rakkautta itseesi. Niin yksinkertaista se on.

Tunne oma energiasi, kaikki tunteesi. Tunne kuinka kaunis ja vilpitön olet juuri nyt, kaikissa ponnisteluissasi ja suruissasi. Sinä OLET kaunis kaikkine "virheellisyyksinesi" ja "vikoinesi". Ja tämän tajuaaminen on ainoa mitä tarvitaan.

Hyväksy itsesi, ota rennosti, katsele "monia vikojasi" vaikka huumorin avulla. Täydellisyshän ei ole mikään vaihtoehto. Se on vain illuusio.

Todellisuutesi luominen sydäimestä käsin tarkoittaa oman Valosi tunnustamista, tässä ja nyt. Tunnustamalla sen, tulemalla siitä tietoiseksi sinä kylvät siemenen, joka kasvaa ja muotoutuu fyysiselle tasolle.

Kun Jumala loi teidät yksilöllisiksi sieluiksi, Hän ei käyttänyt tahtoaan. Hän oli yksinkertaisesti oma Itsensä ja jossakin vaiheessa tunsit, että "siellä jossakin" oli jotakin

tutkimisen arvoista. Hän ei tiennyt tarkkaan mitä se oli, mutta se sai Hänet tuntemaan vähän kuin *olisi rakastumassa*. Ja Hän oletti ilman muuta olevansa riittävän arvokas kokemaan tätä uutta ja kutsuvaa todellisuutta. Hän oli myös vähän rakastunut Itseensä!

Ja niin teistä muodostui yksilöllisiä sieluja ja Jumala alkoi kokemaan elämää teidän kauttanne. Kuinka tämä kaikki tapahtui – luomisprosessin yksityiskohdat – siitä Jumala ei todellakaan välittänyt. Hän vain rakasti Itseään ja oli avoin muuttumaan. Nämä ovat tosiaankin ainoat tarvittavat elementit, jotta voit luoda oman täydellisen todellisuutesi: itsesi rakastaminen ja halukkuus uskaltautua uuteen.

Sopeutuminen sydäimestä elämiseen

Sydäimestä luominen on vahvempaa ja vaatii vähemmän ponnistusta kuin egosta luominen. Sinun ei tarvitse välittää yksityiskohdista; sinun on vain oltava avoin *kaikelle*, sekä sisäisesti että ulkoisesti.

Tästä avoimuudesta käsin saatat aina välillä tuntea tiettyä vetoa. Saatat tuntea *vetoa* tiettyjen asioiden suuntaan. Tämä veto on itse asiassa sydämesi hiljainen kuiskaus, se on sinun intuitiosi. Kun toimit intuitiosta käsin, sinua *vedetään* eikä *työnnetä*. Et toimi ennen kuin tunnet sisäisesti, että on tarkoituksenmukaista toimia.

Koska olet niin tottunut *työntämiseen*, ts. käyttämään tahtoasi asioiden luomiseen, energiatason vaihdos egosta sydämeen on sinulle melko haastavaa. Vaihto vaatii valtavaa "hidastamista". Jotta todella pääsisit kosketuksiin intuitiovirran kanssa, sinun on tietoisesti yritettävä "olla tekemättä", *antaa kaiken olla*. Se on päinvastoin kuin mitä sinulle on opetettu ja mihin olet tottunut. Sinulla on kovasti tapana perustaa toimesi ajatteluun ja tahdonvoimaan. Annat ajattelun määrätä tavoitteesi ja käytät tahtoasi niiden toteuttamiseen. Se on aivan päinvastoin kuin sydänkeskeinen luominen.

Kun elät sydäimestä käsin, sinä *kuuntelet* sydäntäsi ja toimit sitten sen mukaisesti. Sinä et ajattele, sinä kuuntelet valppaasti ja avoimesti tiedostaen mitä sydämesi sinulle kertoo. Sydän puhuu tunteiden eikä mielen välityksellä. Sydämen ääni on parhaiten kuultavissa, kun olet hiljaa, rentoutunut ja maadoittunut.

Sydän näyttää juuri nyt sinulle tien rakastavimpaan ja riemukkaimpaan todellisuuteen. Sen kuiskaukset ja ehdotukset eivät perustu rationaaliseen ajatteluun. Voit tunnistaa sydämen äänen siinä olevasta keveydestä ja ilon sävelestä. Keveys on siinä, että sydän ei tyrkytä, sen ehdotuksiin ei liity ehtoja. Sinun "sydän-itsesi" ei ole kytkeytynyt päätöksiisi ja se rakastaa sinua teitpä mitä tahansa.

Sydäimestä rakastaminen ei tarkoita, että sinusta tulee passiivinen tai että olet kuin horroksessa. Vaatii paljon voimaa antaa asioiden olla, nimeämättä niitä oikeiksi tai vääriksi, työntämättä niitä toiseen suuntaan enemmän kuin toiseen. Vaatii voimaa olla *kokonaan läsnä*, kohdata kaikki mitä eteen tulee ja *ainoastaan katsella sitä*. Saatat tuntea itsesi tyhjäksi tai masentuneeksi tai hermostuneeksi, mutta et yritä ajaa näitä asioita pois. Sinä vain *ympäroität ne tietoisuudellasi*.

Sinä et käsitä oman tietoisuutesi aitoa voimaa. Tietoisuutesi on tehty valosta. Kun pidät tietoisuudessasi jotakin, se muuttuu tämän takia. Tietoisuutesi on parantava voima, jos et sido sitä ajattelullasi ja "tekemisen" mieltymykselläsi.

Elämäsi on täynnä mielen ja tahdon diktaturia, ajattelun ja tekemisen johtoasemaa.

Huomaa, että sekä mieli että tahto toimivat yleisillä säännöillä. Johdonmukaiseen ajatteluun liittyy yleissääntöjä, jotka ovat logiikan sääntöjä. On olemassa yleisiä strategioita ajatuksen saamiseksi aineeksi, ne ovat "projektinhallinnan" sääntöjä.

Mutta ne ovat kaikki yleisiä opinkappaleita. Yleisillä ohjeilla ja säännöillä on aina

mekaaninen komponentti. Ne ovat sovellettavissa kaikkiin tai useimpiin yksittäistapauksiin, muuten niistä ei olisi paljoakaan hyötyä.

Intuitio taas toimii hyvin eri tavalla. Intuitio on aina räätälöity yhdelle ihmiselle yhteen tiettyyn hetkeen. Se on *erittäin individualistinen*. Siksi siihen ei voida kohdistaa rationaalista analyysiä tai yleisiä sääntöjä.

Sen vuoksi oman intuitiosi mukaan eläminen ja toimiminen vaatii suurta *luottamusta*, sillä valintasi perustuvat puhtaasti siihen, minkä *sinä* tunnet olevan oikein eikä siihen, mikä toisten ihmisten sääntöjen mukaan on oikein.

Sydäimestä käsin eläminen vaatii sinua irrottautumaan mielen ja tahdonvoiman ylikäytöstä, se myös haastaa sinut aidosti luottamaan itseesi.

Vie aikaa oppia kuuntelemaan sydäntään ja luottamaan sen viesteihin ja toimimaan niiden mukaan. Mutta mitä enemmän näin teet, sitä enemmän ymmärrät, että ainoastaan luovuttamalla murheesi ja epäilysi sydämesi viisaudelle löydät sisäisen rauhan.

Kun etenet tällä polulla ja saavut egosta sydämeen -muunnosvaiheen kolmanteen kohtaan, löydät ensimmäistä kertaa sisäisen rauhan. Tajuat, että halu kontrolloida todellisuutta ajatteleamalla ja tahtomalla tekee sinut levottomaksi ja hermostuneeksi.

Kun irrottaudut kontrollista, sallit elämän taian avautua. Kaikki mitä sinun tarvitsee tehdä on *kuunnella*. Olla valppaana mitä elämässäsi tapahtuu, millaisia tunteesi ovat toisia ihmisiä kohtaan, mitä unelmasi ja toiveesi ovat. Kun olet valppaana mitä sisälläsi on tapahtumassa, todellisuus antaa sinulle kaiken tarvitsemasi tiedon toimiaksesi tarkoituksenmukaisesti.

Saatat esimerkiksi tiedostaa sydämessäsi olevan toiveen rakkaussuhteesta, jossa kommunikoit aidosti toisen kanssa. Jos vain *huomioit ja hyväksyt* tämän kaipuun yrittämättä tehdä mitään sen hyväksi, tulet hämmästyneeseen kuinka maailmankaikkeus vastaa siihen. Kun et vedä mitään johtopäätöksiä, vaan ainoastaan pidät kaipausta tietoisuutesi valossa, kutsusi kuullaan ja siihen vastataan.

Siihen saattaa kulua pitempi aika kuin otaksut, sillä on tapahduttava energiasiirtoja ennen kuin tietyt kaipaukset voidaan täyttää. Mutta sinä olet mestari, oman energiatason todellisuutesi luoja.

Jos luot sitä pelosta, todellisuus vastaa sen mukaisesti. Jos luot sitä uskosta ja antautumisesta, saat kaiken mitä toivot ja enemmänkin.

Egosta sydämeen IV

Avautuminen Hengelle

Olemme erottaneet neljä vaihetta siirryttäessä egopohjaisesta tietoisuudesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen:

1. Tyytymättömyys siihen mitä egopohjainen tietoisuus pystyy tarjoamaan, "jonkin muun" kaippu: *lopun alku*.
2. Tiedostetaan siteet egopohjaiseen tietoisuuteen, tunnistetaan siihen liittyvät tunteet ja päästetään niistä irti: *lopun keskivaihe*.
3. Annetaan vanhojen egopohjaisten sisäisten energioiden kuolla, heitetään kotelokuori pois, tullaan uudeksi minäksi: *lopun loppu*.
4. Sisimmässä herää sydänpohjainen tietoisuus, jota motivoi rakkaus ja vapaus; autetaan toisia ylimenovaiheen aikana.

Puhumme nyt viimeisestä eli 4. vaiheesta: avautumisesta Hengelle.

Kun olet päässyt neljänteen vaiheeseen, olet löytänyt rauhallisen ja hiljaisen paikan sisältäsi. Otat usein yhteyttä sydämesi hiljaisuuteen, jonka tiedät olevan ikuisuudesta. Kaikki mitä koet on suhteellista verrattuna tähän rajoittamattomaan ja kaikkea syleilevään Olemiseen.

Tätä rauhan ja hiljaisuuden paikkaa sisälläsi sanotaan myös Hengeksi.

Esoteerisessa perinteessä on erotettu henki, sielu ja keho.

Keho on sielun fyysinen asuinpaikka rajallisen ajan verran.

Sielu on ei-fyysinen, psykologinen kokemuksen kiintopiste. Sillä on mukanaan monien elämien kokemukset. Sielu kehittyy ajan myötä ja kasvaa hitaasti moniviisteiseksi kauneuden jalokiveksi, jonka jokainen viiste heijastaa erilaista kokemustyyppiä ja siihen perustuvaa tietämystä.

Henki ei muutu tai kasva ajan myötä.

Henki on ajan ja tilan ulkopuolella. Sinussa oleva henki on ikuinen, ajaton osa sinua, joka on Yhtä sinut luoneen Jumalan kanssa. Se on jumalallinen tietoisuus, joka on ilmentymäsi perustus ajassa ja tilassa. Synnyit puhtaan tietoisuuden maailmasta ja otit osan siitä tietoisuudesta mukaasi kaikkiin aineellisiin ilmenemismuotoihisi.

Sielu ottaa osaa kaksinaisuuteen. Kaksinaisuuden kokemukset vaikuttavat siihen ja muuntavat sitä. Henki on kaksinaisuuden ulkopuolella. Se on tausta, jota vasten kaikki kehittyy. Se on A ja O, joita saatat yksinkertaisesti kutsua Alkulähteeksi tai Olemiseksi

Ulkoinen mutta erityisesti sisäinen hiljaisuus on paras sisäänpääsykeino kokea tämä aina läsnäoleva energia, joka olet Sinä syvimmällä ydinolemuksessasi. Hiljaisuudessa voit

päästä kosketuksiin ihmeellisimmän ja itsestään selvimmän asian kanssa mitä on olemassa: Henki, Jumala, Alkulähde, Oleminen.

Sielulla on muistoja monista inkarnaatioista. Se tietää ja ymmärtää paljon enemmän kuin maallinen persoonasi. Sielu on yhteydessä aistien ulkopuolisiin tietolähteisiin, kuten menneiden elämiesi persooniin ja astraalitason oppaisiin tai tuttavisiin. Tästä yhteydestä huolimatta sielu voi olla sekaannuksen tilassa, tietämätön aidosta luonteestaan. Sielu on voinut saada vammoja tietyistä kokemuksista ja siksi se pysyy pimeyden paikassa jonkin aikaa. Sielu on jatkuvasti kehittymässä ja keräämässä ymmärrystä Maassa olevaan elämään liittyvästä kaksinaisuudesta.

Henki on liikkumaton kohta tässä kehityksessä. Sielu voi olla pimeyden tai valaistumisen tilassa. Henki ei. Henki on puhdas Oleminen, puhdas tietoisuus. Se on pimeydessä yhtä hyvin kun valossakin. Se on kaiken kaksinaisuuden pohjalla oleva Ykseys. Kun olet saapunut egosta sydämeen -muunnosvaiheen neljänteen kohtaan, otat yhteyttä Henkeen. Otat yhteyttä omaan jumaluuteesi.

Yhteydenotto sisälläsi olevaan Jumalaan on kuin kaksinaisuudesta poistumista samalla kun olet täysin läsnä ja maadoittuneena. Tässä tilassa tietoisuutesi täyttyy syvästä mutta hiljaisesta ekstaasista, rauhan ja ilon sekoituksesta.

Tajuat, ettet ole riippuvainen mistään itsesi ulkopuolellasi olevasta. Olet vapaa. Olet aidosti maailmassa mutta et maailmasta.

Yhteyden ottaminen sisälläsi olevaan henkeen ei tapahdu kertaheitolla. Se on hidas ja asteittainen prosessi, jossa otat yhteyttä, katkaiset yhteyden, otat uudelleen yhteyttä... ... Vähitellen tietoisuutesi polttopiste siirtyy kaksinaisuudesta ykseyteen. Se orientoituu uudelleen ja huomaa lopulta, että se tuntee vetoa hiljaisuuteen enemmän kuin ajatuksiin ja tunnetiloihin. Hiljaisuudella me tarkoitamme olemista täysin omassa keskuksessaan ja läsnä, eräänlaisessa arvostelemattoman tiedostamisen tilassa.

Siihen pääsemiseksi ei ole olemassa tiettyjä menetelmiä. Henkeen ei saa yhteyttä noudattamalla jotakin *oppia* (kuten meditointia, paastoa yms.), vaan todella *ymmärtämällä*. Ymmärtämällä, että hiljaisuus tuo sinut kotiin, eivät ajatukset tai tunnetilat.

Tämä ymmärrys kasvaa hitaasti, sillä tulet yhä enemmän tietoiseksi ajatustesi ja tunteidesi mekanismeista. Päästät irti vanhoista tavoista ja avaudut sydänpohjaisen tietoisuuden uuteen todellisuuteen. Egopohjainen tietoisuus sisältäsi kuihtuu ja kuolee hitaasti.

Kuoleminen ei ole jotakin, mitä sinä teet; se on sellaista, minkä sallit tapahtua. Antaudut kuolinprosessille. Kuolema on toinen sana muutokselle, muuntumiselle. Se on aina niin. Kuolema on aina vanhan irtipäästämistä ja uudelle avautumista. Tässä prosessissa ei ole yhtä ainoaa hetkeä, jossa sinä "et ole", ts. jossa olet kuollut oman määrittelysi mukaan. Kuolema sinun määrittelysi mukaan on illuusio. Ainoastaan muuttumisen pelkosi saa sinut pelkäämään kuolemaa.

Elämäsi aikana pelkääät fyysisen kuoleamisen lisäksi kuolemista emotionaalisesti ja mielellisesti. Mutta ilman kuolemaa asiat jämähäisivät paikalleen ja kangistuisivat. Joutuisit vanhojen muotojen vangiksi: kulunut keho, vanhentuneet ajatusmallit, rajoittuneet tunnereaktiot. Tukahduttavaa, eikö totta? Kuolema on vapauttaja. Kuolema on raikkaan veden putous, joka rikkoo vanhat, ruosteiset portit ja ponnauttaa sinut uusille kokemusalueille.

Älä pelkää kuolemaa. Kuolemaa ei ole, on vain muutos.

Siirtymä egopohjaisesta tietoisuudesta sydänkeskeiseen elämiseen on monin tavoin kuoleman kokemus. Mitä enemmän samaistat itsesi Henkeen, sisälläsi olevaan Jumalaan, sitä enemmän päästät irti asioista, joista tapasit murehtia tai joihin käytit paljon energiaa. Tajuat syvemmillä ja syvemmillä tasoilla, että ei ole mitään *tehtävää*, paitsi *olla*. Kun samaistut olemiseen lävitse kiitävien ajatusten ja tunteiden sijasta, se vaikuttaa elämääsi välittömästi. Henki ei ole jotakin abstraktia. Se on todellisuus, jonka voit tuoda omaan elämääsi. Kosketuksissa oleminen tämän lähteistä puhtaimman kanssa muuttaa lopulta kaiken elämässäsi. Jumala eli Alkulähde eli Henki on luonnostaan luova, mutta sellaisin tavoin, jotka ovat sinulle lähes käsittämättömiä.

Henki on hiljainen ja pysyvä ja silti luova. Et todellakaan voi käsittää Jumaluuden todellisuutta mielellä. Se voidaan vain tuntea. Jos päästät sen elämääsi ja tunnistat sen sydämesi kuiskauksista, kaikki alkaa hitaasti mennä paikoilleen. Kun olet virittäytyneen hengen todellisuuteen, hiljaiseen tietoisuuteen, joka on kaikkien kokemustesi takana, lakkaat työntämästä tai pakottamasta omaa tahtoasi todellisuuteen. Annat asioiden palautua luonnolliseen olotilaansa. Sinusta tulee luonnollinen, aito Itse. Se kaikki tapahtuu harmonisella, merkityksellisellä tavalla. Koet, että asiat yhtyvät tavalla, jolla on luonnollinen rytmi, luonnollinen virtaus. Ja sinun tarvitsee vain pysyä virittäytyneenä tähän jumalalliseen rytmiin ja päästää irti peloista ja väärinymmärryksistä, jotka saavat sinut haluamaan väliinpuuttumista.

Toisten auttaminen Hengen tasolta

Kun olet siirtynyt egopohjaisesta sydänpohjaiseen tietoisuuteen, olet enemmän tai vähemmän jatkuvasti kosketuksissa sisäisen olemisen jumalalliseen virtaan. Tässä olemisen tilassa ei ole tarvetta tai halua auttaa toisia, vaan se tulee sinulle luonnostaan. Sinä vedät puoleesi, mutta et tahdon avulla. Energiatasolla olet nyt värähtelemässä tietyllä tavalla. Jotakin on läsnä energiakehossasi, joka vetää ihmisiä luoksesi. Se ei ole mitään sellaista mitä teet, vaan jotain jota olet. Energiassasi on värähtely, joka auttaa heitä pääsemään kosketuksiin oman jumalallisen Itsensä kanssa.

Voit olla heille kuin peili, jossa he näkevät vaikean ongelman tai tilanteen vapautuvan ja muuntuvan ratkaisun energiaksi.

He voivat aistia ratkaisun energian (joka perustuu aina yhteyteen jumalallisen Itsen kanssa) olemisessäsi.

Pystyt opettamaan heille jotakin, ja opetus tapahtuu *olemalla oma itsesi*. Sinä et opeta tai paranna välittämällä tietojasi tai käyttämällä tiettyjä menetelmiä. Läsnäolostasi on todella apua, kun annat itsesi olla juuri se joka olet ja ilmaiset itseäsi niin kuin sinusta on kaikkein riemullisinta. Antamalla itseäsi toisille teet tilaa heidän parantumiselleen, ja he voivat valita tulevaisuutensa siihen tilaan tai jättää tulematta. Se riippuu heistä.

Parantajana tai terapeutina sinun on todellakin vain pysyttävä kosketuksissa jumalalliseen sisäiseen virtaan, hiljaiseen tietoisuuteen, joka on Henki. Nimenomaan tämä yhteys liikuttaa ihmisiä ja nostaa heidät korkeampaan, vapaampaan tiedostamisen tilaan, mikäli he niin valitsevat. Jos he niin tekevät, se tapahtuu rytmillä ja virtauksessa, joka on heidän omansa.

Tällä tavoin toisten apuna olemiseen liittyy hyvin neutraali tunnesävy. Se edustaa tietynlaista etäisyyttä, jossa irrottaudut henkilökohtaisista toiveistasi toisten muuttamiseen tai "parantamiseen".

Tämä toive, joka näkyy kaikissa valotyöntekijöissä jossakin vaiheessa, ei ole peräisin siitä, että he aidosti ymmärtävät sen sisäisen tien, jota he haluavat kulkea löytääkseen oman sisäisen totuutensa. Useimpien ihmisten on mentävä tiettyjen ongelmakysymysten

ytimeen saakka ennen kuin he ovat todella valmiita irrottautumaan niistä. Kun he niin tekevät, he todella "omistavat" ratkaisun ongelmaan ja se antaa heille syvää tyydytystä. Ehkäpä tunnistat tämän omasta elämästäsi ja niistä ongelmista, joiden parissa olet kamppailut. Tiedosta tämä äläkä taistele estääksesi ihmisiä "menemästä pohjalle". Jos he ovat päättäneet mennä sinne, he menevät sinne huolimatta siitä mitä sinä teet tai sanot.

On parempi olla sekaantumatta emotionaalisesti ihmisiin, joita autat. Emotionaalinen sekaantuminen kutsuu omaa tahtoa mukaan toisten parantamiseen tai muuntamiseen.

Tämä henkilökohtainen halu ei auta heitä, vaan se voi itse asiassa aiheuttaa esteitä heidän parantumisprosessiinsa. Aina kun haluat ihmisten muuttuvan, et ole rakkauden ja sallimisen tilassa. He aistivat tämän. Saatat ajatella, että "luet" heitä intuitiivisesti, mutta myös he ovat näppäriä lukemaan sinua!

Egosta sydämeen -siirtymävaiheen neljäs kohta koskee sielun tason ylittämistä ja kohoamista hengen tasolle. Tarkoituksemme ei tietenkään ole sanoa, että sielu on jollakin tapaa "vähemmän" kuin henki. Asian ydin on seuraava: olet suurempi ja sisällät enemmän kuin sielusi. Sielu on kokemuksen ajoneuvo. Samaistumalla itsessäsi olevaan Henkeen, jumalalliseen itseesi, kaikki asiat, joita olet kokenut monien elämien aikana, loksahavat paikalleen. Kohoat kokemusten yläpuolelle, kun et samaistu niistä mihinkään. Sillä on sieluun parantava vaikutus.

Aika, moniulotteisuus ja sinun valominäsi

Aiemmissa valotyöntekijäsarjan osissa olemme kertoneet enemmän tai vähemmän kronologisen tarinan valotyöntekijäsielujen historiasta ja sisäisestä kehityksestä. Kertomus saattaa antaa sinulle vaikutelman, että sinä *kehityt ajassa*, pisteestä A pisteeseen B, pimeydestä valoon, tietämättömyydestä viisauteen.

Ja tietyllä tapaa näin onkin.

Silti tässä päätösosassa me haluamme kiinnittää huomiosi erilaiseen näkökulmaan, erilaiseen tapaan katsoa itseäsi. Se näkökulma kohottaa sinut ajan ulkopuolelle, tämän nimenomaisen historian ulkopuolelle ja tutustuttaa sinut ajattomaan olemassaolosi, toisin sanoen sinun *moniulotteisuuteesi*.

Osa sinusta on täysin riippumaton ajasta ja tilasta. Se osa on vapaa milloin tahansa menemään mihin tahansa ulottuvuuteen tai kokemuspäiriin se haluaa. Se on vapaa valitsemaan pimeyden ja valon välillä milloin tahansa.

Maallisesta näkökulmastasi katsoen menet pisteestä A pisteeseen B lineaarisesti. Käyt esimerkiksi käsittelemämme sisäisen kehityksen neljän vaiheen läpi kohta kohdalta.

Ajattomasta, moniulotteisesta näkökulmasta katsoen todellinen sinä ei kuitenkaan kehity ajan kuluessa, vaan se *kokee* kehityksen. Todellisen sinun ei *tarvitse* kehittyä. Se sallii tämän kokemuksen omalla vapaalla valinnallaan. Valintaa motivoi syvällinen tieto kaksinaisuuden kokemisen suuresta arvosta.

Ajattoman, henkisen Itsesi näkökulmasta olet milloin tahansa vapaa kokemaan minkä tahansa kohdan suoralla A:sta B:hen ja Ö:hön. Voit aktivoida minkä tahansa tietoisuuden todellisuuden itsellesi milloin tahansa, koska ajatus siitä, että olet juuttunut tiettyyn sisäisen kehityksen vaiheeseen, on loppujen lopuksi illuusio.

Haluamme kiinnittää huomiosi tähän näkökulmaan siksi, että se saattaa auttaa sinua murtautumaan sisäisten esteiden läpi. Se saattaa auttaa sinua tunkeutumaan illusion verhon läpi ja saamaan suoran kosketuksen omaan Valominäsi: *enkelienergiaan* jota sinä aidosti olet.

Jotta käsittäisit tämän näkökulman todelliseksi näkökulmaksi katsella itseäsi, meidän on selvitettävä hieman ajan käsitettä.

Aika

Ykseyden korkeimmalla tasolla aikaa ei ole. Se on Hengen, Jumalan, puhtaan olemisen taso (katso edellinen osa). Tällä tasolla ei ole *kehittymistä*, ei "tulemista joksikin", vaan ainoastaan "oleminen".

Ykseyden alimmalla tasolla, jossa erillisyyys koetaan voimakkaimpana, käytetään onttoa, lineaarista ajan käsitettä. "Ontolla" tarkoitan tieteellistä, abstraktia käsitettä ajasta, joka on täysin vailla subjektiivisuutta ja tunnesisältöä. Tässä käsitteessä aika on objektiivinen rakenne sinun ulkopuolellasi. Aika on laitettu kokemustesi päälle ulkoiseksi kehitykseksi.

Esimerkiksi ansioluettelo, jonka lähetät työpaikkahakemustesi mukana, koostuu usein

tällaisesta objektiivisesta tosiasioiden aikajanasta. Tänä vuonna tein sitä, tuona vuonna valmistuin siitä oppilaitoksesta, ja niin edelleen. Painotat asioiden näkyvää, ulkoista puolta. Asioiden sisäpuoli – motivaatio, merkitys, subjektiivisuus – jätetään pois.

Ykseyden ja erillisyyden välisillä energiatasoilla aika on todellisuus, joka "vaihtelee" kokemustesi mukaan. Aika on kokemusperäinen käsite: kokemuksen paloittelutapa. Näillä tasoilla on aikaa, mutta se ei ole sellaista, mikä on irrallaan kokemuksistasi tai niiden ulkopuolella.

"Kellonaikaa" ei ole esimerkiksi astraalitasoilla, jonne matkaat nukkuessasi ja myöskin kuoltuasi. Kellonaika on äärimmäinen yritys irrottaa aika subjektiivisuudesta, ts. sinusta ja kokemuksistasi. Se on mahtava illuusio. Astraalitasoilla aika on *kokemustesi rytmi*. Joskus lepää, nyt tapaavat jonkun, sitten opiskelet, jne. Aina kun yksi vaihe loppuu ja toinen alkaa, kellonaika – siis jokin ulkoinen – ei määrää sitä, vaan tunteidesi sisäinen virta, eli se mikä sinusta näyttää luonnolliselta.

Tämä ajan tai rytmien luonnollinen aistiminen voi myös olla osa maallista elämää. Ajan subjektiivisuus, toisin sanoen se, että aika voidaan kokea eri tavalla eri olosuhteissa, on tuttua teille kaikille. Sanotte, että "aika rientää", kun teillä on hauskaa, kun taas aika näyttää pysähtyvän ollessanne hammaslääkäriin odotushuoneessa tai supermarketin kassajonossa.

No, skeptikko sisälläsi saattaa sanoa: ajan havaitaan kuluvan hitaammin, kun olosuhteet koetaan kielteiseksi, kun taas aika nähtävästi kuluu nopeammin, kun olosuhteet ovat myönteisiä. Mutta itse aika on aina sama, se raksuttaa samaan jäyhään tapaansa koimmepa asioita miten tahansa.

Tämä on ajan käsitteen "objektiivinen kehys", jota kutsutaan myös ajan lineaariseksi käsitteeksi. Se on peräisin rationaalisesta, tieteellisestä lähestymistavasta aikaan.

Mutta kuvittelepa, ettei ole kelloja, ei yötä eikä päivää, ei luonnollisia vaikutuksia kuten aurinkoa, kuuta ja vuorovesi-ilmiötä, joilla aikaa voisi mitata. Silloin voisit turvautua vain omaan subjektiiviseen tuntumaasi ajasta.

Objektiivinen ajan mittari – kello – ei todellakaan perustu johonkin ulkoiseen, vaan se on ihmismielen tuote, ja mieli haluaa jakaa ja luokitella. Ihmismieli on pelkistänyt asiat tiettyyn järjestykseen Maan luonnollisten ilmiöiden mukaan. Mutta "aikaa itsessään", riippumattomana inhimillisestä tekijästä, ei ole olemassa. Se on illuusio, joka on erään erillisyyssuskomukseen jääneen tietoisuustyypin tuote.

Aika on pohjimmiltaan subjektiivista. Aika on keino paloittaa kokemusta siten, että saat siihen järjeä. Sanot esimerkiksi jollekin: "hän on vanha sielu". Tarkoitatko todella vuosien vai elämien lukumäärää, kun viittaat hänen ikäänsä? Vai tarkoitatko "vanhalla" tietyn aikamäärän sijasta, että hänessä on tiettyjä ominaisuuksia, kuten viisautta, tasapainoa ja seesteisyyttä? Viittaus *aikaan* sanonnassa "vanha sielu" on todellakin viittaus *kokeneisuuteen*.

Aika sanan täydessä merkityksessä on "joksikin tulemisen dynamiikkaa" sisäisellä tasolla. Se saattaa olla hyödyllinen käsite, koska sen avulla voit ilmaista asioiden luonnollisen rytmin tai virtauksen. Mutta kun se käsitetään joksikin objektiiviseksi, joka on sinun ylläsi ja yläpuolellasi, silloin sillä on taipumus rajoittaa ja häiritä sinua. Et ole rajoittunut johonkin tiettyyn aikajanaan. Et ole lineaarinen olento. Sinussa on tasoja, jotka ovat tällä hetkellä kokemasi ajan kehyksen ulkopuolella. Juuri tähän puoleen sinua, eli sinun moniulotteisuuteesi me haluamme kiinnittää nyt huomiosi.

Moniulotteisuus

Lineaarisen aikakäsitteen mukaan et voi olla kuin yhdessä paikassa samaan aikaan. Sanan "sinä" lineaarinen käsite viittaa kehoosi, aivoihisi ja tietoisuuteesi, joka on jollakin lailla sidoksissa kehoosi/aivoihisi. (Tiede ei pysty vielä selittämään miten nimenomaan keho ja tietoisuus ovat "sidoksissa", mutta se väittää yleisesti, että tietoisuus ei voi olla olemassa ilman fyysistä kehoa.)

Ajan "täyden", subjektiivisen käsityksen mukaan olet siellä missä sinun tietoisuutesi on. Tietoisuutesi keskus määrää missä olet ajan ja tilan suhteen eikä suinkaan kehosi sijaintipaikka.

Esimerkki: olet asemalla odottelemassa junan saapumista. Siihen menee vielä jonkin aikaa, joten vain istut ja tuijotat eteesi, ja huomaamatta joudut hieman muuttuneeseen tietoisuuden tilaan. Ajattelet jotakuta, jonka kanssa puhuit eilen. Keskustelu palautuu mieleesi helposti ja muistat elävästi kuinka se vaikutti sinuun. Elät uudelleen tiettyjä kohtia keskustelusta, vedät sen nyt-hetkeen menneisyydestä. Itse asiassa matkaat siinä menneisyyteen ja käyt uudelleen kyseisen hetken energioissa. Sinun nyt-energiasi on vuorovaikutuksessa menneisyyden energian kanssa, mahdollisesti muuttaen kyseisen hetken kokemustasi ja siten muuttaen menneisyyttä.

Muuttamalla menneisyyttä emme tarkoita, että muutat fyysisiä tosiasioita, vaan että päällystät ne erilaisella tulkinnalla tai näkökannalla. Muuttamalla tietyn menneen tapahtuman tunteilla koettua sisältöä sinä kuitenkin eräässä mielessä muutat tapahtumaa itsellesi.

Ajattelepa tätä esimerkkiä.

Keskustelit jonkun kanssa, joka loukkaantui kovasti jostakin kommentistasi, jossa ei ollut lainkaan kriittistä aikomusta. Tämä toinen henkilö alkoi haukkua sinua ja käveli sitten tiehensä. Nyt sinä vuorostasi tunsit tullee loukatuksi, väärinymmärretyksi, vihaiseksi ja järkyttyneeksi samaan aikaan. Kotiin tultuasi olit vaivautunut muutaman tunnin, mutta sitten annoit asian olla ja nukuit yön hyvin. Seuraavana aamuna rautatieasemalla sinun oli odotettava junaa ja äkkiä muistit tämän omituisen keskustelun, jossa asiat menivät niin yllättävästi pieleen. Katsot sitä nyt erilaisesta näkökulmasta ja yhtäkkiä tajuat miksi tämä henkilö loukkaantui niin kovasti kommentistasi. Muistat joitakin asioita hänen menneisyydestään, jotka yksinkertaisesti olit unohtanut ennen sitä keskustelua. Voit nyt nähdä hänen tunteellisen reaktionsa aivan eri valossa, ja erityisesti siten, ettei sillä ole mitään tekemistä sinun kanssasi. Sinä et loukannutkaan, sinä vain laukaisit vanhan tuskan hänen sisällään. Tämä näkökulma saa liikkeelle erilaisen tunnevasteen sinussa. Tunnet helpotuksen, oivalluksen tunteen, ja kyllä... tunnet anteeksiannosta. "Ahaa, aivan.....nyt ymmärrän.....miesparka".

Sillä hetkellä luot menneisyyttä uudelleen. Päällystät sen tosiasioiden erilaisella tulkinnalla, joka korvaa alkuperäisen reaktiosi. Selvennetään vielä, tämä ei suinkaan tarkoita, ettei alkuperäistä reaktiota tapahtunut, vaan että suuttumuksen, järkytyksen ja väärinymmärryksen energiat muuntuivat ymmärrykseksi ja anteeksiannoksi. Menneisyyden ja nykyisyyden vuorovaikutus sai aikaan "henkisen alkemian".

Fyysiset tosiasiat eivät todellakaan ole niin tärkeitä. Tilanteen tunnesisältö, energiatason reaktiosi sitä kohtaan nimenomaan muokkaa elämäsi ja todellisuuttasi. Siksi voimme oikeutetusti sanoa, että voit muuttaa menneisyyttä matkaamalla ajan halki menneisiin energioihin, jotka yhä tarvitsevat ratkaisua.

Samalla kun istut asemalla tekemässä aikamatkaasi, jokin kerros tietoisuudestasi on yhä läsnä kehossasi. Saatat aistia "takaraivossasi", että käsiäsi alkaa palella tai että jotkut nuoret takanasi puhuvat äänekkäästi.

Tietoisuus pystyy jakautumaan. Se voi olla eri paikoissa samaan aikaan, mikä merkitsee, että tietoisuus voi asustaa erilaisissa energiatason todellisuuksissa samaan aikaan.

Sitä moniulotteisuus merkitsee. Tietoisuutesi ei ole rajoittunut tilaan ja aikaan. Vaikka sinulla on elinaikanasi Maassa perussopimus siitä, että jokin osa tietoisuudestasi on aina yhteydessä maallisen kehoosi, tietoisuutesi ei sen takia ole rajoittunut yhteen tiettyyn kohtaan ajassa. Sinua ei rajoita menneisyys eikä tulevaisuus, sillä ne eivät ole kiinteitä asioita. Ne ovat helposti muuttuvia kokemuksenttiä. Ne ovat muutettavissa ja sinä voit olla vuorovaikutuksessa niiden kanssa nyt-hetkestä käsin.

Tietoisuutesi on moniulotteinen, vaikka ajattelet olevasi fyysisen kehosi vankina. Tiedätkö ilmaisun: "hän elää menneisyydessään"? Joku ei voi päästää irti menneisyydestä ja hänen tietoisuutensa on täynnä menneitä kokemuksia ja tunnetiloja, kuten mielihapaa, katumusta tai pelkkää surua. Kyseinen ihminen "ei ole täällä". Hän on kirjaimellisesti menneisyydessä. Yllä olevan esimerkin mukaisesti hän on vuorovaikutuksessa menneisyyden kanssa nyt-hetkestä, muttei vapauttavalla, alkemiallisella tavalla. Hänen kehonsa on läsnä täällä ja nyt, mutta hän on juuttunut menneisyyteen. Hänelle aika on pysähtynyt samalla kun kello tikittää ja mittaa viikkojen ja kuukausien juoksua. Se johtuu siitä, ettei hän liiku kokemuseräisesti.

Hän ei virtaa elämän ja kokemusten luonnollisten prosessien mukana. Siinä on esimerkki moniulotteisuudesta. Vaikka rajoitat itsesi tällaiseen kapeaan tietoisuuteen, olet kaiken aikaa moniulotteinen. Tällä tarkoitan sitä, että moniulotteisuus ei ole jotakin, joksi sinä tulet, vaan se on jotakin, jota sinä olet. Se on sinulle luontaista, se on sinun luonnollinen olemisen tilasi.

Todellinen kysymys kuuluukin: kuinka voit olla moniulotteinen vapauttavalla ja muuntavalla tavalla? Kuinka voit käyttää moniulotteisuuttasi siten, että voit siirtyä vapaasti ulottuvuuksien läpi menettämättä kosketusta jumalalliseen henkeesi? Moniulotteisena olemisen viisauden ja tiedostamisen paikasta: se on sinun henkinen päämääräsi. Sinun päämääräsi on tulla täysin tietoiseksi moniulotteiseksi luojaksi.

Olemalla tietoisesti moniulotteinen merkitsee, että päästät irti lineaarisen ajan illuusiosta, mikä merkitsee myös sen käsitteen irtipäästämistä, että olet keho (muttet enempää).

Tietoisesti moniulotteisena oleminen on itsesi samaistamista sisälläsi olevaan henkeen (Jumalaan), joka on ehdottoman vapaa menemään valitsemaansa kokemusmaailmaan (= ulottuvuuteen).

Tietoisesti moniulotteisena oleminen on olennainen osa Uuden Maan todellisuutta.

Kun taistelet moniulotteisuuden käsitteen kanssa, syy on siinä, että käsität "olemisen kahdessa eri paikassa samaan aikaan" fyysisellä tavalla. Fyysinen kehosi ei voi olla kahdessa fyysisessä paikassa samaan aikaan. Ulottuvuudet eivät kuitenkaan ole fyysisiä paikkoja, ne eivät ole niin sanotusti "ainemöhkäleitä". Ulottuvuudet ovat tietoisuuden maailmoja, tietoisuuden tasoja, jotka tottelevat tiettyjä (energiatason) lakeja.

Tietoisuutesi voi olla osallisena eri ulottuvuuksissa samaan aikaan. Se tapahtuu NYT. On olemassa menneisyyden, tulevaisuuden, astraalitasojen, menneiden elämien, sisälläsi olevan enkelin, ym. todellisuuksia, jotka risteävät ja kohtaavat sisälläsi juuri täällä, juuri nyt. Sinä OLET moniulotteinen nyt, mutta oletko sitä tietoisesti? Sallitko ulottuvuuksien virtaamisen sisään ja ulos, hyväksytkö mitä energioita ne tuovat sinulle ja voitko tunnistaa ne omaksesi?

Olet kaiken aikaa vuorovaikutuksessa toisten ulottuvuuksien kanssa, joihin kuulut, mutta jos teet niin tietoisella ja hyväksyvällä tavalla, olet itse asiassa muuntamassa niiden ulottuvuuksien todellisuuksia. Ympäröimällä niiden ulottuvuuksien juuttuneita tai

padottuja energioita ja pitämällä niitä tietoisuutesi valossa, sinä vapautat ja sulautat osia omasta Itsestäsi ja muutat nykyisyyttäsi.

Monet tietoisuuden tasot kohtaavat sisälläsi ja sinä olet pohjimmiltaan mestari, joka valitsee minkä niistä haluaa kokea. Olet vapaa matkustamaan niiden läpi, nopeasti tai hitaasti, kauas tai lähelle. Niin kauan kuin samaistut sisälläsi olevaan Henkeen, säilytät tietoisuuden, että olet vapaa.

Mutta kun juutut rajoittaviin ajatuksiin, tartut uskomuksiin kuten "tämä ei ole mahdollista", "tämä ei ole sallittua", "tämä menee pieleen", ja niin edelleen, uppoat erillisyyden illuusioon. Jäät kiinni illuusioon lineaarisesta ajasta, illuusioon siitä, että olet keho, illuusioon siitä, että olet erossa Jumalasta. Tällä tavoin sielu joutuu väliaikaisesti "sidotuksi" tiettyihin kokemusmaailmoihin. Se unohtaa todellisen alkuperänsä, jumaluutensa ja vapautensa.

Tätä kiinni jäämistä tai "sidotuksi joutumista" kutsutaan myös *karmaksi*.

"Pääseminen irti siteistä" eli vapautuminen etenee lukuisia vaiheita pitkin, joita kutsut "sisäiseksi kasvuksi". Ihmisen (linearisesta) näkökulmasta katsoen sinä olet "vapautumassa karmasta" ja hitaasti muuntumassa niiden neljän sisäisen kehityksen vaiheen mukaisesti, joita olemme kuvailleet tässä valotyöntekijäsarjassa. Hengen näkökulmasta sinä olet kuitenkin vain ponnahtamassa takaisin jumalallisen tiedostamisen luonnolliseen tilaan. Siitä näkökulmasta katsoen karmasta vapautuminen ei ole mitään muuta kuin oman jumaluuden muistamista.

Sinun valominäsi

Sisälläsi yhtyy monia ulottuvuuksia, monia tietoisuuden maailmoja. Ja sinä olet todella mestari, koko ulottuvuuksien kentän luoja. Olet tähti, jolla on monia säteitä; sielutietoisuus, jolla on monia ilmenemismuotoja. Olet vapaa aktivoimaan minkä tahansa todellisuuden haluat.

Jos unohdat lineaarisen ajan eli aikajärjestyksen käsitteen, sallit itsesi uskoa, että menneisyys tai tulevaisuus ei määrää sinua. Silloin voit tuntea olevasi ulottuvuuksien värähtelykentän keskellä, jotka kaikki saavat alkunsa yhdestä jumalallisesta, ajattomasta lähteestä: sinusta.

Kuvittele itsesi kaikkien näiden todellisuuksien, kaikkien näiden mahdollisuuksien keskelle, ja valitse sitten yksi, jossa on eniten Valoa sinulle.

Valitse kirkkain ja ihanin säde kentästä, ja mene nyt sen sisään hetkeksi ja tunne millaista on OLLA kyseinen säde.

Se on sinun Valominäsi.

Se on se osa sinusta, joka on eniten kuin Jumala.

Perinteisesti Jumalaa lähinnä olevia olentoja kutsutaan arkkienkeleiksi.

Ja se sinä olet, tässä ulottuvuudessa, juuri nyt.

Te olette itse asiassa arkkienkeleitä.

Arkkienkelit ovat olentoja, jotka ovat hyvin lähellä Alkulähdettä/Henkeä/Jumalaa, mutta ne eivät ole täysin yhtä sen kanssa. Ne ovat yhden askeleen pois päin absoluuttisesta tietoisuudesta, joka tarkoittaa puhdasta Olemista ilman erillisyyttä, joksikin tulemistä tai

yksilöllisyyttä.

Arkkienkeleillä on eräänlainen *yksilöllisyys*. Heissä kaikissa on jotain ainutlaatuista. Arkkienkeleillä voidaan sanoa olevan tiettyjä ominaisuuksia. Sitä ei voida sanoa Jumalasta eli Alkulähteestä. Jumala on Kaikki ja Ei Mitään. Tämän takia arkkienkelit ovat "erillisyyden maailmassa", maailmassa, jossa on minä vastaan toinen. He ovat osa kaksinaisuutta, vaikkakin vain vähän.

Arkkienkeli on aspekti Jumalasta, joka on ilmentänyt itsensä tietyksi olennoiksi, tiettyyn muotoon. Kreikkalainen filosofi Platon kutsui tätä "ideaksi", mikä meidän termeillämme on energiatason "arkkityyppi-" eli perustodellisuus, joka ylittää fyysisen maailman. Arkkienkelit ovat siinä mielessä platonisia "ideoita". On Rakkauden, Totuuden, Hyvyyden arkkienkeli (idea), ja niin edelleen, ja kullakin niistä on Jumalan tietyn aspektin energia. Arkkienkelit eivät ole niinkään persoonia kuin energiakenttiä, joilla on yksilöllinen aromi.

Miksi Henki eli Jumala ulkoisti aspekteja Itsestään tällä tavoin?

Se johtui luovuuden ilosta.

Arkkienkelienergiat ovat ilmentymiä Jumalan loppumattomasta luovuuden ilosta.

Arkkienkelit eivät ole Jumalan ulkopuolella. Mikään ei ole Jumalan ulkopuolella. Jumala on kaikessa. Jumala on läsnä kaikissa luoduissa energioissa "Hengen aspektina". Nimenomaan tämä aspekti tekee kaikista näistä energioista YHTÄ.

Juuri "sielun aspekti" *erottaa* olennon toisesta, tekee sen erilaiseksi ja ainutlaatuiseksi. Sielun aspekti kattaa olennon yksilöllisyyden.

Kaikissa luoduissa olennoissa, joissa on yksilöllisyyttä, yhtyy Henki ja sielu, tietoisuus (henki) ja kokemus (sielu).

Luominen on Hengen ja sielun tanssia.

Arkkienkelit ovat niin sanotusti Jumalan ensimmäisenä syntyneitä lapsia. Eivät "ensimmäisiä" lineaarisessa mielessä, vaan siinä mielessä, että ne ovat hyvin lähellä Jumalaa. Ne tiedostavat syvästi oman jumalallisuutensa ("Hengen aspekti"). Ihmiset havaitsivat arkkienkelit kirkkaaksi ja puhtaaksi Valoksi.

On erilaisia arkkienkeleitä. Jokainen arkkienkeli virrattaa energiaa aivan kuin aurinko valonsäteitä. Lähettämällä näitä säteitä yhä kauemmaksi arkkienkeli pääsee kosketuksiin tuntemattomien tilojen kanssa, kokemusmaailmojen kanssa, jotka ovat sille uusia. Arkkienkelin energia kurkottaa kauas ja tällä spontaanilla, luovalla hetkellä se törmää johonkin, joka on toista kuin hän, johonkin, joka ei ole Valoa vaan Pimeyttä. Pimeys tässä merkitsee vain kauempana olemista Ykseydestä/Hengestä – vedettynä kauemmaksi yksilöllisyyden maailmaan.

Jumala eli Henki ei ole pimeyttä eikä Valoa. Jumala vain yksinkertaisesti ON. Arkkienkelit ovat Valon olentoja. Luomalla Valon Jumala loi myös Pimeyden. Se johtuu vain siitä, että arkkienkelit ovat kaksinaisuuden ulottuvuudessa, Ykseyden ulkopuolella. Niillä on yksilöllisyyden taju. Valominän (enkelin) luominen aiheutti Pimeysminän luomisen eli sen osan Itsestä, josta puuttuu Valo. Tässä polariteetissa on kauneutta, koska se sisältää luomisen dynamiikan.

Jumala, puhdas oleminen ja tietoisuus, kaipasi *kokemusta*, ja tämän kokemuksen Hän saa luodun maailmankaikkeuden välityksellä, läsnäolonsa välityksellä maailmankaikkeuden valon ja pimeyden aspekteissa.

Jumala ei tiennyt mitä arkkienkelit tulivat kokemaan sen jälkeen kun he saapuivat kaksinaisuuden maailmaan. Juuri sitä Hän janosi: kun ei TIEDÄ kaikkea, vaan kokee

jotakin uutta.

Astuessaan Ykseyden ulkopuolelle arkkienkelit saapuivat tyhjään tilaan, loputtomien kehitysmahdollisuuksien tilaan.

Arkkienkelit huomasivat, että he pystyivät luomaan useita muotoja ja elämään niissä. Jokaiseen muotoon, jota asustaa tietoinen olento, liittyy tietty näkökulma eli perspektiivi, joka mahdollistaa "muodottomalle tietoisuudelle" asioiden kokemisen eri tavoin. Kun arkkienkelit lähtivät seikkailemaan kokemusten perässä, koko sitä prosessia voidaan kuvata valtavana sähköyvän valon vesiputouksena. Arkkienkelienergia valui ulos Jumalasta/Alkulähteestä kuin sähköyvän, kirkkaan veden massiivinen virta, joka eteni joka suuntaan. Tämän valtavan vesivirran sisällä erottui pieniä virtoja, jotka jakautuivat vielä pienemmiksi virroiksi, kunnes muodostui nestemäisen valon pienen pieniä pisaroita. Näitä pisaroita voidaan verrata tietoisuuden yksittäisiksi yksiköiksi, joilla kullakin on oma kokemussarjansa.

Hengen ja sielun tanssi oli juuri todella alkanut!

Tietoisuuden yksittäiset yksiköt, joita me kutsumme sieluiksi, jatkoivat matkaansa. Syvällä sisimmässään niillä oli energiaa Hengeltä eli Alkulähteeltä sekä energiaa siltä arkkienkeliltä, josta ne olivat peräisin. Mutta kun ne matkasivat yhä kauemmaksi, ne tulivat kokemaan, että oli mahdollista unohtaa alkuperänsä, unohtaa jumaluutensa ja eksyä pimeyteen ja illuusion. Tätä pimeyden ja valon polariteettia voitiin parhaiten kokea ihmisenä, eläen maapallolla.

Kun kuvailemme prosessia, jossa arkkienkelit saavat alkunsa Alkulähteestä ja tulevat lopulta ihmisiksi, näyttää siltä, että kerromme lineaarista, kronologista tarinaa. Mutta ei se ole näin. Jumalasta lähtevä säteily tai energian vesiputous tapahtuu *juuri nyt*. Tämä tarina kertoo sinulle niistä identiteeteistä, jotka ovat sinun saatavillasi Nyt, eikä siitä kuka sinä olit joskus kaukaisessa menneisyydessä. Juuri tällä hetkellä sisälläsi on puhtaan arkkienkelienergian kerros, puhtaan Valon kerros. Sisälläsi on myös hämmennyksen ja pelon kerroksia. Mutta voit milloin tahansa valita ollaksesi Valominä, se enkeli joka sinä olet. Se ei ole jotakin sellaista, mitä sinun pitää *kehittää*, vaan se on yksinkertaisesti osa sinua.

On tärkeää tajuta, että sinun ei tarvitse katsoa ylöspäin henkisiin mestareihin, oppaisiin tai enkeleihin. Ei ole olemassa *ainoatakaan auktoriteettia sinun yläpuolellasi*. Sinä itse olet "ensimmäisenä syntyneiden" joukossa, istumassa Jumalan valtaistuimen vieressä. Sinä itse olet Jumala ja enkeli.

Saat helpoimmin kosketuksen Valominääsi ottamalla yhteyden sisälläsi olevan puhtaan tietoisuuden, puhtaan Hengen kerrokseen. Sen sinä teet hiljentymällä sekä sisäisesti että ulkoisesti. Tällöin kokemasi hiljaisuus on todellakin ainaisesti läsnä sinussa; sinun on vain tiedostettava se.

Kun olet yhteydessä hiljaisuuteen, sisälläsi olevaan äisyyden ulottuvuuteen, voit tuntea Hengen halun *kokea*. Siitä halusta syntyi sinun Valominäsi.

Sielu kokee suurimman ilon Hengen ja kokemuksen välisessä vuorovaikutuksessa, jumalallisuuden ja ihmisyyden välisessä vuorovaikutuksessa. Se on se maailmankaikkeuden salaisuus.

Kun olet puhtaasti Henki, todellisuutesi on staattinen. Mikään ei muutu. Kokemus ja liike syntyvät vain silloin kun on olemassa suhde *johonkin sinun/Hengen ulkopuolella olevaan*. Kun aistit jotakin muuta kuin itsesi, aistit kutsun tutkimaan, tuntemaan, saamaan selville. Kokeaksesi jotakin muuta kuin itsesi sinun on mentävä absoluuttisen Ykseyden ulkopuolelle, Jumalan/Hengen ulkopuolelle. Kun teet niin, sinusta tulee yksilöllinen sielu.

Olet ainutlaatuinen sielu, yksi jalka absoluuttisen maailmassa, toinen jalka suhteellisuuden (=kaksinaisuuden) maailmassa.

Suhteellisuuden (kaksinaisuuden) tutkimuksissasi saatat joutua niin kauas Kotoa, että menetät yhteyden sisälläsi olevaan Hengen elementtiin. Tällöin sielusi eksyy pelon ja erillisyyden illuusioon.

Riemu on mahdollisimman suurta silloin, kun osallistut kokemuksen maailmaan samalla kun pysyt yhteydessä Henkeen, Kotiin. Tasapainoinen vuorovaikutus Hengen ja sielun välillä on suurimman luovuuden ja rakkauden lähde.

Tästä näkökulmasta katsoen te olette kaikki matkalla löytämään oikean tasapainon absoluuttisen Ykseyden ja yksilöllisenä sieluna olemisen välille. Teidän joukossanne olevat valotyöntekijät ovat tällä hetkellä pyrkimässä Hengen kanssa Ykseyden suurempaa tiedostamista kohti. He ovat matkanneet kaksinaisuuteen pitkälle ja kauas ja he, toisin sanoen *te* rakkaat lukijani, olette valmiita palaamaan Kotiin. Ei kuitenkaan puhtaan Ykseyden staattiseen Kotiin, vaan jumalallisten, moniulotteisten ihmisten dynaamiseen ja luovaan todellisuuteen, ja heidän kokemuksiin täyttää ilo ja Valo.

Tähän päättyy valotyöntekijäsarja. Kaikilla teillä tätä lukevilla on voimakas kaipuu Kotiin ja syvällinen päätös täyttää syvimät toiveenne. Pitäkää kaipuunne ja toiveenne elossa ja luottakaa niihin, sillä ne tuovat teidät Kotiin.

Rakkain terveisin

Joshua